

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Kommissionen

2000/C 177 E/01	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sjældne lægemidler (KOM(1999) 298 endelig udg. — 98/0240(COD))	1
2000/C 177 E/02	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne (KOM(1999) 339 endelig udg. — 97/0027(COD)) ⁽¹⁾	11
2000/C 177 E/03	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (KOM(1999) 352 endelig udg. — 1999/0152(COD))	14
2000/C 177 E/04	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og om ændring af direktiv 97/7/EF og direktiv 98/27/EF (KOM(1999) 385 endelig udg. — 98/0245(COD))	21
2000/C 177 E/05	Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer (KOM(1999) 582 endelig udg. — 1999/0235(CNS))	28
2000/C 177 E/06	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet havforurening (KOM(1999) 641 endelig udg. — 98/0350(COD)) ⁽¹⁾	31

DA

Pris: 24,50 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

2000/C 177 E/07	Forslag til Rådets direktiv om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (KOM(1999) 565 endelig udg. — 1999/0225(CNS)) ⁽¹⁾	42
2000/C 177 E/08	Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af FN's Økonomiske Kommission for Europas regulativ nr. 108 vedrørende godkendelse af fabrikationen af regummierede dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (KOM(1999) 728 endelig udg. — 2000/0002(AVC)) ⁽¹⁾	47
2000/C 177 E/09	Forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (KOM(2000) 27 endelig udg. — 2000/0030(CNS))	66
2000/C 177 E/10	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (KOM(2000) 30 endelig udg. — 2000/0032(COD))	70
2000/C 177 E/11	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af listen over prioriterede stoffer inden for vandpolitik (KOM(2000) 47 endelig udg. — 2000/0035(COD)) ⁽¹⁾	74
2000/C 177 E/12	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin (KOM(2000) 59 endelig udg. — 2000/0036(CNS))	77
2000/C 177 E/13	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen (KOM(2000) 61 endelig udg. — 2000/0037(CNS))	83
	Konventionen om beskyttelse af Rhinen	84
2000/C 177 E/14	Forslag til Rådets forordning om støtte til visse enheder, som det internationale samfund etablerer efter konflikter til at sikre den civile administration af visse regioner i en overgangsperiode og gennemførelsen af fredsaftaler (KOM(2000) 95 endelig udg. — 2000/0042(CNS))	91
2000/C 177 E/15	Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 69/169/EØF og 92/12/EØF for så vidt angår en midlertidig kvantitativ restriktion på indførsel til Finland af øl (KOM(2000) 76 endelig udg. — 2000/0038(CNS))	93
2000/C 177 E/16	Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 for så vidt angår midlertidig undtagelse for afgiftsfri import af øl til Finland (KOM(2000) 76 endelig udg. — 2000/0039(CNS))	95
2000/C 177 E/17	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 95/50/EF om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej (KOM(2000) 106 endelig udg. — 2000/0044(COD)) ⁽¹⁾	96
2000/C 177 E/18	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen (KOM(2000) 346 endelig udg. — 2000/0137(CNS))	98

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

2000/C 177 E/19	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1103/97 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen (KOM(2000) 346 endelig udg. — 2000/0134(CNS))	99
2000/C 177 E/20	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2866/98 om omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen (KOM(2000) 346 endelig udg. — 2000/0138(CNB))	100

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sjældne lægemidler ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/01)

KOM(1999) 298 endelig udg. — 98/0240(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk.2, den 16. juni 1999)

⁽¹⁾ EFT C 276 af 4.9.1998, s. 7.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i
artikel 189 B i EF-traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Nogle lidelser optræder så sjældent, at omkostningerne ved at udvikle og markedsføre et lægemiddel til diagnosticering, forebyggelse eller behandling af lidelsen ikke vil kunne blive dækket af det forventede salg af lægemidlet; lægemiddelindustrien vil være uvilig til at udvikle lægemidlet under normale markedsvilkår; disse lægemidler kaldes derfor »sjældne«;
- (2) Patienter, der lider af sjældne lidelser, bør have ret til den samme kvalitet i behandlingen som andre patienter; det er derfor nødvendigt at stimulere lægemiddelindustriens forskning, udvikling og markedsføring af egnede lægemidler; i USA har der siden 1983 og i Japan siden 1993 eksisteret foranstaltninger, der tilskynder til udvikling af sjældne lægemidler;
- (3) I Den Europæiske Union er der hidtil kun gjort en begrænset indsats både på nationalt plan og fællesskabsplan for at stimulere udviklingen af sjældne lægemidler; en sådan indsats kan bedst gøres på fællesskabsplan for at drage fordel af det størst mulige marked og for at hindre spredning af de begrænsede ressourcer; en indsats på fællesskabsplan er at foretrække fremfor ukoordinerede foranstaltninger fra medlemsstaternes side, som kan resultere i konkurrenceforvridning og hindringer for den indbyrdes handel i Fællesskabet;

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 95,

Uændret

i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i
artikel 251 i EF-traktaten, og

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- (4) Sjældne lægemidler, som kan omfattes af incitamenterne, bør let og entydigt kunne identificeres; det synes nemmest at nå dette resultat gennem etablering af en åben og gennemsigtig fællesskabsprocedure til udpegelse af potentielle lægemidler som sjældne lægemidler;
- (5) Der bør fastlægges objektive udpegelseskriterier; disse kriterier bør være baseret på prævalensen af den lidelse, for hvilken man søger diagnosticering, forebyggelse eller behandling; en forekomst på højst 5 berørte personer pr. 10 000 anses generelt for at være en passende grænse; lægemidler til behandling af en livstruende, alvorligt svækkende eller alvorligt invaliderende smitsomme lidelse bør være støtteberettigede, selv når forekomsten er højere end 5 pr. 10 000;
- (6) Der bør nedsættes et udvalg, der består af eksperter udpeget af medlemsstaterne, til at behandle ansøgninger om udpegelse; udvalget skal desuden sammensættes af tre repræsentanter for patientsammenslutninger, der udpeges af Kommissionen, samt yderligere tre medlemmer, der ligeledes udpeges af Kommissionen efter indstilling fra agenturet; agenturet får til opgave at sikre en passende samordning mellem udvalget for sjældne lægemidler og udvalget for farmaceutiske specialiteter;
- (7) Patienter med sådanne lidelser fortjener samme kvalitet, sikkerhed og effekt af lægemidler som andre patienter; sjældne lægemidler bør derfor være omfattet af den normale evalueringsproces; sponsorer for sjældne lægemidler bør have mulighed for at opnå en fællesskabstilladelse; for at lette tildelingen af en fællesskabstilladelse bør gebyr, der skal betales til agenturet, i det mindste delvis bortfalde; agenturet bør over Fællesskabets budget kompenseres for det indtægtstab, der derved opstår;
- (8) Erfaringerne i USA og Japan viser, at den største tilskyndelse for industrien til at investere i udvikling og markedsføring af sjældne lægemidler er udsigten til at opnå eneret på markedet for et vist antal år, hvor en del af investeringen kan genindtjenes; beskyttelse af oplysninger i henhold til artikel 4, stk. 8, litra a), iii) i Rådets direktiv 65/65 er ikke et tilstrækkeligt incitament i denne forbindelse; eneretten på markedet bør imidlertid kun omfatte det indikationsområde, som udpegelsen af det sjældne lægemiddel vedrører; af hensyn til patienterne bør den eneret for markedet, som et sjældent lægemiddel opnår, ikke hindre markedsføring af et lignende lægemiddel, som er sikrere, mere effektivt eller på anden vis klinisk overlegent;

ÆNDRET FORSLAG

- (5) Der bør fastlægges objektive udpegelseskriterier; disse kriterier bør være baseret på prævalensen af den lidelse, for hvilken man søger diagnosticering, forebyggelse eller behandling; en forekomst på højst 5 berørte personer pr. 10 000 anses generelt for at være en passende grænse; lægemidler til behandling af en livstruende, alvorligt svækkende eller alvorlig og kronisk lidelse bør være støtteberettigede, selv når forekomsten er højere end 5 pr. 10 000;

Uændret

- (7) Patienter med sådanne lidelser fortjener samme kvalitet, sikkerhed og effekt af lægemidler som andre patienter; sjældne lægemidler bør derfor være omfattet af den normale evalueringsproces; sponsorer for sjældne lægemidler bør have mulighed for at opnå en fællesskabstilladelse; for at lette tildelingen eller opretholdelsen af en fællesskabstilladelse bør gebyr, der skal betales til agenturet, i det mindste delvis bortfalde; agenturet bør over Fællesskabets budget kompenseres for det indtægtstab, der derved opstår;
- (8) Erfaringerne i USA og Japan viser, at den største tilskyndelse for industrien til at investere i udvikling og markedsføring af sjældne lægemidler er udsigten til at opnå eneret på markedet for et vist antal år, hvor en del af investeringen kan genindtjenes; beskyttelse af oplysninger i henhold til artikel 4, stk. 8, litra a), iii) i Rådets direktiv 65/65 er ikke et tilstrækkeligt incitament i denne forbindelse; medlemsstater, der handler selvstændigt, kan ikke indføre denne foranstaltning uden en fællesskabsdimension, idet en sådan bestemmelse ville være i modstrid med direktiv 65/65/EØF; hvis medlemsstaterne indførte sådanne foranstaltninger på en ukoordineret måde, ville det skabe hindringer for handelen i Fællesskabet og føre til

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

konkurrenceforvridninger og være i strid med det indre marked; eneretten på markedet bør imidlertid uden på nogen måde at forringe den eksisterende intellektuelle ejendomsret kun omfatte det indikationsområde, som udpegelsen af det sjældne lægemiddel vedrørte; af hensyn til patienterne bør den eneret for markedet, som et sjældent lægemiddel opnår, ikke hindre markedsføring af et lignende lægemiddel, som kunne være til væsentlig gavn for dem, der er ramt af lidelsen;

- (9) Sponsorer for sjældne lægemidler, som udpeges i henhold til denne forordning, bør være berettiget til fuldt ud at udnytte alle støtteformer, som Fællesskabet eller medlemsstaterne yder til fremme af forskning og udvikling af lægemidler til diagnosticering, forebyggelse eller behandling af sjældne sygdomme;
- (10) Særprogrammet Biomed 2 i det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (1994-1998) støtte forskning i behandling af sjældne sygdomme, herunder metoder til hurtige ordninger til udvikling af sjældne lægemidler og registre over eksisterende sjældne lægemidler i Europa; denne støtte skulle især fremme samarbejdet på tværs af grænserne med henblik på at gennemføre grundforskning og klinisk forskning vedrørende sjældne sygdomme; forskning vedrørende sjældne sygdomme er fortsat et prioritetsområde for Kommissionen, idet det er blevet medtaget i Kommissionens forslag til det femte rammeprogram (1998-2002) for forskning og teknologisk udvikling; denne forordning fastsætter et retsgrundlag, som muliggør en hurtig og effektiv gennemførelse af forskningsresultaterne;
- (11) Sjældne sygdomme er blevet udpeget som et prioritetsområde for Fællesskabets indsats inden for rammerne af en indsats til fremme af folkesundheden (KOM(93) 559 endelig udg.); Kommissionen har i sin meddelelse om et handlingsprogram på fællesskabsplan om sjældne sygdomme, som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97) 225 endelig udg.) besluttet at prioritere sjældne sygdomme inden for rammerne af indsatsen for folkesundheden; Kommissionen har fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 på fællesskabsplan om sjældne sygdomme, som led i indsatsen på folkesundhedsområdet, herunder aktioner til at fremskaffe oplysning, at behandle grupper af sjældne sygdomme i en population og at støtte relevante patientorganisationer; forordningen gennemfører en af handlingsprogrammets prioriteter —

Uændret

- (10) Særprogrammet Biomed 2 i det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (1994-1998) støttede forskning i behandling af sjældne sygdomme, herunder metoder til hurtige ordninger til udvikling af sjældne lægemidler og registre over eksisterende sjældne lægemidler i Europa; denne støtte skulle især fremme samarbejdet på tværs af grænserne med henblik på at gennemføre grundforskning og klinisk forskning vedrørende sjældne sygdomme; forskning vedrørende sjældne sygdomme er fortsat et prioritetsområde for Fællesskabet, idet det er blevet medtaget i Kommissionens femte rammeprogram (1998-2002) for forskning og teknologisk udvikling; denne forordning fastsætter et retsgrundlag, som muliggør en hurtig og effektiv gennemførelse af forskningsresultaterne;

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Formål**

Formålet med denne forordning er at fastlægge en fællesskabs-procedure for udpegelse af lægemidler som sjældne lægemidler og at give incitamenter til forskning, udvikling og markeds-føring af lægemidler, der er udpeget som sjældne.

*Artikel 2***Definitioner og anvendelsesområder**

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

— *lægemiddel*: et lægemiddel til humant brug, som defineret i artikel 2 i direktiv 65/65/EØF.

— *sjældent lægemiddel*: et lægemiddel, der er udpeget i henhold til definitionerne og betingelserne i denne forordning.

— *sponsor*: en fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, og som søger at få et lægemiddel udpeget som sjældent lægemiddel.

— *agenturet*: Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering.

— *sponsor*: en fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, og som søger at få eller har fået et lægemiddel udpeget som sjældent lægemiddel.

Uændret

*Artikel 3***Udpegelseskriterier**

1. Et lægemiddel udpeges som sjældent lægemiddel, hvis dets sponsor kan bevise, at lægemidlet er beregnet til diagnosticering, forebyggelse eller behandling af en lidelse, som berører under 5 af 10 000 personer i Fællesskabet på det tidspunkt, hvor ansøgningen fremsættes, og at der ikke findes nogen tilfredsstillende metode til diagnosticering, forebyggelse eller behandling af den pågældende lidelse, som er blevet tilladt i Fællesskabet eller, såfremt en sådan metode findes, at det rimeligtvis kan forventes, at lægemidlet vil være sikrere, mere effektivt eller på anden vis klinisk overlegent.

2. Uanset stk. 1 kan et lægemiddel også udpeges som sjældent lægemiddel, hvis sponsor kan bevise, at lægemidlet er beregnet til en livstruende, eller alvorligt svækkende smitsom lidelse i Fællesskabet, og at det er usandsynligt, at markedsføring af lægemidlet i Fællesskabet uden incitamenter vil give tilstrækkeligt afkast til at gøre den nødvendige investering berettiget.

1. Et lægemiddel udpeges som sjældent lægemiddel, hvis dets sponsor kan bevise, at lægemidlet er beregnet til diagnosticering, forebyggelse eller behandling af en lidelse, som berører under 5 af 10 000 personer i Fællesskabet på det tidspunkt, hvor ansøgningen fremsættes, og at der ikke findes nogen tilfredsstillende metode til diagnosticering, forebyggelse eller behandling af den pågældende lidelse, som er blevet tilladt i Fællesskabet eller, såfremt en sådan metode findes, at lægemidlet vil være til væsentlig gavn for de personer, der er ramt af lidelsen.

2. Uanset stk. 1 kan et lægemiddel også udpeges som sjældent lægemiddel, hvis sponsor kan bevise, at lægemidlet er beregnet til diagnosticering, forebyggelse eller behandling af en livstruende, alvorligt svækkende eller alvorlig og kronisk lidelse i Fællesskabet, og at det er usandsynligt, at markedsføring af lægemidlet i Fællesskabet uden incitamenter vil give tilstrækkeligt afkast til at gøre den nødvendige investering berettiget.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Kommissionen udarbejder i samråd med medlemsstaterne, agenturet og interesserede parter detaljerede retningslinjer for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 4

Udvalget for Sjældne Lægemidler

1. Der nedsættes herved et udvalg for sjældne lægemidler, i det følgende benævnt udvalget.

2. Udvalget har til opgave:

- a) at undersøge enhver ansøgning om udpegelse af et lægemiddel som sjældent lægemiddel, som forelægges det i overensstemmelse med denne forordning,
- b) efter anmodning at rådgive Kommissionen om etablering og udvikling af en politik for sjældne lægemidler i Den Europæiske Union,
- c) at bistå Kommissionen i internationale forbindelser vedrørende spørgsmål om sjældne lægemidler, især USA og Japan, og i forbindelserne til patientstøttegrupper.

3. Udvalget består af et medlem, der udnævnes af hver enkelt medlemsstat, tre medlemmer, der udnævnes af Kommissionen til at repræsentere patientorganisationer, og tre medlemmer, der udnævnes af Kommissionen på grundlag af en indstilling fra agenturet. Udvalgets medlemmer udnævnes for en periode på tre år, som kan fornyes. De udvælges på grundlag af deres rolle og erfaring i forbindelse med behandling eller forskning vedrørende sjældne sygdomme.

4. Udvalget vælger sin formand for en periode på 3 år, som kan fornyes en gang.

5. Kommissionens repræsentanter og agenturets administrerende direktør eller dennes repræsentant kan deltage i alle udvalgets møder.

6. Agenturet forestår udvalgets sekretariatsarbejde.

Artikel 5

Udpegelsesprocedure

1. For at et lægemiddel kan udpeges som sjældent lægemiddel skal sponsor forelægge agenturet en ansøgning.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

1. Der nedsættes herved inden for rammerne af Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering et udvalg for sjældne lægemidler, i det følgende benævnt udvalget.

Uændret

3. Udvalget består af et medlem, der udnævnes af hver enkelt medlemsstat, tre medlemmer, der udnævnes af Kommissionen til at repræsentere patientorganisationer, og tre medlemmer, der udnævnes af Kommissionen på grundlag af en indstilling fra agenturet. Udvalgets medlemmer udnævnes for en periode på tre år, som kan fornyes. I alle tilfælde, hvor det er nødvendigt, kan de lade sig bistå af en sagkyndig.

Uændret

7. Udvalgets medlemmer er, også efter at deres pligter er ophørt, pligtige til ikke at afsløre oplysninger, der henhører under den faglige tavshedspligt.

1. For at et lægemiddel kan udpeges som sjældent lægemiddel skal sponsor forelægge agenturet en ansøgning på et hvilket som helst stadium i udviklingen af lægemidlet, inden der forelægges agenturet en ansøgning om markedsføringstilladelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Ansøgningen skal vedlægges følgende oplysninger og dokumenter:

Uændret

a) sponsors navn eller firmanavn samt faste adresse

b) det aktive stofs benævnelse

c) foreslået indikationsområde

Uændret

d) begrundelse for at artikel 3, stk. 1 eller 2 skal finde anvendelse.

3. Kommissionen udarbejder i samråd med medlemsstaterne, agenturet og interesserede parter detaljerede vejledninger om, i hvilket format og med hvilket indhold ansøgninger om udpegelse skal forelægges.

4. Agenturet kontrollerer ansøgningens gyldighed og udarbejder et resumé til udvalget. Det kan eventuelt anmode sponsor om at supplere de oplysninger og dokumenter, som er vedlagt ansøgningen.

5. Agenturet sikrer, at udvalget fremsætter en udtalelse inden 60 dage efter modtagelse af en gyldig ansøgning.

5. Agenturet sikrer, at udvalget fremsætter en udtalelse inden 90 dage efter modtagelse af en gyldig ansøgning.

6. Når udvalget udarbejder sin udtalelse, skal det så vidt muligt bestræbe sig på at nå frem til konsensus. Hvis en sådan konsensus ikke kan nås, indeholder udtalelsen den holdning, som flertallet af medlemmerne har. Udtalelsen kan fremsættes ved skriftlig procedure.

6. Når udvalget udarbejder sin udtalelse, skal det så vidt muligt bestræbe sig på at nå frem til konsensus. Hvis en sådan konsensus ikke kan nås, vedtages udtalelsen med et flertal på to tredjedele af udvalgets medlemmer. Udtalelsen kan fremsættes ved skriftlig procedure.

7. Når det er udvalgets udtalelse, at ansøgningen ikke opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, skal agenturet straks underrette sponsor herom. Inden 30 dage efter modtagelse af udtalelsen kan sponsor forelægge detaljerede grunde for appel, som agenturet skal forelægge udvalget. Udvalget overvejer, om dets udtalelse skal ændres på det følgende møde.

Uændret

8. Agenturet skal straks fremsende den endelige udtalelse fra udvalget til Kommissionen, som træffer en afgørelse inden 30 dage efter modtagelse af udtalelsen. Hvis udkastet til afgørelse undtagelsesvis ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, vedtages afgørelsen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 72 i forordning (EØF) nr. 2309/93. Sponsor underrettes om afgørelsen, og den fremsendes til agenturet og til medlemsstaternes kompetente myndigheder.

9. Det udpegede lægemiddel indføres i fællesskabsregisteret for sjældne lægemidler

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6

Protokolbistand

1. Sponsor for et sjældent lægemiddel kan inden forelæggelsen af en ansøgning om markedsføringstilladelse anmode agenturet om rådgivning med hensyn til gennemførelse af de forskellige afprøvninger og forsøg, der er nødvendige for at påvise lægemidlets kvalitet, sikkerhed og effekt.

2. Agenturet skal opstille en procedure for udvikling af sjældne lægemidler, som især skal omfatte:

- a) Bistand med hensyn til udvikling af en protokol samt opfølgning af kliniske afprøvninger;
- b) Forskriftsmæssig bistand til definition af indholdet af ansøgningen om tilladelse i henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93.

10. Sponsoren aflægger hvert år beretning til agenturet om status for udviklingen af det pågældende lægemiddel.

11. For at et udpeget lægemiddel kan overføres til en anden sponsor, skal indehaveren af rettighederne til det sjældne lægemiddel sende en særlig ansøgning til agenturet. Kommissionen vedtager i samråd med medlemsstaterne, agenturet og de interesserede parter detaljerede vejledninger om, i hvilket format og med hvilket indhold ansøgninger om overførsel skal forelægges.

Uændret

- a) Bistand med hensyn til udvikling af en protokol for prækliniske og kliniske forsøg under udviklingsfasen samt opfølgning af kliniske afprøvninger;

Uændret

Artikel 7

Markedsføringstilladelse i Fællesskabet

1. Den markedsføringsansvarlige for et sjældent lægemiddel kan anmode om, at Fællesskabet udsteder en markedsføringstilladelse efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2309/93, uden at den pågældende skal godtgøre, at lægemidlet falder ind under en af delene i bilaget til den pågældende forordning.

2. Agenturet tildeles hvert år et særligt bidrag fra Fællesskabet, som adskiller sig fra det bidrag, der nævnes i artikel 57 i forordning (EØF) nr. 2309/93. Dette bidrag anvender agenturet udelukkende til delvis eller fuldstændigt at undlade at opkræve de gebyrer, der skal betales i henhold til de fællesskabsregler, der er fastsat i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93. Den administrerende direktør for agenturet fremlægger ved udgangen af hvert år en detaljeret rapport om anvendelsen af dette specielle bidrag. Overskud fra ét år overføres til det følgende og fratrækkes det særlige bidrag for det følgende år.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Den markedsføringstilladelse, der gives for et sjældent lægemiddel, omfatter kun de terapeutiske indikationer, der opfylder kriterierne i artikel 3. Dette berører ikke muligheden for at ansøge om en særskilt markedsføringstilladelse for andre indikationer uden for denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 8

Eneret på markedet

1. Er der udstedt en markedsføringstilladelse i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93 for et sjældent lægemiddel, må Fællesskabet og medlemsstaterne i en periode på 10 år ikke acceptere en anden ansøgning om markedsføringstilladelse, eller give en markedsføringstilladelse eller udvide en eksisterende markedsføringstilladelse for den samme terapeutiske indikation i forbindelse med et lignende lægemiddel.

2. Denne periode kan imidlertid nedsættes til seks år, hvis en medlemsstat ved udgangen af det femte år kan bevise, at de kriterier, der er fastsat i artikel 3, ikke længere er opfyldt i forbindelse med det pågældende lægemiddel, eller at prisen på det pågældende lægemiddel er så høj, at det giver mulighed for en urimelig stor fortjeneste. I denne forbindelse indleder medlemsstaterne den i artikel 5 fastsatte fremgangsmåde.

3. Som undtagelse fra stk. 1 og med forbehold af lovgivningen om intellektuel ejendomsret eller enhver anden bestemmelse i fællesskabslovgivningen, kan der tildeles en markedsføringstilladelse for samme terapeutiske indikation for et lignende lægemiddel, hvis:

- a) indehaveren af markedsføringstilladelsen for det oprindelige sjældne lægemiddel har givet sit samtykke til den anden ansøger, eller
- b) indehaveren af markedsføringstilladelsen for det oprindelige sjældne lægemiddel er ude af stand til at levere tilstrækkeligt store mængder af lægemidlet, eller
- c) den anden ansøger i sin ansøgning kan påvise, at det andet lægemiddel, selvom det ligner det allerede godkendte sjældne lægemiddel, er sikrere, mere effektivt eller på anden vis klinisk overlegent.

4. Ved udløbet af eneretten på markedet fjernes det sjældne lægemiddel fra fællesskabsregisteret for sjældne lægemidler

ÆNDRET FORSLAG

1. Er der udstedt en markedsføringstilladelse i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93 eller når alle medlemsstater har givet markedsføringstilladelser i henhold til de procedurer for gensidig anerkendelse, der er fastsat i artikel 7 og 7a i direktiv 65/65/EØF eller artikel 9, stk. 4 i direktiv 75/319/EØF for et sjældent lægemiddel og med forbehold af bestemmelserne i lovgivningen om intellektuel ejendomsret eller enhver anden bestemmelse i fællesskabslovgivningen, må Fællesskabet og medlemsstaterne i en periode på 10 år ikke acceptere en anden ansøgning om markedsføringstilladelse, eller give en markedsføringstilladelse eller udvide en eksisterende markedsføringstilladelse for den samme terapeutiske indikation i forbindelse med et lignende lægemiddel.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

5. I denne artikel forstås ved »et lignende lægemiddel« et lægemiddel, som består af:

- det samme kemiske aktive stof eller aktive del af stoffet, herunder isomerer og blanding af isomerer, komplekser, estere, andre ikke-kovalente derivater, forudsat at de farmakologiske og toksikologiske aktiviteter af sidstnævnte er kvalitativt og kvantitativt identiske med originalproduktets,
- et stof med samme biologiske aktivitet (herunder stoffer, som adskiller sig fra det originale stof i molekylestruktur, udgangsmateriale og/eller fremstillingsproces) forudsat at den farmakologiske aktivitet af det pågældende stof er kvalitativt og kvantitativt identisk med originalproduktets,
- et stof med samme radiofarmaceutiske aktivitet, (herunder stoffer med et andet radionukleid, ligand eller mærkningssted eller molekyle-radionukleid-koblingsmekanisme), forudsat at dets diagnostiske eller terapeutiske indikationer er identiske med originalproduktets.

6. Kommissionen udarbejder i samråd med medlemsstaterne, agenturet og de berørte parter detaljerede retningslinjer for, hvordan denne artikel skal anvendes.

Artikel 9

Andre incitamenter

1. Lægemidler, der udpeges som sjældne lægemidler i henhold til bestemmelserne i denne forordning, er omfattet af de incitamenter, som Fællesskabet og medlemsstaterne stiller til rådighed til støtte for forskning, udvikling og tilrådighedsstillelse af sjældne lægemidler.

2. Inden 6 måneder efter vedtagelsen af denne forordning fremsender medlemsstaterne til Kommissionen detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, de har vedtaget til støtte for forskning, udvikling og tilrådighedsstillelse af sjældne lægemidler. Disse oplysninger ajourføres regelmæssigt.

3. Medlemsstaterne skal også overveje at give delvis eller fuldstændig afkald på de gebyrer, der skal betales for ansøgninger om markedsføring af sjældne lægemidler.

ÆNDRET FORSLAG

5. Kommissionen fastlægger definitioner på »et lignende lægemiddel« og »klinisk overlegen« i form af en gennemførelsesforordning efter proceduren i artikel 72 i forordning (EØF) nr. 2309/93 senest et år efter vedtagelsen af denne forordning.

6. Kommissionen udarbejder i samråd med medlemsstaterne, agenturet og de berørte parter detaljerede retningslinjer for, hvordan denne artikel skal anvendes samt gennemførelsesforordningen.

1. Lægemidler, der udpeges som sjældne lægemidler i henhold til bestemmelserne i denne forordning, er omfattet af de incitamenter, som Fællesskabet og medlemsstaterne stiller til rådighed til støtte for forskning, udvikling og tilrådighedsstillelse af sjældne lægemidler, herunder særlig den forskningsstøtte for SMV'er, som er fastsat i det femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

2. Inden 6 måneder efter vedtagelsen af denne forordning fremsender medlemsstaterne til Kommissionen detaljerede oplysninger om alle de foranstaltninger, de eventuelt har vedtaget til støtte for forskning, udvikling og tilrådighedsstillelse af sjældne lægemidler. Disse oplysninger ajourføres regelmæssigt.

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

4. Inden et år efter vedtagelsen af denne forordning offentliggør Kommissionen en detaljeret oversigt over alle de incitamenter, som Fællesskabet og medlemsstaterne har stillet til rådighed til støtte for forskning, udvikling og tilrådighedsstillelse af sjældne lægemidler. Denne oversigt ajourføres regelmæssigt.

Artikel 10

Generel rapport

Inden seks år efter denne forordnings ikrafttræden offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af forordningen.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på 30. dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

ÆNDRET FORSLAG

3. Inden et år efter vedtagelsen af denne forordning offentliggør Kommissionen en detaljeret oversigt over alle de incitamenter, som Fællesskabet og medlemsstaterne har stillet til rådighed til støtte for forskning, udvikling og tilrådighedsstillelse af sjældne lægemidler. Denne oversigt ajourføres regelmæssigt.

Uændret

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/02)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1999) 339 endelig udg. — 97/0027(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 1. juli 1999)

⁽¹⁾ EFT C 106 af 4.4.1997, s. 5.

OPRINDELIGT FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 6, stk. 3 i direktiv 79/112/EØF er det fastsat, at »med hensyn til drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, vedtager Rådet, på forslag af Kommissionen, inden udløbet af en frist på fire år fra dette direktivs meddelelse reglerne for angivelse af ingredienser«;

(3) medlemsstaterne kunne ikke nå til enighed om det første forslag, som Kommissionen fremsatte inden for dette mandat ⁽¹⁾.

(4) der bør tages hensyn til de forhold, der fremgår af den retspraksis fra De Europæiske Fællesskabers Domstol, som siden er fremkommet, vedrørende mærkning af alkoholholdige drikkevarer ⁽²⁾.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

(2) for at bidrage til virkeliggørelsen af et højt sundhedsniveau og til beskyttelse af forbrugernes sundhed sikres der på levnedsmiddelområdet, især hvad angår alkoholholdige drikkevarer, en passende forbrugeroplysning, bl.a. ved angivelse af ingredienser i mærkningen; dette er så meget mere nødvendigt, som der i de seneste år er dukket stadig flere alkoholholdige drikkevarer op på markedet, hvis sammensætning og præsentation klart er udviklet med henblik på salg til unge; endvidere er fælles bestemmelser om mærkning af alkoholholdige drikkevarer absolut påkrævet for udbygning og opretholdelse af det fælles marked for disse produkter;

Uændret

⁽¹⁾ EFT C 281 af 26.10.1982, s. 3 og EFT C 122 af 14.5.1992, s. 12.

⁽²⁾ Siden EF-Domstolens dom i sag nr. 178/84 »Lov om øls renhed« af 12.3.1987, særlig præmis 35 og 36.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (5) det påhviler EU's lovgivningsmyndighed at fastsætte de forholdsregler, der bør træffes i henhold til denne retspraksis —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

- 1) Artikel 6, stk. 3, af direktiv 79/112/EØF affattes således:

»3. De nærmere regler for mærkning af ingredienserne i drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, fastsættes inden for en frist på

- a) med hensyn til:

- vin ⁽¹⁾, herunder mousserende vine ⁽²⁾, hedvine og perlevine ⁽³⁾, der udbydes til salg til forbrugerne;
- delvis gæret druemost ⁽²⁾;
- alkoholholdige drikkevarer ⁽⁴⁾;
- aromatiserede vine ⁽⁵⁾,

inden for rammerne af de særlige EU-bestemmelser herfor,

- b) med hensyn til efter fremgangsmåden i artikel 17.

Gennemførelsen af de bestemmelser, der vedtages i henhold til disse procedurer, sker samtidig for alle drikkevarer, der er nævnt i litra a) og b).

For alle disse varer anføres der foran ingredienslisten følgende: »Indeholder«.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 2392/89 (EFT L 232 af 9.8.1989, s. 13).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 2333/92 (EFT L 231 af 13.8.1992, s. 9).

⁽³⁾ Rådets forordning nr. 3895/91 (EFT L 368 af 31.12.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning nr. 1576/89 (EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning nr. 1601/91 (EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1).«

ÆNDRET FORSLAG

- (6) Kommissionens afgørelse 97/579/EF ⁽¹⁾, bør høres vedrørende alle spørgsmål i forbindelse med direktiv 79/112/EØF, når det kan have indvirkning på folkesundheden;

Uændret

- 1) Artikel 6, stk. 3, af direktiv 79/112/EØF affattes således:

»3. De nærmere regler for mærkning af ingredienserne i drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, fastsættes inden for en frist på fem år fra 1. juli 2000

- a) med hensyn til:

- vin ⁽¹⁾, herunder mousserende vine ⁽²⁾, hedvine og perlevine ⁽³⁾, der udbydes til salg til forbrugerne;
- delvis gæret druemost ⁽²⁾;
- alkoholholdige drikkevarer ⁽⁴⁾;
- aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer, aromatiserede cocktails af vinprodukter ⁽⁵⁾;

inden for rammerne af de særlige EU-bestemmelser herfor,

- b) med hensyn til hver kategori af andre produkter efter fremgangsmåden i artikel 17.

Gennemførelsen af de bestemmelser, der vedtages i henhold til disse procedurer, sker samtidig for alle drikkevarer, der er nævnt i litra a) og b).

For alle disse varer anføres der foran ingredienslisten følgende: »Indeholder«.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 2392/89 (EFT L 232 af 9.8.1989, s. 13).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 2333/92 (EFT L 231 af 13.8.1992, s. 9).

⁽³⁾ Rådets forordning nr. 3895/91 (EFT L 368 af 31.12.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning nr. 1576/89 (EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning nr. 1601/91 (EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1).«

⁽¹⁾ EFT L 237 af 28.8.1997, s. 18.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2) Der indsættes som artikel 14a:

»Artikel 14a

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 97/579/EF, skal høres vedrørende alle spørgsmål i forbindelse med direktiv 79/112/EØF, når det kan have indvirkning på folkesundheden.«

Artikel 2

Uændret

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge

(2000/C 177 E/03)

KOM(1999) 352 endelig udg. — 1999/0152(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 19. juli 1999)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (i det følgende benævnt »direktivet«) blev vedtaget den 10. juni 1991 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionen har i to rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 17 i direktivet aflagt beretning om gennemførelsen af direktivet og resultaterne i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge ⁽²⁾;
- (3) i sine betænkninger og beslutninger foranlediget af Kommissionens to rapporter opfordrede Europa-Parlamentet til en ajourføring og udvidelse af direktivet fra 1991 ⁽³⁾;
- (4) handlingsplanen om bekæmpelse af organiseret kriminalitet udarbejdet af gruppen på højt plan og godkendt på Det Europæiske Råds møde i Amsterdam den 16. og 17. juli 1997 opfordrer, navnlig i henstilling nr. 26, til en intensivering af bestræbelserne for at bekæmpe hvidvaskning af penge ⁽⁴⁾;
- (5) det er hensigtsmæssigt, at direktivet som et af de vigtigste internationale instrumenter i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge ajourføres i tråd med Kommissionens konklusioner og de ønsker, som Europa-Parlamentet og

medlemsstaterne har givet udtryk for; direktivet skal i denne henseende ikke blot afspejle bedste internationale praksis på området, men også fortsat sætte en høj standard for beskyttelsen af den finansielle sektor og andre sårbare erhverv over for de skadelige virkninger af udbytte hidrørende fra kriminalitet;

- (6) GATS tillader medlemmerne at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige moral, og træffe foranstaltninger af forsigtighedshensyn, herunder for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet; sådanne foranstaltninger bør ikke indebære restriktioner, der er mere vidtgående, end det er nødvendigt for at sikre disse målsætninger;
- (7) det er ikke udtrykkeligt fastlagt i direktivet, til hvilken medlemsstats myndigheder filialer af kredit- og finansieringsinstitutter med hovedsæde i en anden medlemsstat skal indberette mistænkelige transaktioner, ej heller hvilken medlemsstats myndigheder, der er ansvarlige for, at sådanne filialer overholder direktivets artikel 11;
- (8) dette spørgsmål er blevet drøftet i det Kontaktudvalg vedrørende Hvidvaskning af Penge, som blev nedsat i medfør af artikel 13 i direktivet; myndighederne i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, bør modtage sådanne indberetninger og udøve ovennævnte ansvar;
- (9) denne ansvarsfordeling bør tydeligt fremgå af direktivet gennem en ændring af den definition på begreberne »kreditinstitut« og »finansieringsinstitut«, der er indeholdt i direktivets artikel 1;
- (10) Europa-Parlamentet har udtrykt bekymring over, at erhverv som vekslererforretninger (»bureaux de change«) og pengeoverførselstjenester (money remittance offices) er sårbare over for hvidvaskning af penge; sådanne erhverv burde allerede være omfattet af anvendelsesområdet for direktivet; for at fjerne enhver tvivl på området bør det tydeligt bekræftes i direktivet, at sådanne erhverv er omfattet;
- (11) for at sikre den mest fuldstændige dækning af den finansielle sektor som muligt, bør det ligeledes gøres klart, at direktivet finder anvendelse på investeringsselskaber som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF (investeringsservice-direktiv) ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ KOM(95) 54 endelig udg. og KOM(1998) 401 endelig udg.

⁽³⁾ Dok. A4-0187/96 og EFT C 198 af 8.7.1996, s. 245; Dok. A4-0093/99 og EFT C ...

⁽⁴⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

- (12) i henhold til direktivet er medlemsstaterne kun forpligtet til at bekæmpe hvidvaskning af udbytte, der stammer fra narkotikaforbrydelser; der har i de seneste år været en tendens til at definere begrebet hvidvaskning af penge på grundlag af en bredere vifte af forudgående eller underliggende lovovertrædelser, hvilket blandt andet afspejles i ajourføringen i 1996 af de 40 rekommandationer fra Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), som er det førende internationale organ til bekæmpelse af hvidvaskning af penge;
- (13) en bredere vifte af prædikatforbrydelser fremmer indberetningen af mistænkelige transaktioner og det internationale samarbejde på området; direktivet bør derfor ajourføres i denne henseende;
- (14) i fælles aktion af 3. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold⁽¹⁾ enedes medlemsstaterne om at lade alle alvorlige lovovertrædelser, som defineret i den fælles aktion, være prædikatforbrydelser med det formål at gøre hvidvaskning af penge strafbart;
- (15) direktivet indeholder en række forpligtelser, navnlig om indberetning af mistænkelige transaktioner; det vil være mere hensigtsmæssigt og i tråd med filosofien bag den fælles aktion til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, at forbuddet mod hvidvaskning af penge under direktivet udvides til ikke blot at omfatte narkotikaforbrydelser, men alle former for organiseret kriminalitet samt svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger, der berører De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser som omhandlet i traktatens artikel 280;
- (16) når der er tale om sådanne tilfælde af svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger, bør medlemsstaternes myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, og Kommissionen samarbejde indbyrdes og udveksle relevante oplysninger;
- (17) Rådet vedtog den 21. december 1998 en fælles aktion grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater⁽²⁾; denne fælles aktion afspejler en konsensus blandt medlemsstaterne om behovet for fælles tiltag på området;
- (18) i de enkelte medlemsstater bliver mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med direktivet indberettet af den finansielle sektor, og navnlig af kreditinstitutterne; det kan konstateres, at den skærpede kontrol i den finansielle sektor har foranlediget personer, der ønsker at hvidvaske penge, til at søge andre metoder til at tilsløre oprindelsen af økonomisk udbytte fra kriminelle handlinger;
- (19) der er en tydelig tendens til øget hvidvaskning af penge gennem ikke-finansielle forretninger; dette bekræftes af FATF's undersøgelse af hvidvaskningsteknikker og -typologier;
- (20) artikel 12 i direktivet giver allerede mulighed for at udvide de forpligtelser, der følger af direktivet, til andre sårbare erhverv og virksomhedskategorier uden for den finansielle sektor;
- (21) spørgsmålet om sårbare ikke-finansielle aktiviteter er ved flere lejligheder blevet drøftet i Kontaktudvalget vedrørende Hvidvaskning af Penge;
- (22) forpligtelserne under direktivet med hensyn til kundeidentifikation, opbevaring af dokumentation og indberetning af mistænkelige transaktioner bør udvides til også at omfatte en begrænset række aktiviteter og erhverv, som har vist sig sårbare i forbindelse med hvidvaskning af penge;
- (23) notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv bør underlægges direktivets bestemmelser, når de udfører en begrænset række specifikke finansielle eller selskabsretlige transaktioner, hvor der er størst risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske udbytte fra ulovlig narkotikahandel eller organiseret kriminalitet;
- (24) når en selvstændig advokat eller et advokatfirma repræsenterer en klient i retssager, vil det ikke være hensigtsmæssigt, at advokaten er underlagt en forpligtelse i henhold til direktivet om at indberette mistanke om hvidvaskning af penge;
- (25) der henvises i direktivet til »de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge«, hvortil indberetningerne om mistænkelige transaktioner skal foretages; når det drejer sig om selvstændige advokater, bør medlemsstaterne af hensyn til den erhvervsspecifikke tavshedspligt, som advokaten skylder klienten, have mulighed for at udnævne advokatsamfundet eller andre erhvervssammenslutninger for advokater som den ansvarlige myndighed; reglerne om håndteringen af sådanne indberetninger og deres eventuelle videregivelse til politi- eller retsmyndighederne og mere generelt reglerne for samarbejdet mellem advokatsamfundet eller andre tilsvarende erhvervssammenslutninger og de sædvanlige myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, bør fastlægges af medlemsstaterne;

⁽¹⁾ EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

(26) der er en stigende tendens til at finansielle tjenesteydelser bestilles og ydes gennem medier (såsom post, telefon og via edb), som begrænser eller undgår direkte kontakt mellem tjenesteyderen og køberen; selv i sådanne tilfælde skal direktivets regler om kundeidentifikation overholdes; Kontaktudvalget vedrørende Hvidvaskning af Penge har drøftet sådanne transaktioner uden direkte kontakt og er nået til enighed om principper og procedurer, som bør gælde for kundeidentifikation; disse principper og procedurer bør inkorporeres i direktivet i et bilag —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 91/308/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

A. »kreditinstitut«: et foretagende som defineret i artikel 1, første led, i Rådets direktiv 77/780/EØF ⁽¹⁾, samt en filial, som defineret i artikel 1, tredje led, i nævnte direktiv og beliggende i Fællesskabet, af et kreditinstitut, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet

B. »finansieringsinstitut«:

1. et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedaktivitet er at foretage en eller flere af de forretninger, der er opført under punkt 2 til 12 og 14 på listen i bilaget til direktiv 89/646/EØF; dette omfatter erhverv som vekselererforretninger (»bureaux de change«) og pengeoverførselstjenester (money transmission/remittance offices)

2. et forsikringsselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Rådets direktiv 79/267/EØF ⁽²⁾, for så vidt som det udfører aktiviteter, der omfattes af nævnte direktiv

3. et investeringsselskab som defineret i artikel 1 i direktiv 93/22/EØF,

Denne definition på et finansieringsinstitut omfatter også filialer, der er beliggende i Fællesskabet, af

finansieringsinstitutter, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet

C. »hvidvaskning af penge«: nedenstående forsætlige handlinger:

— konvertering eller overførsel af formuegoder - vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling - med det formål at fortie eller tilsøre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf

— fortielse eller tilsøring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, placering eller bevægelser eller af den egentlige ejendomsret til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

— erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende ved modtagelsen af disse goder, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

— medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under de foregående punkter, medvirken med henblik på at begå den nævnte handling, forsøg på at begå den, det at hjælpe, tilskynde eller råde nogen til at begå den eller det at lette gennemførelsen heraf.

Den viden, hensigt eller tilskyndelse, som skal foreligge i forbindelse med handlingerne i dette led, kan fastslås på grundlag af objektive forhold.

Der foreligger hvidvaskning af penge, også selv om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, har fundet sted på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område

D. »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om fysiske eller ikke-fysiske genstande, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt retlige dokumenter eller instrumenter, der tjener som bevis for ejendomsret til sådanne aktiver eller dertil knyttede rettigheder

E. »kriminel handling«:

— en lovovertrædelse som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i Wienerkonventionen ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EFT L 322 af 17.12.1977, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1.

⁽³⁾ De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer vedtaget i Wien den 19. december 1988.

- medvirken i handlinger med forbindelse til organiseret kriminalitet
- svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger, som er til skade for eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, og
- enhver anden kriminel handling, der er defineret som sådan af den enkelte medlemsstat med henblik på dette direktiv

F. »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, som i henhold til en lov eller anden bestemmelse er bemyndiget til at føre tilsyn med de af direktivet omfattede institutter og personer.»

2) Følgende indsættes som artikel 2a:

»Artikel 2a

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de forpligtelser, der følger af nærværende direktiv, kræves opfyldt af følgende institutter:

1. kreditinstitutter som defineret i artikel 1, litra A)
2. finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, litra B)

og af følgende juridiske eller fysiske personer i udøvelsen af deres erhvervsaktiviteter:

3. eksterne regnskabskyndige og revisorer
4. ejendomsmæglere
5. notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de bistår eller repræsenterer en klient i forbindelse med følgende transaktioner:
 - a) køb og salg af fast ejendom eller forretningsenheder
 - b) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
 - c) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
 - d) oprettelse, drift eller ledelse af selskaber, investeringsforeninger eller lignende strukturer
 - e) udførelse af enhver anden finansiell transaktion,
6. forhandlere af meget værdifulde varer, så som ædelstene eller -metaller
7. pengetransportvirksomheder
8. kasinoindehavere og personer eller selskaber, der forestår driften og/eller ledelsen af kasinoer.»

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede institutter og personer kræver, at deres kunder legitimerer sig ved hjælp af et retskraftigt dokument, når der optages forretningsmæssig forbindelse med dem, for institutternes vedkommende, navnlig når der åbnes en konto eller bankbog eller et depot.

2. Dette krav om legitimation gælder også for enhver transaktion med andre kunder end dem, der er omhandlet i stk. 1, vedrørende et beløb på 15 000 EUR eller derover, hvad enten den udføres i en enkelt eller i flere operationer, hvis der synes at være indbyrdes forbindelse mellem dem. Hvis beløbet ikke kendes på det tidspunkt, hvor transaktionen påbegyndes, skal det pågældende institut kræve legitimation, så snart det får kendskab hertil og konstaterer, at tærsklen er nået.

Når et institut optager forretningsmæssig forbindelse med eller påbegynder en transaktion med en kunde, som ikke fysisk er til stede med henblik på at legitimere sig (»transaktioner uden direkte kontakt«) finder de principper og procedurer, der er opstillet i bilaget, anvendelse.

3. Som undtagelse fra stk. 1 og 2 kræves der ikke legitimation i forbindelse med forsikringsaftaler, der indgås af forsikringsvirksomheder, som er godkendt i henhold til direktiv 79/267/EØF, og hvis virksomhed er omfattet af nævnte direktiv, når beløbet af den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, er på 1 000 EUR eller derunder, eller ved indbetaling af en engangspræmie på 2 500 EUR eller derunder. Hvis den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, forhøjes, således at tærsklen på 1 000 EUR overstiges, skal der kræves legitimation.

3a. Som undtagelse fra stk. 2 kræves der legitimation for alle kasinokunder, der køber eller bytter spillejetoner til en værdi af 1 000 EUR eller derover.

4. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimation ikke er obligatorisk for pensionsforsikringsaftaler, der indgås i medfør af en arbejdskontrakt eller den forsikredes erhvervsmæssige virksomhed, forudsat at disse aftaler ikke indeholder en tilbagekøbsklausul eller kan anvendes som sikkerhed for et lån.

5. Er der tvivl om, hvorvidt de i de foregående stykker nævnte kunder handler for egen regning, eller er der vished for, at de ikke handler for egen regning, skal de af direktivet omfattede institutter og personer træffe rimelige foranstaltninger til at indhente oplysninger om den faktiske identitet af de personer, for hvis regning disse kunder handler.

6. De af direktivet omfattede institutter og personer skal kræve denne legitimation, selv om transaktionsbeløbet er lavere end ovennævnte tærskler, så snart de har mistanke om hvidvaskning af penge.

7. De af direktivet omfattede institutter og personer er ikke underlagt legitimationskravene i denne artikel, hvis kunden er et kredit- eller et finansieringsinstitut, der er omfattet af dette direktiv.

8. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimationskravene vedrørende de transaktioner, der er omhandlet i stk. 3 og 4, er opfyldt, når det konstateres, at transaktionsbeløbet skal debiteres en konto, der er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af kravene i stk. 1.

4) I artikel 4 og 5 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede institutter og personer«.

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede personer og institutter samt medlemmer af disses ledelse og deres ansatte til fulde samarbejder med de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge:

a) ved på eget initiativ at underrette disse myndigheder om ethvert forhold, som kunne være tegn på hvidvaskning af penge

b) ved på opfordring at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger i henhold til procedurerne i den relevante lovgivning.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger fremsendes til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender oplysningerne, befinder sig. Fremsendelsen varetages normalt af den eller de personer, som er udpeget af institutterne eller personerne i henhold til procedurerne i artikel 11, nr. 1.

3. For så vidt angår selvstændige inden for de juridiske erhverv som omhandlet i artikel 2a, nr. 5, kan medlemsstaterne udpege advokatsamfundet eller et andet hensigtsmæssigt selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den ansvarlige myndighed som omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og medlemsstaterne fastlægger i så fald reglerne for samarbejdet mellem disse og de sædvanlige myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende de forpligtelser, der følger af stk. 1, på selvstændige inden for de

juridiske erhverv, for så vidt angår de oplysninger, som de modtager fra en klient med henblik på at repræsentere denne i en retssag. Denne undtagelse fra de forpligtelser, der er fastlagt i stk. 1, gælder under ingen omstændigheder tilfælde, hvor der er grund til at antage, at der indhentes rådgivning med henblik på at lette hvidvaskning af penge.

4. Oplysninger, der gives myndighederne i overensstemmelse med stk. 1, kan kun udnyttes i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Dog kan medlemsstaterne bestemme, at disse oplysninger også kan anvendes til andre formål.

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede institutter og personer afholder sig fra at udføre en transaktion, som de ved har, eller som de mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge, så længe de ikke har underrettet de i artikel 6 nævnte myndigheder herom. Disse myndigheder kan under betingelser, der fastsættes i deres nationale forskrifter, give pålæg om, at transaktionen ikke må gennemføres. Såfremt der er mistanke om, at den pågældende transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge, og det ikke er muligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskningstransaktion, foretager de pågældende institutter og personer den fornødne underretning af myndighederne umiddelbart derefter.

7) I artikel 8 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede personer og institutter«.

8) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Det forhold, at en person eller et institut, der er omfattet af direktivet, eller en ansat eller et medlem af ledelsen i et sådant i god tro meddeler de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, de i artikel 6 og 7 nævnte oplysninger, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke personen eller instituttet, medlemmerne af dets ledelse eller dets ansatte nogen form for ansvar.

9) I artikel 10 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede personer og institutter«.

10) I artikel 11 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede personer og institutter«.

11) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Medlemsstaterne drager omsorg for at udvide samtlige eller en del af dette direktivs bestemmelser til ud over de personer og institutter, der er nævnt i artikel 2a, at omfatte andre erhverv og kategorier af virksomheder, som udøver aktiviteter, der med stor sandsynlighed vil kunne udnyttes til hvidvaskning af penge.

2. I tilfælde af svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger, som er til skade for eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, skal de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 6, og Kommissionen, i det omfang den har beføjelse hertil, samarbejde indbyrdes med det formål at forhindre og opspore hvidvaskning af penge. Til dette formål udveksler de relevante oplysninger om mistænkelige transaktioner. Oplysninger, der udveksles i så henseende, er omfattet af tavshedspligt.

3. Når selvstændige juridiske erhverv er impliceret, kan medlemsstaterne undtage advokatsamfundet og selvregulerende organer for det pågældende erhverv fra forpligtelserne i medfør af stk. 2.«

Artikel 2

Tre år efter vedtagelsen af dette direktiv foretager Kommissionen inden for rammerne af den rapport, der er omhandlet i artikel 17 i direktiv 91/308/EØF, en særlig undersøgelse af aspekter vedrørende særbehandlingen af selvstændige inden for de juridiske erhverv, kundeidentifikationen i transaktioner uden direkte kontakt og de mulige virkninger for elektronisk handel.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2001.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

KREDIT- OG FINANSIERINGSINSTITUTTERS IDENTIFIKATION AF KUNDER (FYSISKE PERSONER) I FINANSIELLE TRANSAKTIONER UDEN DIREKTE KONTAKT

Inden for rammerne af direktivet bør følgende principper finde anvendelse i identifikationsprocedurerne i forbindelse med finansielle transaktioner uden direkte kontakt med kunden:

- i) Procedurerne bør sikre en passende identifikation af kunden.
- ii) Disse procedurer gælder, forudsat at der ikke er rimelig grund til at tro, at den direkte kontakt undgås med det formål at skjule kundens virkelige identitet, og der ikke er mistanke om hvidvaskning af penge.
- iii) Procedurerne bør ikke gælde for transaktioner, der indebærer brug af kontanter.
- iv) De interne kontrolprocedurer, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, i direktivet, bør tage særlig højde for transaktioner uden direkte kontakt.
- v) Når det institut, der foretager transaktionen (»det kontraherende institut«) som modpart har en kunde, kan identifikationen udføres ved hjælp af følgende procedurer:
 - a) Der foretages en direkte identifikation i den filial eller det repræsentationskontor af finansieringsinstituttet, der ligger nærmest kunden.
 - b) Hvis identifikationen foregår uden direkte kontakt med kunden:

— kræves en kopi af kundens officielle identitetspapirer (eller identitetspapirernes officielle nummer). Kundens adresse skal især kontrolleres, når denne er anført på identitetspapirer (f.eks. dokumenter vedrørende transaktionen, der skal sendes anbefalet med modtagelsesbevis til kundens adresse).

- bør den første betaling i forbindelse med transaktionen foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut beliggende i Den Europæiske Union eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Staterne kan tillade, at betalingerne foregår via anerkendte kreditinstitutter, der er etableret i tredjelande, hvor der gælder tilsvarende regler for bekæmpelse af hvidvaskning.
 - Det kontraherende institut bør omhyggeligt kontrollere, at indehaveren af den konto, gennem hvilken betalingen foretages, er identisk med kunden som anført på identifikationspapiret (eller konstateret ud fra identifikationsnummeret). I tilfælde af tvivl herom bør det kontraherende institut kontakte det kreditinstitut, hvor kontoen er åbnet for at få bekræftet kontohaverens identitet. Består der stadig tvivl, bør der anmodes om en attest fra kreditinstituttet, hvori kontohaverens identitet attesteres, og hvori det bekræftes, at identifikationen er udført korrekt, og at oplysningerne er registreret i overensstemmelse med direktivet.
- c) I tilfælde af visse forsikringstransaktioner kan legitimationskravene frafaldes, når betalingen »skal debiteres en konto, der er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af direktivet« (artikel 3, stk. 8).
- vi) Når det kontraherende instituts modpart er et andet institut, der handler på vegne af en kunde:
- a) hvis modparten er etableret i Den Europæiske Union eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, behøver det kontraherende institut ikke at foretage identificering af kunden (direktivets artikel 3, stk. 7).
 - b) hvis modparten er hjemmehørende uden for Den Europæiske Union eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bør instituttet checke modpartens identitet (medmindre denne er velkendt) gennem et pålideligt kreditoplysningsregister. Skulle der opstå tvivl i så henseende bør instituttet søge at få bekræftet modpartens identitet gennem tredjelandets tilsynsmyndigheder. Instituttet bør ligeledes træffe »rimelige foranstaltninger til at indhente oplysninger« om modpartens kunde (den faktiske ejer af transaktionsbeløbet) (direktivets artikel 3, stk. 5). Sådanne »rimelige foranstaltninger« kan række fra en simpel forespørgsel om kundens navn og adresse, når landet anvender tilsvarende legitimationskrav, til en anmodning om en attest fra modparten, hvori det erklæres, at kundens identitet er behørigt fastslået og registreret, når det pågældende land ikke anvender tilsvarende legitimationskrav.
- vii) Ovennævnte procedurer udelukker ikke brug af andre procedurer, som efter de kompetente myndigheders opfattelse giver tilsvarende sikkerhed for identifikation i finansielle transaktioner uden direkte kontakt.
-

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og om ændring af direktiv 97/7/EF og direktiv 98/27/EF ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/04)

KOM(1999) 385 endelig udg. — 98/0245(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, den 23. juli 1999)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg, og

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør i forbindelse med gennemførelsen af målene for det indre marked vedtages foranstaltninger med henblik på dets gradvise konsolidering, og disse foranstaltninger skal blandt andet bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i overensstemmelse med traktatens artikel 95 og 153;
- (2) fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er både for forbrugerne og leverandørerne et af de mest mærkbare resultater af gennemførelsen af det indre marked;
- (3) i forhold til det indre marked er det i forbrugernes interesse at have lige adgang til det størst mulige antal finansielle tjenesteydelser i Fællesskabet, således at de får mulighed for at vælge de ydelser, der bedst opfylder deres behov; valgfrihed er en væsentlig rettighed for forbrugerne, og for at sikre valgfriheden er det påkrævet med et højt forbrugerbeskyttelsesniveau for at sikre øget tillid blandt forbrugerne til fjernsalg;
- (4) det er afgørende for et velfungerende indre marked, at en forbruger kan forhandle om og indgå aftaler med en leverandør, der er etableret i et andet land, også selv om leverandøren er etableret i det land, hvor forbrugeren har sin bopæl;
- (5) finansielle tjenesteydelser er i kraft af deres immaterielle beskaffenhed yderst velegnede til fjernsalg, og indførelsen af en retlig ramme til regulering af fjernsalg af finansielle tjenesteydelser skal skabe tillid hos forbrugerne, hvis der

skal gøres brug af de nye teknologier i forbindelse med fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, herunder elektronisk handel;

- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽²⁾, indeholder hovedreglerne for aftaler om fjernsalg af varer og tjenesteydelser indgået mellem en leverandør og en forbruger; finansielle tjenesteydelser er imidlertid ikke omfattet af det pågældende direktiv;
- (7) i forbindelse med vurderingen af behovet for særlige foranstaltninger på dette område opfordrede Kommissionen alle interesserede parter til at give deres mening til kende bl.a. i grønbogen »Finansielle tjenesteydelser — opfyldelse af forbrugernes forventninger« ⁽³⁾; høringen i den forbindelse viste, at det var nødvendigt at styrke forbrugerbeskyttelsen på dette område; Kommissionen har følgelig besluttet at fremlægge et særligt forslag om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser ⁽⁴⁾;
- (8) hvis medlemsstaterne vedtager forskellige bestemmelser om eller fastsætter bestemmelser, der yder forbrugerne forskellig beskyttelse i forbindelse med fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, vil dette kunne have negativ indvirkning på det indre marked og på den indbyrdes konkurrence mellem virksomhederne; der er derfor behov for, at der på fællesskabsplan fastsættes fælles regler på området i overensstemmelse med en uændret overordnet forbrugerbeskyttelse i alle medlemsstater;
- (9) under hensyn til, at der i nærværende direktiv fastsættes et højt forbrugerbeskyttelsesniveau med henblik på at sikre den fri bevægelighed for finansielle tjenesteydelser, kan medlemsstaterne ikke inden for de områder, som harmoniseres med direktivet, vedtage andre bestemmelser end dem, der er fastlagt heri;
- (10) nærværende direktiv omfatter alle finansielle tjenesteydelser, som kan være genstand for fjernsalg; visse finansielle tjenesteydelser er imidlertid reguleret ved specifikke fællesskabsbestemmelser; disse specifikke bestemmelser finder fortsat anvendelse på de pågældende finansielle tjenesteydelser; det er imidlertid hensigtsmæssigt at fastsætte principper for fjernsalg af sådanne tjenesteydelser;

⁽¹⁾ EFT C 385 af 11.12.1998, s. 10.⁽²⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.⁽³⁾ KOM(96) 209 endelig udg. af 22.5.1996.⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Finansielle tjenesteydelser: øget forbrugertillid, KOM(97)309 endelig udg. af 26.6.1997.

- (11) i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet som omhandlet i traktatens artikel 5 kan målene i nærværende direktiv ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og de kan således på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan;
- (12) aftaler, der indgås med henblik på fjernsalg, kræver anvendelse af en eller flere fjernkommunikationsteknikker; disse forskellige teknikker anvendes som led i et ordnet system til levering af varer eller tjenesteydelser ved fjernsalg uden leverandørens og forbrugers samtidige tilstedeværelse; den konstante udvikling af disse kommunikationsteknikker gør det nødvendigt at fastsætte de principper, der skal gælde på dette område, selv for de teknikker, som endnu kun anvendes i begrænset omfang; aftaler om fjernsalg er således aftaler, der udbydes, forhandles og indgås på afstand;
- (13) én aftale, der består af flere på hinanden følgende transaktioner, kan give anledning til forskellige juridiske formuleringer afhængigt af lovgivningen i de enkelte medlemsstater; direktivet bør imidlertid anvendes i samtlige medlemsstater på samme måde; direktivet bør således anvendes på den første af flere på hinanden følgende operationer eller den første af en række enkeltoperationer over en vis periode, der kan betragtes som udgørende et hele, hvad enten operationen eller rækken af operationer er omfattet af en enkelt aftale eller flere på hinanden følgende særskilte aftaler;
- (14) direktivet tager sigte på systemer til fjernsalg af tjenesteydelser organiseret af leverandøren af de finansielle tjenesteydelser og udelukker således tjenesteydelser, der præsteres helt lejlighedsvis og uden for rammerne af en forretningsstruktur, der har til formål at indgå aftaler om fjernsalg;
- (15) leverandøren er den person, der leverer tjenesteydelser ved fjernsalg; nærværende direktiv bør imidlertid også finde anvendelse i tilfælde af, at en af etaperne i forbindelse med markedsføringen involverer en mellemmand; under hensyntagen til arten og graden af denne involvering bør de relevante bestemmelser i nærværende direktiv finde anvendelse på denne mellemmand uanset dennes juridiske status;
- (16) anvendelsen af fjernkommunikationsteknikker må ikke uberettiget begrænse den information, der gives forbrugeren; for at sikre gennemsigtighed fastsættes der i dette direktiv minimumskrav, der skal sikre, at forbrugeren får tilstrækkelig information både før og efter aftalens indgåelse; forbrugeren bør inden aftalens indgåelse have de nødvendige forudgående informationer, således at denne har passende mulighed for at tage stilling til den finansielle tjenesteydelse, som tilbydes; leverandøren må specificere det tidsrum, i hvilket det eventuelle tilbud er gældende;
- (16a) med henblik på den bedst mulige beskyttelse af forbrugeren er det vigtigt, at denne informeres tilstrækkeligt om dette direktivs bestemmelser og om eventuelle adfærdskodekser på dette område;
- (17) der bør gælde en fortrydelsesret for forbrugeren, uden at denne skal betale bod eller angive årsagen;
- (18) Udgår
- (19) forbrugeren bør beskyttes mod tjenesteydelser uden forudgående bestilling; forbrugeren bør være fritaget for enhver forpligtelse ved tjenesteydelser uden forudgående bestilling, da manglende svar ikke er ensbetydende med samtykke; denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse ved stiltiende forlængelser af aftaler, der er gyldigt indgået mellem parterne, når medlemsstaternes lovgivning tillader en sådan stiltiende forlængelse;
- (20) medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de forbrugere, der ikke ønsker at blive kontaktet under anvendelse af visse kommunikationsteknikker, beskyttes effektivt mod sådanne henvendelser; nærværende direktiv berører ikke de særlige beskyttelsesforanstaltninger, forbrugere er omfattet af ifølge gældende fællesskabsregler om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred;
- (21) for at beskytte forbrugeren er det vigtigt at tage stilling til spørgsmålet om eventuelle tvister; der bør med eventuelt udgangspunkt i eksisterende procedurer i medlemsstaterne indføres en egnet og effektiv klage- og procesordning til bilæggelse af eventuelle tvister mellem leverandører og forbrugere;
- (22) med hensyn til forbrugernes retsbeskyttelse og særligt deres adgang til domstole og retsinstanser i tilfælde af grænseoverskridende tvister bør Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet »En mere effektiv opnåelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i Den Europæiske Union«⁽¹⁾, tages i betragtning;
- (23) medlemsstaterne bør tilskynde offentlige eller private organer til bilæggelse af udenretslige tvister til at indgå i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister; et resultat af dette samarbejde kunne især være at give forbrugeren mulighed for at indgive klage over leverandører, etableret i en anden medlemsstat, ved de udenretslige organer i det land, hvor forbrugeren bor;

⁽¹⁾ EFT C 33 af 31.1.1998, s. 3.

(24) Fællesskabet og medlemsstaterne har inden for rammerne af GATS (General Agreement on Trade in Services) forpligtet sig til at give forbrugerne mulighed for at købe bank- og investeringsydelser i udlandet; medlemsstaterne kan ifølge GATS vedtage foranstaltninger, som er dikteret af forsigtighed, herunder foranstaltninger til beskyttelse af investorer, indskydere, forsikringstagere eller personer, som en leverandør af finansielle tjenesteydelser skal levere en sådan ydelse til; disse foranstaltninger må ikke udgøre hindringer, der er mere vidtgående end nødvendigt til sikring af forbrugernes beskyttelse;

(25) Udgår

(26) som følge af vedtagelsen af nærværende direktiv bør anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF og 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugerne tilpasses ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

- a) Formålet med dette direktiv er at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.
- b) Med hensyn til aftaler om finansielle tjenesteydelser, der omfatter flere på hinanden følgende operationer eller en række enkeltoperationer over en vis periode, finder bestemmelserne i dette direktiv kun anvendelse i forbindelse med den første operation, uanset om denne operation eller række af operationer efter national lovgivning kan betragtes som en del af en enkelt aftale eller af individuelle og særskilte aftaler.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »Aftale vedrørende fjernsalg«: enhver aftale mellem en leverandør og en forbruger om finansielle tjenesteydelser, der er indgået som led i et salgssystem eller et system til levering af tjenesteydelser organiseret af leverandøren, som for den pågældende aftales vedkommende udelukkende anvender en eller flere former for fjernkommunikationsteknik frem til og i forbindelse med selve indgåelsen af aftalen
- b) »finansiell tjenesteydelse«: enhver bank-, forsikrings-, investerings- og betalings-tjenesteydelse
- b a) »realkredit«: enhver kredit, uanset med hvilken garanti eller sikkerhed, som hovedsagelig tjener det formål at

muliggøre erhvervelse eller bevarelse af ejendomsret over jord eller en bygning, som er opført eller skal opføres, eller tjener det formål at muliggøre renovation eller forbedring af en bygning

- c) »leverandør«: enhver fysisk eller juridisk person, der som led i sit erhverv selv leverer tjenesteydelser, som gøres til genstand for en af nærværende direktiv omfattet aftale, eller en person, der optræder som mellemmand ved leveringen af sådanne tjenesteydelser eller ved indgåelsen af en aftale om fjernsalg mellem parterne
- d) »forbruger«: enhver fysisk person, som i forbindelse med de af nærværende direktiv omfattede aftaler ikke handler i medfør af sin handelsmæssige eller erhvervsmæssige virksomhed
- e) »fjernkommunikationsteknik«: ethvert middel, som uden leverandørens og forbrugersens samtidige tilstedeværelse kan anvendes med henblik på indgåelse af en aftale om tjenesteydelse mellem disse parter
- f) »varigt medium«: en genstand, hvorpå forbrugeren kan lagre oplysninger, som specifikt er tilsendt denne personligt, og som navnlig befinder sig på edb-disketter, cd-rom'er og harddisken på forbrugersens computer, hvor den elektroniske post gemmes
- g) »formidler eller leverandør af fjernkommunikationsteknik«: enhver fysisk eller juridisk person, offentlig eller privat, hvis handelsmæssige eller erhvervsmæssige virksomhed består i at stille en eller flere former for fjernkommunikationsteknik til rådighed for leverandørerne.

Artikel 3

Forbrugeroplysning inden aftalens indgåelse

1. I god tid inden indgåelsen af aftalen skal forbrugeren have følgende oplysninger:

- a) leverandørens navn og adresse og navn og adresse på leverandørens repræsentant i det land, hvor forbrugeren er bosiddende, som denne i givet fald kan henvende sig til, når en sådan repræsentant forefindes
- b) en beskrivelse af den finansielle tjenesteydelses vigtigste egenskaber
- c) den finansielle tjenesteydelses samlede pris, inkl. alle afgifter
- d) betalings- og leveringsbetingelser og betingelserne for opfyldelse af aftalen
- e) det tidsrum, i hvilket tilbuddet eller prisen er gældende
- f) når prisen kan variere fra det tidspunkt, hvor oplysningerne gives, til det tidspunkt, hvor aftalen indgås, en angivelse af muligheden for variationer og de elementer, som sætter forbrugeren i stand til at efterprøve prisen på det tidspunkt, hvor aftalen indgås

⁽¹⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.

- g) omkostningerne ved anvendelse af fjernkommunikationsteknikken, når de beregnes efter en anden sats end grund-satsen
- h) eksistensen og varigheden af en fortrydelsesret samt vilkårene og betingelserne for at gøre den gældende, som omhandlet i artikel 4
- i) mangel på fortrydelsesret for de finansielle tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, andet afsnit
- j) det beløb, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), eller i det tilfælde, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), det beløb, der anvendes som basis for beregning af den pris, der skal betales, hvis forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende
- k) i givet fald aftalens korteste gyldighedsperiode i forbindelse med aftaler om varige eller regelmæssige finansielle tjenesteydelser
- l) oplysninger om ophævelse af aftalen
- m) gældende lovgivning for aftalen, når der findes en bestemmelse i aftalen om valg af en anden lovgivning end den, der gælder i det land, hvor forbrugeren er bosiddende
- n) den kompetente domstol i tilfælde af tvister, når der findes en bestemmelse om valg, der tillægger andre domstole end dem i det land, hvor forbrugeren er bosiddende, kompetence i tilfælde af tvister, jf. dog Bruxelles-konventionen
- o) oplysninger om det tilsynsorgan, som leverandøren er afhængig af, når denne er underlagt et sådant tilsyn
- p) klageadgang og ordning til udenretslig bilægelse af tvister.

Det gælder dog, at i forbindelse med

- de tjenesteydelser, der er omhandlet i direktiv 92/49/EØF, dog med forbehold af bestemmelserne i direktivets artikel 43, skal forbrugeren kun have de oplysninger, der er omhandlet i litra c), d), e), f), g), h), i), j), k), l) og p)
- de tjenesteydelser, der er omhandlet i direktiv 92/96/EØF, dog med forbehold af bestemmelserne i direktivets artikel 31 og bilag 2, skal forbrugeren kun have de oplysninger, der er omhandlet i litra c), e), f), g), j) og o)
- de finansielle tjenesteydelser, der er omhandlet i direktiv 85/611/EØF, dog med forbehold af bestemmelserne i direktivets artikel 27-35 og 44-47 og bilag A og B, skal forbrugeren kun have de oplysninger, der er omhandlet i litra g), i), m), n), o) og p)
- de finansielle tjenesteydelser, der er omhandlet i direktiv 89/298/EØF, dog med forbehold af bestemmelserne i direktivets artikel 7-18 og 21, skal forbrugeren kun have de oplysninger, der er omhandlet i litra g), i), m), n), o) og p)
- de tjenesteydelser, der er omhandlet i direktiv 93/22/EØF, dog med forbehold af bestemmelserne i direktivets artikel

11, skal forbrugeren kun have de oplysninger, der er omhandlet i litra e), f), g), h), i), j), m), n), o) og p).

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger, hvis kommercielle sigte skal fremgå utvetydigt, skal gives på en klar og forståelig måde under anvendelse af midler, der er tilpasset den anvendte fjernkommunikationsteknik, idet navnlig principperne om redelig forretningspraksis og beskyttelse af personer, der i henhold til deres nationale lovgivning er umyndige, f.eks. mindreårige, skal overholdes.

3. Udgår

4. Udgår

Artikel 3a

Meddelelse om kontraktvilkår og forudgående oplysninger

1. Når aftalen er indgået, skal leverandøren på en klar og forståelig måde meddele forbrugeren alle kontraktvilkår og de informationer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, enten på papir eller på et andet varigt medium.

2. Leverandøren er fritaget for denne forpligtelse, når kontraktvilkårene og de informationer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, er meddelt forbrugeren forud for aftalens indgåelse, enten på papir eller på et andet varigt medium.

3. Parterne vælger mediet i fællesskab.

Artikel 4

Fortrydelsesret efter aftalens indgåelse

1. Medlemsstaterne kan fastsætte, at forbrugeren kan fortryde aftalen uden at angive sine grunde og uden at skulle betale bod inden for en frist på 14-30 dage, afhængig af de berørte finansielle tjenesteydelser:

a) fra aftalens indgåelse, når kontraktvilkårene og de informationer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, er meddelt forbrugeren forud for aftalens indgåelse, i overensstemmelse med artikel 3a, stk. 2

b) når aftalen er indgået på forbrugers udtrykkelige foranledning, inden forbrugeren har modtaget kontraktvilkårene og de informationer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, fra den dag, hvor disse oplysninger eller de sidste af disse oplysninger er modtaget, i overensstemmelse med artikel 3a, stk. 1.

Når leverandøren overholder fortrydelsesfristen i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor leverandøren har hjemsted, er leverandøren ikke forpligtet til overholde en eventuel anden fortrydelsesfrist i den medlemsstat, hvor forbrugeren er bosiddende.

1a. Fortrydelsesretten gælder ikke ved aftaler om:

- a) valutatransaktioner
- b) modtagelse, overførsel og/eller udførelse af ordrer og tjenesteydelser vedrørende følgende finansielle produkter:
 - pengemarkedsinstrumenter
 - omsættelige værdipapirer
 - OPCVM-investeringsforeninger og andre kollektive investeringsordninger
 - finansielle futures og optioner
 - valutakurs- og renteinstrumenter, hvis pris afhænger af svingninger på kapitalmarkedet, som leverandøren ikke har nogen indflydelse på
- c) skadesforsikringer, der gælder i under 2 måneder
- d) aftaler, som er helt opfyldt, inden forbrugeren gør sin fortrydelsesret gældende.

1b. Medlemsstaterne kan fastsætte, at forbrugeren ikke længere kan gøre fortrydelsesretten gældende i forbindelse med realkredit:

- når finansieringsbeløbet med forbrugers samtykke er overført til sælgeren af det immaterielle gode eller en repræsentant for denne
- når forbrugeren på gyldig og lovformelig vis har afgivet erklæring under medvirken af en notar om den aftale om realkredit, som forbrugeren er part i.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at forbrugeren ikke har den fortrydelsesret, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med realkredit, som er baseret på realkreditobligationer.

2. Uden at fortrydelsesretten indskrænkes, kan aftalen annulleres med alle de hermed forbundne retsvirkninger i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse på aftalen, når forbrugeren på illoyal vis af leverandøren er blevet tilskyndet til at indgå den pågældende aftale, med forbehold af forbrugers ret til at få erstatning for det tab, forbrugeren har lidt i henhold til national ret.

En leverandørs meddelelse til forbrugeren indeholdende objektive oplysninger om prisen på en finansiell tjenesteydelse, hvis pris afhænger af svingninger på kapitalmarkedet, er ikke en illoyal tilskyndelse som omhandlet i første afsnit.

3. Forbrugeren gør sin fortrydelsesret gældende ved at meddele dette til leverandøren på papir eller på et andet varigt medium, som leverandøren råder over og har adgang til.

4. Udgår

5. Øvrige retlige konsekvenser af og betingelser for anvendelsen af fortrydelsesretten følger af den for kontrakten gældende lovgivning.

Artikel 5

Opfyldelse af aftalen og betaling af ydelser leveret inden fortrydelsesretten er gjort gældende

-1. Leverandøren kan kun påbegynde aftalens opfyldelse inden den i artikel 4, stk. 1, omhandlede frist udløber, hvis forbrugeren udtrykkeligt giver tilsagn hertil.

1. Når en forbruger gør sin fortrydelsesret i henhold til artikel 4, stk. 1, gældende, er han kun forpligtet til snarest muligt at betale enten:

- a) et fast beløb, svarende til prisen for den finansielle tjenesteydelse, som leverandøren faktisk har ydet, inden fortrydelsesretten gøres gældende, uanset på hvilket tidspunkt fortrydelsesretten gøres gældende
- b) en del af den samlede pris, når prisen på den finansielle tjenesteydelse, som leverandøren faktisk har ydet, afhænger af det tidspunkt, hvor fortrydelsesretten gøres gældende, idet forbrugeren da beregner prisen som en forholdsmæssig andel af den samlede pris på grundlag af den tid, der er forløbet mellem tidspunktet for aftalens indgåelse og tidspunktet, hvor forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende.

Det beløb, der skal betales, kan hverken i tilfælde a) eller b) være så stort, at det kan opfattes som en bod.

2. Er leverandøren ikke i stand til at godtgøre, at forbrugeren har fået meddelelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra j), kan leverandøren ikke kræve nogen form for betaling fra forbrugeren, når denne gør fortrydelsesretten gældende.

3. Leverandøren refunderer snarest muligt og senest i løbet af tredivede dage forbrugeren ethvert beløb, som han måtte have modtaget af denne i forbindelse med indgåelsen af aftalen om fjernsalg, med undtagelse af de i stk. 1, omhandlede beløb.

Artikel 6

Udgår

Artikel 7

Udgår

Artikel 8

Indisponible tjenesteydelser

1. Er den af aftalen omfattede finansielle tjenesteydelse helt eller delvis indisponibel, skal leverandøren straks underrette forbrugeren herom, medmindre andet gælder i henhold til medlemsstaternes civilretlige bestemmelser om manglende opfyldelse af aftaler.

2. Er den finansielle tjenesteydelse fuldstændig indisponibel, tilbagebetaler leverandøren straks og senest i løbet af tredivе dage forbrugeren det beløb, som denne måtte have erlagt.

3. Er den finansielle tjenesteydelse delvis indisponibel, kan aftalen kun fuldbyrdes med forbrugers og leverandørens udtrykkelige samtykke.

I mangel af et sådant udtrykkeligt samtykke tilbagebetaler leverandøren forbrugeren ethvert beløb, som denne måtte have erlagt, så hurtigt som muligt og senest i løbet af tredivе dage.

I tilfælde af delvis levering af tjenesteydelsen tilbagebetaler leverandøren forbrugeren ethvert beløb, der er erlagt for den del af ydelsen, som ikke er leveret, snarest muligt og senest i løbet af tredivе dage.

Artikel 8a

Betaling med kort

Medlemsstaterne sørger for at fastsætte passende regler om, at en forbruger

- kan anmode om annullering af en betaling, hvis forbrugers betalingskort er blevet anvendt svigagtigt i forbindelse med aftaler, der falder ind under direktivet
- i et sådant tilfælde af svigagtig anvendelse får krediteret eller refunderet de foretagne indbetalinger.

Artikel 8b

Tilbagesendelse af originaler

Hvis forbrugeren udøver sine rettigheder enten i medfør af artikel 4, stk. 1, eller i de tilfælde, der er omtalt i artikel 8, tilbagesender forbrugeren snarest muligt leverandøren alle de originaler vedrørende aftalen, som er forsynet med leverandørens underskrift, og som blev tilsendt forbrugeren ved aftalens indgåelse.

Artikel 9

Tjenesteydelser uden forudgående bestilling

Med forbehold af medlemsstaternes retsregler vedrørende stiltiende forlængelse af kontrakter, når retsreglerne tillader en sådan stiltiende forlængelse, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for, at:

- forbyde levering af finansielle tjenesteydelser til en forbruger, uden forudgående anmodning herom fra forbrugers side, når denne levering indebærer en anmodning om omgående eller senere betaling

- fritage forbrugeren for enhver forpligtelse i tilfælde af uanmodet levering, idet forbrugers manglende svar ikke er ensbetydende med samtykke.

Artikel 10

Uanmodede henvendelser

1. Anvender leverandøren følgende teknikker, forudsætter det, at forbrugeren forinden har givet tilsagn hertil:
 - automatiske opkaldssystemer uden menneskelig medvirken (opkaldsautomat)
 - fax.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anvendelse af andre fjernkommunikationsteknikker end dem, der er omhandlet i stk. 1, og som muliggør individuelle henvendelser:
 - a) ikke er tilladt, hvis de berørte forbrugere ikke har givet tilsagn hertil
 - eller
 - b) kun kan anvendes, hvis forbrugeren ikke udtrykkeligt har modsat sig det.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger må ikke medføre udgifter for forbrugerne.
4. I tilfælde af telefonhenvendelser skal leverandørens identitet og det kommercielle formål med henvendelsen præciseres ved begyndelsen af enhver samtale med forbrugeren.
5. Medlemsstaterne fastsætter passende og effektive sanktioner, som står i forhold til overtrædelsen, i tilfælde af leverandørens manglende overholdelse af bestemmelserne i artikel 10.

Medlemsstaterne påser derfor navnlig, at forbrugeren får adgang til — når som helst og uden udgift eller betaling af bod — at hæve aftalen.

Artikel 11

Bestemmelsernes ufravigelige karakter

1. Forbrugeren kan ikke give afkald på de rettigheder, der tilkommer denne i medfør af dette direktiv.
2. Udgår
3. Er kontrakten omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan forbrugeren ikke berøves den beskyttelse, der følger af dette direktiv, når forbrugeren er bosiddende i en medlemsstat, og når kontrakten har nær tilknytning til Fællesskabet.

Artikel 12

Søgsmål og klagemuligheder

1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes egnede og effektive søgsmåls- og klagemuligheder til bilæggelse af tvister mellem leverandører og forbrugere.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger omfatter bestemmelser, hvorefter et eller flere af nedennævnte organer efter national ret kan indbringe en sag for domstolene eller for de kompetente administrative myndigheder med henblik på at sikre overholdelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af nærværende direktiv:

- a) offentlige organer eller deres repræsentanter
- b) forbrugerorganisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte forbrugerne
- c) faglige organisationer, der har en berettiget interesse i at indbringe en sag.

3. Udgår

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at formidlere og leverandører af fjernkommunikationsteknikker — på baggrund af en retsafgørelse, en administrativ beslutning eller en af en kontrolorgan truffet beslutning rettet til dem — i det omfang det er muligt, ophører med enhver fremgangsmåde, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 12a

Udenretslig bilæggelse af tvister

Medlemsstaterne tilskynder de udenretslige organer, der er oprettet med henblik på udenretslig bilæggelse af tvister, til at samarbejde ved løsning af grænseoverskridende tvister.

Artikel 13

Bevisbyrde

Det påhviler leverandøren at godtgøre, at han har opfyldt sin pligt til at informere forbrugeren, at forbrugeren har givet sit samtykke til aftalens indgåelse og i givet fald til aftalens fuldbyrdelse.

Et kontraktvilkår, hvorefter det påhviler forbrugeren at godtgøre, at leverandøren helt eller delvist har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, er et urimeligt kontraktvilkår i den i Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ anførte betydning.

Artikel 14

Direktiv 90/619/EØF

Udgår

Artikel 15

Direktiv 97/7/EF

I direktiv 97/7/EF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3, stk. 1, første led, affattes således:

»— der vedrører de finansielle tjenesteydelser, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF (*)

(*) EFT L ...«

2. Direktivets bilag II udgår.

Artikel 16

Direktiv 98/27/EF

I bilaget til direktiv 98/27/EF indsættes som punkt 10:

»10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF af ... om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser (*)

(*) EFT L ...«

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. I den forbindelse fremsender de en sammenlignende oversigt over de eksisterende eller planlagte nationale bestemmelser til gennemførelse af hver af dette direktivs artikler.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer

(2000/C 177 E/05)

KOM(1999) 582 endelig udg. — 1999/0235(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 15. november 1999)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der har været mange intense kontakter med både leverandørlandene og andre berørte parter for at løse de uoverensstemmelser, der er en følge af den importordning, som blev fastsat ved forordning (EØF) nr. 404/93 og ændret ved forordning (EF) nr. 1637/98, og for at tage hensyn til konklusionerne fra det panel, der er blevet nedsat inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationens (WTO) ordning for bilæggelse af tvister.

(2) En analyse af alle de løsningsmodeller, som Kommissionen har fremlagt, viser, at der gennem indførelsen på mellem-lang sigt af en importordning baseret på anvendelsen af en passende toldsats og af en toldpræference for import med oprindelse i AVS-lande opnås de største garantier for dels at nå den fælles markedsordnings mål vedrørende Fællesskabets produktion og forbrugernes efterspørgsel, dels at de internationale handelsbestemmelser overholdes, og endelig forhindres det, at der opstår nye uoverensstemmelser.

(3) En sådan ordning bør imidlertid først indføres efter forhandlinger med Fællesskabets partnere efter WTO's procedurer, særlig artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT).

(4) Indtil denne ordning træder i kraft, bør Fællesskabets forsyninger komme fra flere toldkontingenter, der åbnes for indførsler med alle oprindelser, afpasset efter henstillingerne fra organet for bilæggelse af tvister. Der åbnes et første WTO-bundet toldkontingent på 2 200 000 tons til en sats på 75 EUR. Et andet toldkontingent skal svare til det tillægstoldkontingent på 353 000 tons, der blev åbnet for at opfylde det stigende forbrugsbehov som følge af Fællesskabets udvidelse i 1995, med anvendelse af samme sats. For at sikre Fællesskabet tilfredsstillende forsyninger bør der åbnes et tredje, autonomt toldkontingent på 850 000 tons, ligeledes for alle oprindelser. Inden for rammerne af sidstnævnte kontingent bør satsen i den fælles toldtarif nedsættes efter den mest egnede metode, og der bør anvendes den toldpræference, som indrømmes AVS-landene.

(5) Under hensyn til de forpligtelser, der er indgået over for AVS-landene, og til, at det er nødvendigt at sikre passende konkurrencevilkår, bør anvendelse på import med oprindelse i disse lande af en toldpræference på 275 EUR pr. ton gøre det muligt at opretholde de pågældende handelsstrømme. Dette medfører specielt for denne import anvendelse af en nultold inden for rammerne af de to første toldkontingenter og en nedsættelse på 275 EUR af den told, der skal betales inden for rammerne af det tredje toldkontingent efter anvendelse af førnævnte nedsættelse.

(6) Kommissionen bør bemyndiges til at indlede forhandlinger med de leverandørlande, som har en væsentlig interesse i at forsyne Fællesskabets marked, for at forsøge at nå frem til en forhandlingsløsning om fordelingen af de to første toldkontingenter. Det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen får beføjelse til at fastsætte bestemmelserne for forvaltningen af de toldkontingenter, der er fastsat i denne forordning.

(7) Der bør fastsættes bestemmelser, som gør det muligt at ændre størrelsen af tillægstoldkontingentet på 353 000 tons, når en forsyningsprognose viser en stigning i Fællesskabets efterspørgsel. Der bør ligeledes indføres bestemmelser, som gør det muligt at vedtage passende specifikke foranstaltninger, der kan løse de ekstraordinære problemer, som måtte berøre forsyningen af fællesskabsmarkedet.

(8) Der bør derfor foretages de tilsvarende ændringer i afsnit IV i forordning (EØF) nr. 404/93 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 16 til 20 i afsnit IV i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 affattes således:

»Artikel 16

1. Artikel 16-20 i dette afsnit gælder for indførsel af friske bananer henhørende under KN-kode ex 0803 00 19, indtil satsen i den fælles toldtarif for disse produkter træder i kraft senest den 1. januar 2006 idet denne sats fastsættes efter proceduren i artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT).

2. Indtil den i stk. 1 omhandlede sats træder i kraft, gennemføres importen af de i stk. 1 nævnte friske produkter inden for rammerne af toldkontingenter, der åbnes i henhold til artikel 18.

Artikel 17

Indførsel af bananer til Fællesskabet kræver i fornødent omfang forelæggelse af en importlicens, der udstedes af medlemsstaterne til enhver part, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret, med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat med henblik på gennemførelsen af artikel 18 og 19.

Importlicensen gælder i hele Fællesskabet. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 27, er licensudstedelsen betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelserne til at gennemføre importen på de i denne forordning fastsatte betingelser inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

Artikel 18

1. Hvert år åbnes der fra 1. januar følgende toldkontingenter:

- a) et toldkontingent på 2 200 000 tons nettovægt, benævnt »kontingent A«
- b) et tillægstoldkontingent på 353 000 tons nettovægt, benævnt »kontingent B«
- c) et autonomt toldkontingent på 850 000 tons nettovægt, benævnt »kontingent C«.

Disse toldkontingenter åbnes for indførsel af produkter med oprindelse i alle tredjelande.

Kommissionen kan på grundlag af en aftale med alle kontraherende parter i WTO, som har en væsentlig interesse i at levere bananer, fordele kontingent A og kontingent B mellem leverandørlandene.

2. Inden for rammerne af kontingent A og kontingent B opkræves der en told på 75 EUR pr. ton for indførsel.

3. Inden for rammerne af kontingent C opkræves uanset artikel 15 den i foregående artikel omhandlede told med fradrag af en nedsættelse, som kan fastsættes ved udbud.

4. Der anvendes en toldpræference på 275 EUR pr. ton for indførsler med oprindelse i AVS-lande inden for rammerne af toldkontingenter samt uden for sidstnævnte.

5. De toldbeløb, der er fastsat i denne artikel, omregnes til national valuta ved hjælp af den kurs, der anvendes for de pågældende produkter i forbindelse med den fælles toldtarif.

6. Det tillægstoldkontingent, der er fastsat i stk. 1, litra b), kan forhøjes, når efterspørgslen i Fællesskabet stiger, på grundlag af en prognose for produktion, forbrug samt indførsler og udførsler.

Fastsættelsen af prognosen samt forhøjelsen af tillægstoldkontingentet sker efter proceduren i artikel 27.

7. Hvis det som følge af ekstraordinære problemer, der påvirker vilkårene for produktion og indførsel, viser sig nødvendigt af hensyn til forsyningen af fællesskabsmarkedet, kan Kommissionen træffe de fornødne særlige foranstaltninger efter proceduren i artikel 27.

I sådanne tilfælde kan tillægstoldkontingent B tilpasses på basis af den i stk. 6 nævnte prognose. De særlige foranstaltninger kan fravige de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 1. De skal sikre, at tredjelanderne ikke behandles forskelligt.

8. De mængder af bananer, der genudføres fra Fællesskabet, afskrives ikke på de tilsvarende toldkontingenter.

Artikel 19

1. Toldkontingenterne kan forvaltes efter en metode, der er baseret på hensyntagen til de traditionelle samhandelsstrømme (metoden med »traditionelle importører over for nytillkomne«), og/eller andre metoder.

2. Hvis det er hensigtsmæssigt, skal den anvendte forvaltningsmetode tage hensyn til kravet om opretholdelse af forsyningsligevægten på Fællesskabets marked.

Artikel 20

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit efter proceduren i artikel 27. De omfatter bl.a. følgende:

- a) forvaltningsbestemmelser for de i artikel 18 nævnte toldkontingenter
- b) om nødvendigt bestemmelser, der garanterer produktets art og oprindelse
- c) foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, Fællesskabet har indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300.«.

2) I artikel 29 affattes syvende led således:

»— den mængde EF-bananer, AVS-bananer samt andre tredjelandsbananer, der markedsføres på deres område«.

3) Artikel 32 udgår.

4) Bilaget udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet havforurening ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/06)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1999) 641 endelig udg. — 98/0350(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2 af 1. december 1999)

⁽¹⁾ EFT C 25 af 30.1.1999, s. 20.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130S, stk. 1,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Uændret

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

Udgår

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

Uændret

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

Uændret

(1) Fællesskabets foranstaltninger på dette område siden 1978 har gjort det muligt gradvis at udvikle et samarbejde mellem medlemsstaterne inden for et handlingsprogram for Fællesskabet; de resolutioner, afgørelser og beslutninger, der er vedtaget siden 1978 ⁽¹⁾ udgør grundlaget for dette samarbejde.

(2) Fællesskabsinformationssystemet har tjent sit formål med at give de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne de nødvendige data til kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider og andre farlige stoffer i større mængder; informationssystemet vil blive forenklet ved at anvende moderne databehandlings-systemer; behovet for hurtig og effektiv udveksling af oplysninger kræver hensigtsmæssige bestemmelser om arbejdssprog.

(3) Fællesskabets Task Force og andre foranstaltninger under Fællesskabets handlingsprogram har ydet hjælp til beredskabsmyndighederne under havforureningsulykker og fremmet samarbejdet og beredskabet med henblik på effektiv indsats i ulykkestilfælde.

⁽¹⁾ EFT C 162 af 8.7.1978, s. 1; EFT L 355 af 10.12.1981, s. 52; EFT L 77 af 22.3.1986, s. 33; EFT L 158 af 25.6.1988, s. 32.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (4) Fællesskabets program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling ⁽¹⁾, der blev forelagt af Kommissionen, forudså, at Fællesskabets aktiviteter ville blive forøget, navnlig inden for miljøberedskab, der omfatter utilsigtet havforurening.
- (6) Fællesskabets samarbejde inden for utilsigtet havforurening hjælper med sin indsats til risikostyring med at imødekomme traktatens målsætninger ved at fremme solidaritet mellem medlemsstaterne og i henhold til traktatens artikel 130R bidrage til at bevare og beskytte miljøet, herunder menneskers sundhed.
- (10) Vedtagelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde, der omfatter støtteforanstaltninger, vil hjælpe med til at gøre samarbejdet inden for utilsigtet havforurening endnu mere effektivt; disse rammebestemmelser for samarbejde skal i stort omfang baseres på den erfaring, der er høstet siden 1978 på dette område.
- (11) Rammebestemmelserne for samarbejde vil ligeledes øge gennemsækeligheden samt udbygge og styrke de forskellige foranstaltninger i en vedvarende indsats for at imødekomme traktatens målsætninger.

ÆNDRET FORSLAG

- (4) Fællesskabets program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling ⁽¹⁾, der blev forelagt af Kommissionen, forudså, at Fællesskabets aktiviteter ville blive forøget, navnlig inden for miljøberedskab, der omfatter utilsigtet havforurening og driftsudslip.
- (5) Forslaget til Rådets direktiv om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe vil, når det engang er vedtaget, komme til at spille en fremtrædende rolle i forbindelse med driftsudslip.
- (6) Fællesskabets samarbejde inden for utilsigtet havforurening hjælper med sin indsats til risikostyring med at imødekomme traktatens målsætninger ved at fremme solidaritet mellem medlemsstaterne og i henhold til traktatens artikel 174 bidrage til at bevare og beskytte miljøet, herunder menneskers sundhed.
- (7) »Utilsigtet havforurening« bør defineres som omfattende, men ikke begrænset til, alle former for udslip af skadelige stoffer i havmiljøet, i civil eller militær sammenhæng, såvel direkte på eller i havet som fra kyster eller flodmundinger eller som følge af udslip fra materialer, der tidligere er deponeret i havet.
- (8) »Skadelige stoffer« bør defineres som omfattende, men ikke begrænset til, alle materialer, der er omfattet af IMDG-koden (International Maritime Dangerous Goods), og udslip fra ammunition deponeret i havet.
- (9) Der bør ofres særlig opmærksomhed på relevante konventioner og/eller overenskomster, der vedrører europæiske have.

Uændret

⁽¹⁾ EFT C 138 af 17.5.1993, s. 5.⁽¹⁾ EFT C 138 af 17.5.1993, s. 5.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (12) Det er vigtigt at skaffe oplysninger og uddanne dem, der er ansvarlige for og involverede i beredskabet ved utilsigtet havforurening i medlemsstaterne; dette vil øge beredskabets kvalitet og bidrage til at forebygge katastrofer.
- (13) Det er ligeledes vigtigt at gøre en fællesskabsindsats for at forbedre teknikker og metoder til forureningsbekæmpelse og sanering efter katastrofer.
- (14) Ydelse af operationel støtte til medlemsstaterne i katastrofetilfælde og fremme af formidlingen af erfaring fra sådanne begivenheder blandt medlemsstaterne har vist sig at være meget værdifuldt.
- (15) Et rådgivende udvalg for utilsigtet havforurening vil bistå Kommissionen med at forvalte rammebestemmelserne for samarbejde; Kommissionen kan ligeledes overdrage andre spørgsmål vedrørende utilsigtet havforurening til dette udvalg.
- (16) Bestemmelserne i denne beslutning afløser det handlingsprogram, der blev oprettet ved Rådets resolution af 26. juni 1978 og det fællesskabsinformationssystem, der blev indført ved Rådets beslutning af 6. marts 1986; den pågældende beslutning bør derfor ophæves fra den dag, denne beslutning træder i kraft —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Der indføres EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet havforurening (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne for samarbejde«) for perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2004.

2. Hensigten med rammebestemmelserne for samarbejde er at støtte og supplere medlemsstaternes indsats på nationalt, regionalt og lokalt plan i forbindelse med beskyttelse af havmiljøet, folkesundheden og kyster mod risikoen for utilsigtet havforurening og driftsudslip.

2. Hensigten med rammebestemmelserne for samarbejde er at støtte og supplere medlemsstaternes indsats på nationalt, regionalt og lokalt plan i forbindelse med beskyttelse af havmiljøet, folkesundheden og kyster mod risikoen for utilsigtet havforurening og driftsudslip, herunder udslip fra ammunition deponeret i havet.

»Utilsigtet havforurening« omfatter, men er ikke begrænset til, alle former for udslip af skadelige stoffer i havmiljøet, i civil eller militær sammenhæng, såvel direkte på eller i havet som fra kyster eller flodmundinger eller som følge af udslip fra materialer, der tidligere er deponeret i havet.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Formålet med rammebestemmelserne for samarbejde er at bidrage til at forbedre medlemsstaternes bekæmpelseskapa- citet i tilfælde af udslip eller overhængende trussel om udslip af olie eller andre skadelige stoffer på havet og også bidrage til fore- byggelse af sådanne katastrofer. Rammebestemmelserne for samarbejde har desuden til hensigt at skabe betingelserne for og effektivt fremme gensidig assistance og samarbejde medlemsstaterne imellem på dette område.

4. I forbindelse med rammebestemmelserne for samarbejde oprettes der et fællesskabsinformationssystem med henblik på udveksling af data til beredskab ved og bekæmpelse af utilsigtet havforurening, herunder driftsudslip. Systemet er beskrevet i bilag I.

Artikel 2

1. Kommissionen gennemfører de foranstaltninger, der er omfattet af rammebestemmelserne for samarbejde.

2. Der vedtages en løbende treårig arbejdsplan, som revi- deres årligt, for gennemførelse af foranstaltningerne under rammebestemmelserne for samarbejde i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 4 og bl.a. på basis af oplys- ninger fra medlemsstaterne til Kommissionen. Kommissionen kan om nødvendigt arrangere yderlige foranstaltninger ud over dem, der omfattes af rammebestemmelserne for samarbejde. Sådanne yderligere foranstaltninger vurderes på baggrund af de fastsatte prioriteter og de disponible finansielle ressourcer.

3. Foranstaltningerne under rammebestemmelserne for samarbejde og finansieringsoversigten for Fællesskabets bidrag er anført i bilag II.

Artikel 3

1. Den løbende arbejdsplan for gennemførelse af foranstalt- ninger under rammebestemmelserne for samarbejde indeholder de enkelte foranstaltninger, der skal iværksættes.

2. De enkelte foranstaltninger udvælges primært på grundlag af følgende kriterier:

- a) bidrage til at skaffe oplysninger og uddanne de ansvarlige og involverede til at klare bekæmpelse af utilsigtet havforure- ning og driftsudslip i medlemsstaterne for at forbedre bered- skabet og bidrage til at forebygge katastrofer
- b) bidrage til at forbedre teknikker og metoder til bekæmpelse af havforurening og sanering efter katastrofer
- c) bidrage til at yde operationel støtte til medlemsstater ved rekvisition af eksperter, hovedsagelig fra Fællesskabets Task Force, i katastrofesituationer og udbrede erfaringer fra sådanne situationer til alle medlemsstater

ÆNDRET FORSLAG

Rammebestemmelserne for samarbejde bør også lette samar- bejdet mellem medlemsstaterne for at sikre, at det økonomiske ansvar gøres gældende efter princippet om, at forureneren betaler.

4. I forbindelse med rammebestemmelserne for samarbejde oprettes der et fællesskabsinformationssystem med henblik på udveksling af data til beredskab ved og bekæmpelse af utilsigtet havforurening, herunder driftsudslip, og i deponeringsområder for ammunition. Systemet er beskrevet i bilag I.

Uændret

- b) bidrage til at forbedre teknikker og metoder til bekæmpelse af havforurening og sanering efter katastrofer, herunder udveksling af informationer mellem havnemyndighederne

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Hver enkelt foranstaltning gennemføres i nært samarbejde med de ansvarlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan i medlemsstaterne.

- ca) bidrage til en mere fyldestgørende informering af offentligheden for dermed at få afklaret risici og videregivet oplysninger om ulykker
- cb) bidrage til at fremme integreringen af risikovurdering og beredskab i samarbejdet med andre lokale instanser, herunder organer til beskyttelse af naturlige levesteder.

Uændret

Artikel 4

1. Til gennemførelse af foranstaltningerne under rammebestemmelserne for samarbejde bistår Kommissionen af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

2. Kommissionen kan overdrage andre spørgsmål vedrørende utilsigtet havforurening til det rådgivende udvalg.

Artikel 5

Kommissionen vurderer gennemførelsen af rammebestemmelserne for samarbejde halvvejs i gyldighedsperioden og før afslutningen, og aflægger inden den 30. september 2002 og 31. marts 2004 rapport for Rådet og Europa-Parlamentet.

Artikel 6

Rådets beslutning af 6. marts 1986 om indførelse af et fællesskabsinformationssystem vedrørende kontrol med formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider og andre farlige stoffer, som ændret, ophæves ved denne beslutnings ikrafttrædelse.

Artikel 7

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2000.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

FÆLLESSKABSINFORMATIONSSYSTEMET

OPRINDELIGT FORSLAG

I fællesskabsinformationssystemet anvendes der et moderne automatisk databehandlingssystem. Der vil på Internettet være almene baggrundsoplysninger på fællesskabsplan på en hjemmeside og de nationale hjemmesider indeholder oplysninger om de nationale bekæmpelsesressourcer.

Der bevares en driftshåndbog om systemet på fællesskabsplan udformet som et løbladssystem med oplysninger om beredskabet i hver enkelt medlemsstat.

1. Hver medlemsstat skal inden seks måneder fra den dag, hvor beslutningen træder i kraft:

- a) udpege den eller de myndigheder, der varetager forvaltningen af den nationale del af systemet, og give Kommissionen meddelelse herom
- b) åbne et netsted med link til hele systemet via Fællesskabets hjemmeside.

2. Kommissionen åbner et netsted som indgang til systemet og en EF-hjemmeside.

3. Hver medlemsstat skal, senest seks måneder efter at beslutningen træder i kraft, indføre mindst følgende oplysninger på landets hjemmeside:

- a) en kortfattet oversigt over de nationale strukturer og forbindelserne mellem de nationale myndigheder (landets operationelle struktur) inden for utilsigtet havforurening

- b) fortegnelse over de vigtigste bekæmpelses- og saneringsmidler fra den offentlige og private sektor. Denne fortegnelse indeholder oplysninger om:

— antallet af faguddannet personale og deres kvalifikationer

— mekaniske ressourcer til opsamling af olieudslip på havet og forebyggelse eller bekæmpelse af kystforurening og det personel, der vil anvende dette materiel

— kemiske og biologiske ressourcer til forureningsbekæmpelse på havet og sanering af kyster, og det personel, der vil anvende disse ressourcer

— udrykningshold

— skibe og luftfartøjer, der er udstyret til forureningsbekæmpelse

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- a) en kortfattet oversigt over de nationale strukturer og forbindelserne mellem de nationale myndigheder (landets operationelle struktur) inden for utilsigtet havforurening og områder med driftsudslip,

Uændret

— mekaniske ressourcer til opsamling af olieudslip på havet og forebyggelse eller bekæmpelse af hav- eller kystforurening som følge af udslip af olie eller andre skadelige stoffer og det personel, der vil anvende dette materiel

— kemiske og biologiske ressourcer til forureningsbekæmpelse på havet og sanering af kyster, og saneringsekspertise, og det personel, der vil anvende disse ressourcer

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— mobile ressourcer til midlertidige depoter for opsamlet olie og andre skadelige stoffer

— systemer til at lette olietankere

— et nødopkaldsnummer til brug for offentligheden

ba) en liste over deponeringsområder for ammunition

c) lokalisering af beredskabslagre og udstyr

Uændret

d) betingelserne for at tilbyde andre medlemsstater assistance.

4. Medlemsstaterne ajourfører løbende deres hjemmesider, der er anført under pkt. 3, dog mindst en gang om året i januar.

5. Medlemsstaterne meddeler senest 6 måneder fra den dag, beslutningen træder i kraft, Kommissionen deres oplysninger om ledelsen af det operationelle beredskab, der skal indgå i Fællesskabets operationelle håndbog (løsbladssystemet), herunder fremgangsmåden ved beredskabsaktivering og kontaktpersonerne med angivelse af nødvendige referencer.

6. Medlemsstaterne giver ved først givne lejlighed Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer i de oplysninger, der indgår i håndbogen.

7. Kommissionen sender alle medlemsstater en udgave af løsbladshåndbogen og efterfølgende alle rettelsesblade.

BILAG II

FINANSIERINGSORDNINGER FOR FÆLLESSKABSBIDRAG

OPRINDELIG TABEL

Foranstaltning	Finansieringsordninger
A. Foranstaltninger i uddannelse og information	
1. Kurser og workshops ⁽¹⁾	
Tilrettelæggelse af kurser og workshops for nationale, regionale og lokale ansatte i medlemsstaterne og andre berørte parter til sikring af, at de ansvarlige tjenester reagerer hurtigt og effektivt.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 75 % af de samlede omkostninger ved foranstaltningen med et loft på ECU 75 000 pr. foranstaltning
2. Udveksling af eksperter	
Tilrettelæggelse af udsendelse af eksperter til en anden medlemsstat for at eksperter kan få erfaring og kendskab til de forskellige anvendte teknikker eller studere fremgangsmåderne i andre beredskabsordninger eller i relevante organer.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 75 % af eksperternes rejse- og opholdsudgifter og 100 % af omkostningerne ved koordinering af systemet.
Tilrettelæggelse af udveksling af medlemsstaternes fagfolk, specialister og teknikere, der gør det muligt for dem at give eller følge kortvarige uddannelseskurser eller -moduler i en anden medlemsstat.	
3. Øvelser	
Sigtet med øvelserne er at sammenligne metoderne, tilskynde til samarbejde mellem medlemsstater og støtte fremskridt i og koordination af de nationale beredskabstjenester.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 50 % af omkostningerne ved deltagelse af andre medlemsstaters observatører og ved tilrettelæggelse af tilknyttede workshops, forberedelse af øvelsen, udarbejdelse af slutrapport osv.
4. Fællesskabsinformationssystemet	
Udvikling og vedligeholdelse af et elektronisk informationssystem, der kan hjælpe de nationale myndigheder, der varetager utilsigtet havforurening ved at forsyne dem med de til beredskabet nødvendige oplysninger.	100 % finansiering af Kommissionens del af systemet.
B. Foranstaltninger til forbedring af teknikker og metoder til bekæmpelse og sanering (pilotprojekter) ⁽¹⁾	
Projekter med henblik på at forbedre medlemsstaternes muligheder for bekæmpelse og sanering. Disse projekter sigter hovedsagelig mod at forbedre midler, teknikker og fremgangsmåder. De skal være relevante for alle eller adskillige medlemsstater og kan omfatte projekter til gennemførelse af ny teknologi i tilknytning til utilsigtet havforurening. Der tilskyndes til projekter, der inddrager to eller flere medlemsstater.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 50 % af de samlede omkostninger ved hvert enkelt projekt med et loft på 150 000 ECU.
C. Støtte- og informationsforanstaltninger	
1. Miljøvirkninger	
Foranstaltninger til støtte for undersøgelser af miljøvirkningerne af ulykker og til udbredelse af resultater og erfaringer til andre medlemsstater.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 50 % af de samlede omkostninger ved hver enkelt foranstaltning.

Foranstaltning	Finansierungsordninger
2. <i>Konferencer og arrangementer</i> ⁽¹⁾ Konferencer og andre arrangementer vedrørende havforurening, hvor mange kan deltage, især hvis adskillige medlemsstater kan deltage.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 30 % af de samlede omkostninger ved foranstaltningen med et loft på ECU 50 000.
3. <i>Andre støtteaktiviteter</i> ⁽¹⁾ Foranstaltninger til kortlægning af det tekniske niveau, til opstilling af principper og vejledning for vigtige aspekter af utilsigtet havforurening og driftsudslip og til evaluering af rammebestemmelserne for samarbejde.	100 % finansiering.
4. <i>Information</i> Publikationer, udstillingsmateriale og anden information til offentligheden om fællesskabssamarbejdet omkring utilsigtet havforurening.	100 % finansiering.
D. Rekvisition af ekspertise Foranstaltninger til rekvisition af eksperter i EF-Task Forcen i tilfælde af katastrofesituationer som middel til at styrke det beredskab, myndighederne i en medlemsstat eller et tredjeland har tilrettelagt, og stille en ekspert til rådighed på stedet til at koordinere observatører fra andre medlemsstater.	Fællesskabsbidrag: 100 % af omkostningerne ved eksperters tjenesterejser.

⁽¹⁾ Der ydes kun støtte til de foranstaltninger, der berører alle eller et betydeligt antal af medlemsstaterne.

ÆNDRET TABEL

Foranstaltning	Finansierungsordninger
A. Foranstaltninger i uddannelse og information	
1. Kurser og workshops ⁽¹⁾ Tilrettelæggelse af kurser og workshops for nationale, regionale og lokale ansatte i medlemsstaterne og andre berørte parter til sikring af, at de ansvarlige tjenester reagerer hurtigt og effektivt.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 75 % af de samlede omkostninger ved foranstaltningen med et loft på ECU 75 000 pr. foranstaltning.
2. Udveksling af eksperter Tilrettelæggelse af udsendelse af eksperter til en anden medlemsstat for at eksperter kan få erfaring og kendskab til de forskellige anvendte teknikker eller studere fremgangsmåderne i andre beredskabsordninger eller i relevante organer <u>såsom NGO'er (ikke-statslige organisationer) med særlig ekspertise inden for utilsigtet havforurening.</u> Tilrettelæggelse af udveksling af medlemsstaternes fagfolk, specialister og teknikere, der gør det muligt for dem at give eller følge kortvarige uddannelseskurser eller -moduler i en anden medlemsstat.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 75 % af eksperternes rejse- og opholdsudgifter og 100 % af omkostningerne ved koordinering af systemet.
3. Øvelser Sigtet med øvelserne er at sammenligne metoderne, tilskynde til samarbejde mellem medlemsstater og støtte fremskridt i og koordination af de nationale beredskabstjenester.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 50 % af omkostningerne ved deltagelse af andre medlemsstaters observatører og ved tilrettelæggelse af tilknyttede workshops, forberedelse af øvelsen, udarbejdelse af slutrapport osv.
4. Fællesskabsinformationssystemet Udvikling og vedligeholdelse af et elektronisk informationssystem, der kan hjælpe de nationale myndigheder, der varetager utilsigtet havforurening og driftsudslip, ved at forsyne dem med de til beredskabet nødvendige oplysninger.	100 % finansiering af Kommissionens del af systemet.
B. Foranstaltninger til forbedring af teknikker og metoder til bekæmpelse og sanering (pilotprojekter) ⁽¹⁾	
Projekter med henblik på at forbedre medlemsstaternes muligheder for bekæmpelse og sanering. Disse projekter sigter hovedsagelig mod at forbedre midler, teknikker og fremgangsmåder. De skal være relevante for alle eller adskillige medlemsstater og kan omfatte projekter til gennemførelse af ny teknologi i tilknytning til utilsigtet havforurening og driftsudslip. Der tilskyndes til projekter, der inddrager to eller flere medlemsstater.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 50 % af de samlede omkostninger ved hvert enkelt projekt med et loft på 150 000 ECU.
C. Støtte- og informationsforanstaltninger	
1. Miljøvirkninger Foranstaltninger til støtte for undersøgelser af miljøvirkningerne af ulykker til <u>evaluering af de iværksatte præventive og afhjælpende foranstaltninger</u> og til udbredelse af resultater og erfaringer til andre medlemsstater.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 50 % af de samlede omkostninger ved hver enkelt foranstaltning.

Foranstaltning	Finansierungsordninger
2. <i>Konferencer og arrangementer</i> ⁽¹⁾ Konferencer og andre arrangementer vedrørende havforurening, hvor mange kan deltage, især hvis adskillige medlemsstater kan deltage.	Maksimalt fællesskabsbidrag: 30 % af de samlede omkostninger ved foranstaltningen med et loft på ECU 50 000.
3. <i>Andre støtteaktiviteter</i> ⁽¹⁾ Foranstaltninger til kortlægning af det tekniske niveau, til opstilling af principper og vejledning for vigtige aspekter af utilsigtet havforurening og driftsudslip og til evaluering af rammebestemmelserne for samarbejde.	100 % finansiering.
4. <i>Information</i> Publikationer, udstillingsmateriale og anden information til offentligheden om fællesskabssamarbejdet omkring utilsigtet havforurening og <u>driftsudslip</u>.	100 % finansiering.
D. Rekvisition af ekspertise Foranstaltninger til rekvisition af eksperter i EF-Task Forcen i tilfælde af katastrofesituationer som middel til at styrke det beredskab, myndighederne i en medlemsstat eller et tredjeland har tilrettelagt, og stille en ekspert til rådighed på stedet til at koordinere observationer fra andre medlemsstater.	Fællesskabsbidrag: 100 % af omkostningerne ved eksperters tjenesterejser.

⁽¹⁾ Der ydes kun støtte til de foranstaltninger, der berører alle eller et betydeligt antal af medlemsstaterne.

Forslag til Rådets direktiv om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv

(2000/C 177 E/07)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1999) 565 endelig udg. — 1999/0225(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 6. januar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles. I henhold til artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som generelle principper for fællesskabsretten.
- (2) Artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver Rådet beføjelse til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (3) Princippet om ligebehandling af mænd og kvinder er fastslået i flere EF-retsakter, særlig i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår⁽¹⁾. Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver Rådet beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

(4) Alle menneskers ret til lighed for loven og beskyttelse mod forskelsbehandling er en universel rettighed, der anerkendes i verdenserklæringen om menneskerettigheder og FN's konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som alle medlemsstaterne har undertegnet. ILO-konvention nr. 111 forbyder forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

(5) Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder anerkender betydningen af at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, herunder nødvendigheden af at træffe passende foranstaltninger til at sikre social og økonomisk integrering af ældre og personer med handicap.

(6) Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab omhandler også bestræbelser på at fremme en samordning af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. Med henblik herpå blev der i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indføjet et nyt kapitel om beskæftigelse som et middel til at udvikle en samordnet europæisk strategi for beskæftigelsen med det formål at fremme en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke.

(7) I retningslinjerne for beskæftigelsen 1999, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Wien den 11. og 12. december 1998, understreges behovet for at skabe forudsætninger for en højere erhvervsfrekvens gennem formulering af et sammenhængende sæt foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af handicap og race eller etnisk oprindelse. I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Wien fremhæves det, at der bør lægges særlig vægt på støtte til ældre arbejdstagere for at øge deres deltagelse i arbejdsstyrken.

(8) Beskæftigelse og erhverv er afgørende områder, når det gælder om at sikre lige muligheder for alle og bidrage effektivt til, at alle borgere kan deltage i fuldt omfang i det økonomiske, kulturelle og sociale liv.

(9) Forskelsbehandling på grundlag af race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering kan hindre opfyldelsen af målsætningerne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig opnåelsen af et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed og solidaritet samt fri bevægelighed for personer.

⁽¹⁾ EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40.

- (10) Med henblik herpå bør enhver form for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering inden for de områder, der er dækket af dette direktiv, forbydes overalt i Fællesskabet. Chikane, som skaber et truende, fjendtligt, krænkende eller forstyrrende arbejdsmiljø i forbindelse med en hvilken som helst diskriminatorisk grund, bør betragtes som forskelsbehandling.
- (11) Iværksættelse af foranstaltninger der tager hensyn til behovene hos personer med handicap på arbejdspladsen spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af forskelsbehandling på grund af handicap.
- (12) Forskelsbehandling kan være berettiget, hvis en egenskab, som er forbundet med en diskriminatorisk grund, udgør en regulær erhvervsmæssig kvalifikation.
- (13) Den Europæiske Union har i sin erklæring nr. 11 om kirkers og konfessionsløse organisationers status, der er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdamtraktaten udtrykkeligt anført, at den respekterer og ikke anfægter den status i henhold til national lovgivning, som kirker og religiøse sammenslutninger eller samfund har i medlemsstaterne, samt at den ligeledes respekterer filosofiske og konfessionsløse organisationers status.
- (14) Forbud mod forskelsbehandling bør ikke være til hinder for opretholdelse eller vedtagelse af foranstaltninger, der indebærer særlige fordele for at forebygge, mindske eller fjerne uligheder i tilknytning til ovennævnte diskriminatoriske grunde.
- (15) Dette direktiv fastsætter mindstekrav og giver således medlemsstaterne mulighed for at indføre gunstigere bestemmelser. Gennemførelsen af dette direktiv bør ikke tjene som begrundelse for en forringelse af eksisterende vilkår på dette felt i de enkelte medlemsstater.
- (16) Det er vigtigt at sikre, at personer, som udsættes for forskelsbehandling, har den fornødne retlige beskyttelse. Foreninger eller juridiske personer skal også have beføjelse til at håndhæve retten til at forsvare sig på vegne af ethvert offer.
- (17) Effektiv gennemførelse af princippet om ligestilling forudsætter passende retsbeskyttelse i civile sager mod repressalier og en tilpasning af de almindelige regler om bevisbyrde.
- (18) Medlemsstaterne bør sikre passende information om de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.
- (19) Medlemsstaterne bør fremme dialog mellem arbejdsmarkedets parter om de forskellige former for forskelsbehandling på arbejdspladsen, og om hvordan de bekæmpes.
- (20) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle love og administrative bestemmelser, kollektive overenskomster, virksomheders interne regler og vedtægter for selvstændige erhverv, fag og brancheorganisationer, som strider imod princippet om ligebehandling, erklæres ugyldige eller ændres.
- (21) Medlemsstaterne skal fastsætte effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, og som iværksættes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne i dette direktiv.
- (22) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, kan målet for den påtænkte handling sikre ensartede vilkår i Fællesskabet med hensyn til beskyttelse af retten til ligestilling i relation til beskæftigelse og erhverv ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af den påtænkte handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun, hvad der er strengt nødvendigt for at nå dette mål og er ikke mere omfattende end hvad, der kræves hertil —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at gennemføre princippet om ligebehandling i medlemsstaterne med hensyn til adgang til beskæftigelse og erhverv, herunder forfremmelse, erhvervsuddannelse, ansættelsesvilkår samt medlemskab af visse organisationer, for alle uanset race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 2

Begrebet forskelsbehandling

1. I dette direktiv indebærer princippet om ligebehandling, at ingen må udsættes for nogen form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af nogen af de i artikel 1 anførte grunde.

2. I henseende til stk. 1:

a) består der direkte forskelsbehandling, når en person af en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde behandles ringere end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet

b) består der indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil kunne berøre en eller flere personer, på hvem en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde finder anvendelse, uforholdsmæssigt, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.

3. Chikane af en person, som har til formål eller virkning at skabe et truende, fjendtligt, krænkende eller forstyrrende arbejdsmiljø i forbindelse med en eller flere af de i artikel 1 anførte diskriminatoriske grunde og områdeangivelser, betragtes som forskelsbehandling i henseende til artikel 1.

4. For at sikre overholdelse af princippet om ligebehandling for personer med handicap skal der i rimeligt omfang foretages tilpasninger, hvor det er nødvendigt, for at give disse personer mulighed for at få adgang til og deltage i beskæftigelse eller nå videre i et job, medmindre dette krav medfører uforholdsmæssigt store ulemper.

Artikel 3

Sagligt anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse med hensyn til:

- a) vilkårene for adgang til beskæftigelse, selvstændig beskæftigelse og selvstændige erhverv, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset sektor eller branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet, herunder forfremmelse
- b) adgang til alle typer af og niveauer for erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervsmæssig videreuddannelse og omskoling
- c) ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder afskedigelse og løn
- d) medlemskab af og aktiv deltagelse i arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisationer eller enhver anden organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, herunder de fordele, sådanne organisationer giver medlemmerne.

Artikel 4

Regulære erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Uanset artikel 2, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne bestemme, at en forskelsbehandling, som er baseret på en egenskab, der har forbindelse med en eller flere af de i stk. 1 anførte diskriminatoriske grunde, ikke udgør forskelsbehandling, hvis den pågældende egenskab på grund af karakteren af bestemte erhvervsaktiviteter eller den sammenhæng, hvori de udøves, udgør en regulær erhvervsmæssig kvalifikation.

2. I forhold til offentlige eller private organisationer, hvis målsætning direkte og hovedsagelig er ideologisk vejledning inden for religion eller tro i forbindelse med undervisning, information og meningstilkendegivelse, kan medlemsstaterne, for så vidt angår de bestemte erhvervsaktiviteter inden for disse organisationer, som direkte og hovedsagelig vedrører nævnte målsætning, bestemme, at forskelsbehandling på grund af en relevant egenskab, som vedrører religion eller tro, ikke udgør diskrimination, såfremt denne egenskab på grund af aktiviteternes karakter svarer til en regulær erhvervsmæssig kvalifikation.

Artikel 5

Berettigelse af forskelsbehandling på grund af alder

Uanset artikel 2, stk. 2, litra a), udgør særligt følgende former for forskelsbehandling ikke direkte forskelsbehandling på grund af alder, hvis de er objektivt og rimeligt begrundede i et legitimt formål og er hensigtsmæssige og nødvendige for opfyldelse af det pågældende formål:

- a) forbud mod adgang til beskæftigelse eller tilvejebringelse af særlige arbejdsvilkår for at beskytte unge og ældre arbejdstagere
- b) fastsættelse af en minimumsalder som betingelse for ret til pensionering eller invaliditetsydelse
- c) fastsættelse af forskellige aldersgrænser for ansatte eller grupper eller kategorier af ansatte som betingelse for ret til pensionering eller invaliditetsydelse på grund af fysiske eller psykiske erhvervsrelaterede krav
- d) fastsættelse af en maksimal aldersgrænse for ansættelse, som er baseret på uddannelsesmæssige krav til den pågældende stilling eller nødvendigheden af at have tilbagelagt en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering
- e) fastsættelse af krav om længden af erhvervs erfaring
- f) fastsættelse af hensigtsmæssige aldersgrænser, som er nødvendige for at nå legitime mål på arbejdsmarkedet.

Artikel 6

Positiv særbehandling

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at opretholde eller vedtage foranstaltninger, som har til formål at forebygge eller afhjælpe ulemper for personer, på hvilke en eller flere af de i artikel 1 anførte diskriminatoriske grunde finder anvendelse.

*Artikel 7***Mindstekrav**

1. Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage bestemmelser, som er gunstigere for beskyttelsen af princippet om ligebehandling end bestemmelserne i dette direktiv.

2. Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder til at forringe det eksisterende beskyttelsesniveau i medlemsstaterne over for forskelsbehandling på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

AFSNIT II

RETSMIDLER OG HÅNDHÆVELSE*Artikel 8***Klageadgang**

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig krænk, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, kan indgive klage til retslige eller administrative instanser med henblik på håndhævelsen af forpligtelserne i henhold til dette direktiv, selv efter at ansættelsesforholdet er ophørt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at foreninger, organisationer og andre juridiske personer er berettigede til at indgive klage til retslige og administrative instanser med henblik på håndhævelsen af forpligtelserne i henhold til dette direktiv på vegne af klageren med dennes godkendelse.

*Artikel 9***Bevisbyrde**

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale retsorden alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at når en person, der mener sig krænk, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, for en domstol eller en anden kompetent myndighed fremfører faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det indklagede at bevise, at princippet om ligebehandling ikke er blevet tilsidesat.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører regler for bevisførelse, der er gunstigere for klageren.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse i straffesager, medmindre medlemsstaterne har bestemt andet.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder anvendelse på retsforfølgning i henhold til artikel 8, stk. 2.

*Artikel 10***Repressalier**

Medlemsstaterne indfører i deres retsorden de nødvendige foranstaltninger til at beskytte arbejdstagere mod afskedigelse

eller anden ufordelagtig behandling fra arbejdsgiverens side som reaktion på en klage inden for virksomheden eller enhver form for retsforfølgning med det formål at håndhæve princippet om ligebehandling.

*Artikel 11***Formidling af information**

1. Medlemsstaterne påser, at relevant information om de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, formidles til erhvervsfaglige og almene uddannelsesorganer og udbredes i fornødent omfang på arbejdspladserne.

2. Medlemsstaterne påser, at de offentlige myndigheder underrettes på passende måde om alle nationale foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv.

*Artikel 12***Dialog mellem arbejdsmarkedets parter**

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at tilskynde til dialog mellem arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme ligebehandling, gennem tilsyn med praksis på arbejdspladserne, kollektive overenskomster, etiske regler, forskning eller udveksling af erfaringer og god praksis.

2. Medlemsstaterne tilskynder arbejdsmarkedets parter til på passende niveau, herunder i de enkelte virksomheder, at indgå overenskomster indeholdende regler om forbud mod forskelsbehandling på de i artikel 3 anførte områder, som falder ind under kollektive overenskomstforhandlinger. Sådanne overenskomster skal overholde dette direktiv og de nationale gennemførelsesbestemmelser.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 13***Overholdelse af direktivet**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at:

a) alle love og administrative bestemmelser, der strider imod princippet om ligebehandling, ophæves

b) alle bestemmelser, der strider imod princippet om ligebehandling, og som indgår i kollektive overenskomster, individuelle arbejdskontrakter, virksomheders interne reglementer og vedtægter for selvstændige erhverv og fag samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, erklæres ugyldige eller ændres.

*Artikel 14***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af nærværende direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest på den i artikel 15 fastsatte dato Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og enhver senere ændring meddeles omgående.

*Artikel 15***Gennemførelse**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indehold en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen

ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 16***Beretning**

Medlemsstaterne meddeler senest to år efter den i artikel 15 anførte dato Kommissionen alle oplysninger, den har brug for til at udarbejde en beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv.

*Artikel 17***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 18***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af FN's Økonomiske Kommission for Europas regulativ nr. 108 vedrørende godkendelse af fabrikationen af regummierede dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

(2000/C 177 E/08)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1999) 728 endelig udg. — 2000/0002(AVC)

(Forelagt af Kommissionen den 6. januar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 97/836/EF⁽¹⁾ af 27. november 1997 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (»Overenskomst af 1958 som revideret«), særlig artikel 3, stk. 3, og artikel 3, stk. 4, andet led,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) De ensartede forskrifter i regulativ nr. 108 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa vedrørende godkendelse af fabrikationen af regummierede dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil tilsigter at fjerne de tekniske hindringer for samhandelen med motorkøretøjer mellem de kontraherende parter, for så vidt angår

regummierede dæk, og at opnå en høj grad af sikkerhed og miljøbeskyttelse.

- (2) Der er givet meddelelse til de kontraherende parter om regulativ nr. 108, og det er trådt i kraft som bilag til overenskomsten af 1958, som revideret, hos de kontraherende parter, der ikke rettidigt har givet underretning om, at de ikke kan tilslutte sig det.
- (3) Der vil senere ved hjælp af et direktiv blive truffet bestemmelse om ensartet anvendelse af regulativ nr. 108, dels for at give virksomhederne tid til at træffe forholdsregler til at overholde regulativets forskrifter, dels for at undgå, at forskellige ikrafttrædelsesdatoer i de enkelte medlemsstater griber forstyrrende ind i markedet for regummierede dæk. Det betyder dog ikke, at regulativet bliver integreret i systemet for typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Det Europæiske Fællesskab tiltræder regulativ nr. 108 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa godkendelse af fabrikationen af regummierede dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 17.12.1997, s. 78.

⁽²⁾ Jf. dokument E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rév.2/Add.107

REGULATION No 108

of the Economic Commission for Europe of the United Nations (UN/ECE)

UNIFORM PROVISIONS CONCERNING THE APPROVAL FOR THE PRODUCTION OF RETREADED PNEUMATIC TYRES FOR MOTOR VEHICLES AND THEIR TRAILERS

(E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rév.2/Add.107)

1. SCOPE

This Regulation applies to the production of retreaded tyres intended to be fitted to private (passenger) cars and their trailers used on the road. It does not however apply to:

- 1.1. Retreaded tyres for commercial vehicles and their trailers.
- 1.2. Retreaded tyres with a speed capability below 120 km/h or above 240 km/h.
- 1.3. Tyres for cycles and motorcycles.
- 1.4. Tyres originally produced without speed symbols and load indices
- 1.5. Tyres originally produced without type approval and without either an 'E' or 'e' mark.
- 1.6. Tyres designed for the equipment of cars produced prior to 1939.
- 1.7. Tyres designed exclusively for competition or off road use and marked accordingly.
- 1.8. Tyres designated as 'T type' temporary use spares

2. DEFINITIONS — See also figure in annex 8

For the purpose of this Regulation:

- 2.1. 'Range of retreaded pneumatic tyres' means a range of retreaded pneumatic tyres as quoted in paragraph 4.1.4.
- 2.2. 'Structure' of a pneumatic-tyre means the technical characteristics of the tyre's carcass. The following structures are distinguished in particular
 - 2.2.1. 'Diagonal' or 'Bias ply' describes a pneumatic-tyre structure in which the ply cords extend to the beads and are laid at alternate angles substantially less than 90° to the centreline of the tread.
 - 2.2.2. 'Bias belted' describes a pneumatic-tyre structure of diagonal (bias ply) type in which the carcass is stabilised by a belt, comprising two or more layers of substantially inextensible cord material laid at alternate angles close to those of the carcass.
 - 2.2.3. 'Radial' describes a pneumatic-tyre structure in which the ply cords extend to the beads and are laid substantially at 90° to the centreline of the tread, the carcass being stabilised by an essentially inextensible circumferential belt.
- 2.3. 'Category of use'
 - 2.3.1. Normal tyre is a tyre intended for normal road use only.
 - 2.3.2. Snow tyre is a tyre whose tread pattern, or tread pattern and structure, is primarily designed to ensure, in mud and fresh or melting snow, a performance better than that of a normal tyre. The tread pattern of a snow tyre generally consists of groove (rib) and solid block elements more widely spaced than on a normal tyre.
 - 2.3.3. Temporary use spare tyre is a tyre different from that intended to be fitted to any vehicle for normal driving conditions but intended only for temporary use under restricted driving conditions.
 - 2.3.4. 'T' type temporary use spare tyre is a type of temporary use spare tyre designed for use at inflation pressures higher than those established for standard and reinforced tyres.
- 2.4. 'Bead' means the part of a pneumatic-tyre which is of such shape and structure as to fit the rim and hold the tyre on it.
- 2.5. 'Cord' means the strands forming the fabric of the plies in the pneumatic-tyre.
- 2.6. 'Ply' means a layer of 'rubber' coated parallel cords.
- 2.7. 'Belt' applies to a radial ply or bias belted tyre and means a layer or layers of material or materials underneath the tread, laid substantially in the direction of the centre line of the tread to restrict the carcass in a circumferential direction.
- 2.8. 'Breaker' applies to a diagonal ply tyre and means an intermediate ply between the carcass and tread.
- 2.9. 'Chafer' means material in the bead area to protect the carcass against chafing or abrasion by the wheel rim.

- 2.10. 'Carcass' means that structural part of a pneumatic-tyre other than the tread and outermost 'rubber' of the sidewalls which, when inflated, supports the load.
- 2.11. 'Tread' means that part of a pneumatic-tyre which is designed to come into contact with the ground, protects the carcass against mechanical damage and contributes to ground adhesion.
- 2.12. 'Sidewall' means the part of a pneumatic tyre between the tread and the area designed to be covered by the rim flange.
- 2.13. 'Lower area of tyre' means the area included between the line of maximum section width of the tyre and the area designed to be covered by the edge of the rim.
- 2.14. 'Tread groove' means the space between the adjacent ribs or blocks in the tread pattern.
- 2.15. 'Principal grooves' means the wide grooves situated in the central zone of the tread, which cover approximately three-quarters of the breadth of the tread.
- 2.16. 'Section width' means the linear distance between the outside of the sidewalls of an inflated pneumatic-tyre, when fitted to the specified measuring rim, but excluding elevations due to labelling (marking), decoration or protective bands or ribs.
- 2.17. 'Overall width' means the linear distance between the outside of the sidewalls of an inflated pneumatic-tyre, when fitted to the specified measuring rim, and including labelling (marking) decoration or protective bands or ribs.
- 2.18. 'Section height' means a distance equal to half the difference between the outer diameter of the tyre and the nominal rim diameter.
- 2.19. 'Nominal aspect ratio' means one hundred times the number obtained by dividing the number expressing the nominal section height by the number expressing the nominal section width, both dimensions being in the same units.
- 2.20. 'Outer diameter' means the overall diameter of an inflated, newly retreaded tyre.
- 2.21. 'Tyre size designation' means a designation showing:
- 2.21.1. The nominal section width. This must be expressed in millimetres, except in cases of tyres for which the size designation is shown in the first column of the tables in annex 5 to this Regulation.
- 2.21.2. The nominal aspect ratio except in cases of tyres for which the size designation is shown in the first column of the tables in annex 5 to this Regulation.
- 2.21.3. A conventional number 'd' (the 'd' symbol) denoting the nominal rim diameter of the rim and corresponding to its diameter expressed either by codes (numbers below 100) or in millimetres (numbers above 100). Numbers corresponding to both types of measurements may be used in the designation.
- 2.21.3.1. The values of the 'd' symbols expressed in millimetres are shown below:

Nominal Rim Diameter Code — 'd'	Value of the 'd' symbol expressed in mm
8	203
9	229
10	254
11	279
12	305
13	330
14	356
15	381
16	406
17	432
18	457
19	483
20	508
21	533

- 2.22. 'Nominal rim diameter (d)' means the diameter of the rim on which a tyre is designed to be mounted.
- 2.23. 'Rim' means the support, either for a tyre-and-tube assembly or for a tubeless tyre, on which the tyre beads are seated.
- 2.24. 'Measuring rim' means the rim specified as a 'measuring rim width', or 'design rim width' for a particular tyre size designation in any edition of one or more of the International Tyre Standards.

- 2.25. 'Test rim' means any rim specified as approved or recommended or permitted in one of the International Tyre Standards for a tyre of that size designation and type.
- 2.26. 'International Tyre Standard' means any one of the following standard documents:
- (a) The European Tyre and Rim Technical Organisation (ETRTO) ⁽¹⁾: 'Standards Manual'
 - (b) The European Tyre and Rim Technical Organisation (ETRTO) Design Information — 'obsolete data'
 - (c) The Tire and Rim Association Inc. (TRA) ⁽²⁾: 'Year Book'
 - (d) The Japan Automobile Tire Manufacturers Association (JATMA) ⁽³⁾: 'Year Book'
 - (e) The Tyre and Rim Association of Australia (TRAA) ⁽⁴⁾: 'Standards Manual'
 - (f) The Associação Brasileira de Pneus e Aros (ABPA) ⁽⁵⁾: 'Manual de Normas Técnicas'
 - (g) The Scandinavian Tyre and Rim Organisation (STRO) ⁽⁶⁾: 'Data Book'
- 2.27. 'Chunking' means the breaking away of pieces of rubber from the tread.
- 2.28. 'Cord separation' means the parting of the cords from their rubber coating.
- 2.29. 'Ply separation' means the parting of adjacent plies.
- 2.30. 'Tread separation' means the pulling away of the tread from the carcass.
- 2.31. 'Tread wear indicators' means the projections within the tread grooves designed to give a visual indication of the degree of wear of the tread.
- 2.32. 'Service description' means the specific combination of the load index and speed symbol of the tyre.
- 2.33. 'Load index' means a numerical code which indicates the maximum load the tyre can support.
- The list of load indices and the corresponding loads are shown in annex 4 to this Regulation.
- The tyre standards can be obtained from the following addresses:
- ⁽¹⁾ ETRTO, 32, Av. Brugmann-Bte 2, B-1060 Bruselas.
 - ⁽²⁾ TRA, 175 Montrose West Avenue, Suite 150, Copley, Ohio, 44321 Estados Unidos de América.
 - ⁽³⁾ JATMA, 9th Floor, Toranomon Building n° 1-12, 1-Chome Toranomon Minato-ku, Tokio 105, Japón.
 - ⁽⁴⁾ TRAA, Suite 1, Hawthorn House, 795 Glenferrie Road, Hawthorn, Victoria, 3122 Australia.
 - ⁽⁵⁾ ABPA, Avenida Paulista 244-12° Andar, CEP, 01310 Sao Paulo, SP Brasil.
 - ⁽⁶⁾ STRO, Älggatan 48 A, Nb, S-216 15 Malmö.
- 2.34. 'Speed symbol' means:
- 2.34.1. An alphabetical symbol indicating the speed at which the tyre can carry the load given by the associated load index.
- 2.34.2. The speed symbol and corresponding speeds are as shown in the table below:

Speed symbol	Corresponding speed (km/h)
L	120
M	130
N	140
P	150
Q	160
R	170
S	180
T	190
U	200
H	210
V	240

- 2.35. 'Maximum load rating' means the maximum mass which the tyre is rated to support.
- 2.35.1. For speeds not exceeding 210 km/h, the maximum load rating shall not exceed the value corresponding to the load index for the tyre.

- 2.35.2. For speeds higher than 210 km/h but not exceeding 240 km/h, (tyres with speed symbol 'V'), the maximum load rating shall not exceed the percentage of the value corresponding to the load index of the tyre, indicated in the table below against the speed capability of the vehicle to which the tyre is to be fitted:

Maximum Speed (km/h)	Load per cent
215	98,5
220	97,0
225	95,5
230	94,0
235	92,5
240	91,0

For intermediate maximum speeds a linear interpolation of the maximum load rating is permissible.

- 2.36. 'Retreading production unit' means a site or group of localised sites where finished retread tyres are produced.
- 2.37. 'Retreading' means the generic term for reconditioning a used tyre by replacing the worn tread with new material. It may also include renovation of the outermost sidewall surface. It covers the following process methods:
- 2.37.1. 'Top-capping' — replacement of the tread.
- 2.37.2. 'Re-capping' — replacement of the tread and with the new material extending over part of the sidewall.
- 2.37.3. 'Bead to bead' — replacement of the tread and renovation of the sidewall including all or part of the lower area of the tyre.
- 2.38. 'Casing' is the worn tyre comprising carcass and remaining tread and sidewall material.
- 2.39. 'Buffing' is the process of removing old material from the casing to prepare the surface for the new material
- 2.40. 'Repair' is the remedial work carried out to damaged casings within recognised limits.
- 2.41. 'Tread material' is material in a condition suitable for replacing the worn tread. It can be in several forms for example:
- 2.41.1. 'Camel-back' — pre-cut lengths of material which have been extruded to give the required cross section profile and subsequently fitted cold to the prepared casing. The new material must be cured.
- 2.41.2. 'Strip-wound' — a ribbon of tread material which is directly extruded and wound on to the prepared casing and built up to the required cross sectional contour. The new material must be cured.
- 2.41.3. 'Direct extrusion' — tread material extruded to give the required cross sectional profile and directly extruded on to the prepared casing. The new material must be cured.
- 2.41.4. 'Pre-cured' — a previously formed and cured tread applied directly to the prepared casing. The new material must be bonded to the casing.
- 2.42. 'Sidewall veneer' is material used to cover the sidewalls of the casing thereby allowing the required markings to be formed.
- 2.43. 'Cushion gum' is material used as a bonding layer between new tread and casing and for repairing minor damage.
- 2.44. 'Cement' is an adhesive solution to hold new materials in place prior to the curing process.
- 2.45. 'Cure' is the term used to describe the change in physical properties of the new material which is brought about usually by the application of heat and pressure for a set period of time under controlled conditions.
- 2.46. 'Radial run out' means the variation in radius of the tyre measured around the outer circumference of the tread surface.
- 2.47. 'Imbalance' means a measurement of the variation in distribution of mass around the centre axis of the tyre. It can be measured as either 'Static' or 'Dynamic' imbalance.
3. MARKINGS
- 3.1. An example of the arrangement of retreaded tyre markings is shown in annex 3 to this Regulation.
- 3.2. Retreaded tyres shall display on both sidewalls in the case of symmetrical tyres and at least on the outer sidewall in the case of asymmetrical tyres:
- 3.2.1. The brand name or trade mark.
- 3.2.2. The tyre-size designation as defined in paragraph 2.21.

- 3.2.3. An indication of the structure as follows:
- 3.2.3.1. On diagonal (bias-ply) tyres; no indication, or the letter 'D' placed in front of the rim diameter marking.
- 3.2.3.2. On radial-ply tyres; the letter 'R' placed in front of the rim diameter marking and optionally the word 'RADIAL'.
- 3.2.3.3. On bias belted tyres; the letter 'B' placed in front of the rim diameter marking and in addition the words 'BIAS-BELTED'.
- 3.2.4. The service description comprising:
- 3.2.4.1. An indication of the tyre's nominal load capacity in the form of the load index prescribed in paragraph 2.33.
- 3.2.4.2. An indication of the tyre's nominal speed capability in the form of the symbol prescribed in paragraph 2.34.
- 3.2.5. The word 'TUBELESS' if the tyre is designed for use without an inner tube.
- 3.2.6. The inscription M+S or MS or M.S. or M & S in the case of a snow tyre.
- 3.2.7. The date of retreading as follows:
- 3.2.7.1. Up to 31 December 1999; either as prescribed in paragraph 3.2.7.2.
- Or in the form of a group of three digits, the first two showing the week number and the third, the year of the decade of manufacture. The date code can cover a period of production from the week indicated by the week number up to and including the week number plus three. For example, the marking '253' could indicate a tyre which was retreaded in weeks 25, 26, 27 or 28 of the year 1953.
- The date code may be marked on one sidewall only.
- 3.2.7.2. As from 1 January 2000; in the form of a group of four digits, first two showing the week number and the second two showing the year in which the tyre was retreaded. The date code can cover a period of production from the week indicated by the week number up to and including the week number plus three. For example, the marking '2503' could indicate a tyre which was retreaded in weeks 25, 26, 27 or 28 of the year 2003.
- The date code may be marked on one sidewall only.
- 3.2.8. The term 'RETREAD' or 'REMOULD' (after 1 January 1999 only the word 'RETREAD' shall be used). At the request of the retreader, the same term in other languages may also be added.
- 3.3. Prior to approval tyres shall exhibit a free space sufficiently large to accommodate an approval mark as referred to in paragraph 5.8 and as shown in annex 2 to this Regulation.
- 3.4. Following approval, the markings referred to in paragraph 5.8 and as shown in annex 2 to this Regulation shall be affixed in the free space referred to in paragraph 3.3. This marking may be affixed to one sidewall only.
- 3.5. The markings referred to in paragraph 3.2 and the approval mark prescribed in paragraphs 3.4 and 5.8 shall be clearly legible and shall be moulded on to or into the tyre or shall be permanently marked on to the tyre.
- 3.6. As far as any of the original manufacturer's specifications are still legible after the tyres have been retreaded, they shall be regarded as specifications of the retreader for the retreaded tyre. If these original specifications do not apply after retreading they shall be completely removed.
- The original 'E' or 'e' approval mark and number shall be removed.
4. APPLICATION FOR APPROVAL
- The following procedures are applicable to the approval of a tyre retreading production unit.
- 4.1. The application for approval of a retreading production unit shall be submitted by the holder of the trade name or trade mark to be applied to the tyre or by his duly accredited, representative. It shall specify:
- 4.1.1. An outline of the structure of the company producing the retreaded tyres.
- 4.1.2. A brief description of the quality management system, which ensures the effective control of the tyre retreading procedures to meet the requirements of this Regulation.
- 4.1.3. The trade names or marks to be applied to the retreaded tyres produced.
- 4.1.4. The following information in relation to the range of tyres to be retreaded:
- 4.1.4.1. The range of tyre sizes;
- 4.1.4.2. The structure of tyres (diagonal or bias ply, bias-belted or radial);
- 4.1.4.3. The category of use of tyres (normal or snow tyres etc.);
- 4.1.4.4. The system of retreading and the method of application of the new materials to be used, as defined in paragraphs 2.37 and 2.41;

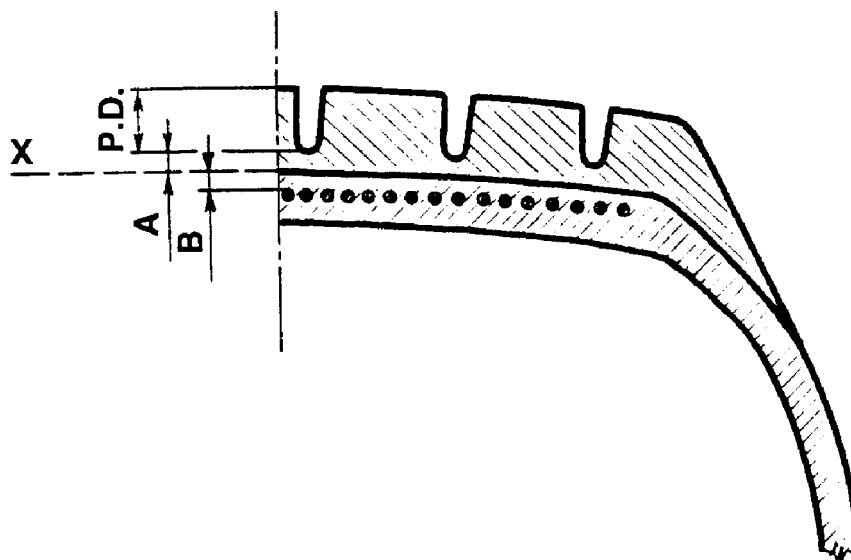
- 4.1.4.5. The maximum speed symbol of the tyres to be retreaded;
- 4.1.4.6. The maximum load index of the tyres to be retreaded.
- 4.1.4.7. The nominated International Tyre Standard to which the range of tyres conform.
5. APPROVAL
- 5.1. To retread tyres requires the approval of the retreading production unit by the responsible authorities in accordance with the requirements of this Regulation.
- The responsible authority takes the necessary measures as described in this Regulation in order to ensure that the tyres retreaded in the respective production unit will meet with the requirements stated in this Regulation. The retread production unit shall be fully responsible for ensuring that the retreaded tyres will meet the requirements of this Regulation and that they will perform adequately in normal use.
- 5.2. In addition to the normal requirements for the initial assessment of the tyre retreading production unit, the approval authority shall be satisfied that the procedures, operation, instructions and specification documentation provided by material suppliers are in a language readily understood by the tyre retreading production unit operatives.
- 5.3. The approval authority shall ensure that the procedures and operations documentation for each production unit contains specifications, appropriate to the repair materials and processes used, of the limits of repairable damage or penetrations to the tyre carcass, whether such damage is existing or is caused during the processes of preparation for retreading.
- 5.4. Before granting approval the authority must be satisfied that retreaded tyres conform to this Regulation and that the tests prescribed in paragraphs 6.7 and 6.8 have been successfully carried out on at least 5 and not necessarily more than 20 samples of retreaded tyres representative of the range of tyres produced by the retreading production unit.
- 5.5. In the case of each failure being recorded during tests, two further samples of the same specification tyre shall be tested.
- If either or both of these second two samples fail, then a final submission of two samples shall be tested. If either or both of the final two samples fail, then the application for approval of the retreading production unit shall be rejected.
- 5.6. If all the requirements of this Regulation are met, then approval shall be granted and an approval number shall be assigned to each retreading production unit approved. The first two digits of this number shall indicate the series of amendments incorporating the most recent major technical amendments made to the Regulation at the time of issue of the approval. The approval number shall be preceded by 'XXXX' signifying that the approval applies to a tyre retreaded as prescribed in this Regulation. The same authority shall not assign the same number to another production unit covered by this Regulation.
- 5.7. Notice of approval or of extension, refusal or withdrawal of approval or of production definitely discontinued pursuant to this Regulation shall be communicated to the Parties to the 1958 Agreement applying this Regulation, by means of a form conforming to the model in annex 1 to this Regulation.
- 5.8. There shall be affixed conspicuously to every retreaded tyre conforming to this Regulation, in the space referred to in paragraph 3.3 and in addition to the markings prescribed in paragraph 3.2, an international approval mark consisting of:
- 5.8.1. A circle surrounding the letter 'E' followed by the distinguishing number of the country which granted approval ⁽¹⁾; and
- 5.8.2. An approval number as described in paragraph 5.6.
- 5.9. Annex 2 to this Regulation gives an example of the arrangements of the approval mark.
6. REQUIREMENTS
- 6.1. Tyres shall not be accepted for retreading unless they have been type approved and bear either an 'E' or 'e' mark, except that this requirement shall not be mandatory until 1 January 2000 at the latest.
- 6.2. Tyres which have been previously retreaded shall not be accepted for further retreading.
- 6.3. The age of the casing accepted for retreading shall not exceed 7 years, based on the digits showing the year of manufacture of the original tyre; e.g. the tyre marked with a date code '253' can be accepted for retreading till the end of the year 2000.
- 6.4. Conditions before retreading:
- 6.4.1. Tyres shall be clean and dry before inspection.

⁽¹⁾ 1 for Germany, 2 for France, 3 for Italy, 4 for the Netherlands, 5 for Sweden, 6 for Belgium, 7 for Hungary, 8 for the Czech Republic, 9 for Spain, 10 for Yugoslavia, 11 for the United Kingdom, 12 for Austria, 13 for Luxembourg, 14 for Switzerland, 15 (vacant), 16 for Norway, 17 for Finland, 18 for Denmark, 19 for Romania, 20 for Poland, 21 for Portugal, 22 for The Russian Federation, 23 for Greece, 24 for Ireland, 25 for Croatia, 26 for Slovenia, 27 for Slovakia, 28 for Belarus, 29 for Estonia, 30 (vacant), 31 for Bosnia and Herzegovina, 32-36 (vacant), 37 for Turkey, 38-39 (vacant), 40 for the former Yugoslav Republic of Macedonia, 41 (vacant), 42 for the European Community (Approvals are granted by its Member States using their respective ECE symbol) and 43 for Japan. Subsequent numbers shall be assigned to other countries in the chronological order in which they ratify or accede to the Agreement Concerning the Adoption of Uniform Technical Prescriptions for Wheeled Vehicles, Equipment and Parts which can be fitted and/or be Used on Wheeled Vehicles and the Conditions for Reciprocal Recognition of Approvals Granted on the Basis of these Prescriptions, and the numbers thus assigned shall be communicated by the Secretary-General of the United Nations to the Contracting Parties to the Agreement.

- 6.4.2. Before buffing, each tyre shall be thoroughly examined both internally and externally to ensure its suitability for retreading.
- 6.4.3. Tyres where damage is visible which has resulted from overload or underinflation shall not be retreaded.
- 6.4.4. Tyres showing any of the following damage shall not be accepted for retreading:
- 6.4.4.1. (a) extensive cracking extending through to the carcass;
- (b) carcass penetrations or damage to casings above 'H' speed symbol except where these casings are to be down rated to a lower speed symbol;
- (c) previous repairs to damage outside specified injury limits — see paragraph 5.3;
- (d) carcass break up;
- (e) appreciable oil or chemical attack;
- (f) multiple damage too close together;
- (g) damaged or broken bead;
- (h) non repairable deterioration of or damage to inner liner;
- (i) bead damage other than minor 'rubber' only damage;
- (j) exposed cords due to tread wear or sidewall scuffing;
- (k) non-repairable tread or sidewall material separation from the carcass;
- (l) structural damage in the area of the sidewall.
- 6.4.5. Radial ply tyre carcasses with separation in the belt, other than slight belt edge looseness, shall not be accepted for retreading.
- 6.5. Preparation:
- 6.5.1. After buffing, and before the application of new material, each tyre shall be thoroughly re-examined at least externally to ensure its continued suitability for retreading.
- 6.5.2. The entire surface to which new material is to be applied shall have been prepared without overheating. The buffed surface texture shall not contain deep buffing lacerations or loose material.
- 6.5.3. Where precured material is to be used the contours of the prepared area shall meet the requirements of the material manufacturer.
- 6.5.4. Loose cord ends are not permissible.
- 6.5.5. Casing cords shall not be damaged during the preparation process.
- 6.5.6. Buffing damage to the belt of radial tyres shall be limited to localised damage to the outermost layer only.
- 6.5.7. Buffing damage limits for diagonal ply tyres shall be as follows:
- 6.5.7.1. For two ply construction, there shall not be any damage to the carcass except for slight localised buffing damage to the casing joint.
- 6.5.7.2. For two ply plus breaker construction of tubeless type tyres, there shall not be any damage to the carcass or breaker.
- 6.5.7.3. For two ply plus breaker construction of tube type tyres, localised damage to the breaker is permissible.
- 6.5.7.4. For four ply, or more, construction of tubeless type tyres, there shall not be any damage to the carcass or breaker.
- 6.5.7.5. For four ply, or more, construction of tube type tyres, damage shall be limited to the outermost ply in the crown area only.
- 6.5.8. Exposed steel parts shall be treated as soon as possible with appropriate material as defined by the manufacturer of that appropriate material.
- 6.6. Retreading:
- 6.6.1. The retreader must ensure that either the manufacturer or the supplier of repair materials, including patches, is responsible for the following:
- (a) defining method(s) of application and storage, if requested by the retreader, in the national language of the country in which the materials are to be used;
- (b) defining limits of damage for which the materials are designed, if requested by the retreader, in the national language of the country in which the materials are to be used;
- (c) ensuring that reinforced patches for tyres, if correctly applied in carcass repairs, are suitable for the purpose;

- (d) ensuring that the patches are capable of withstanding twice the maximum inflation pressure as given by the tyre manufacturer;
- (e) ensuring the suitability of any other repair materials for the service intended.

- 6.6.2. The retreader shall be responsible for the correct application of the repair material and for ensuring that the repair is free from any defects which may affect the satisfactory service life of the tyre.
- 6.6.3. The retreader shall ensure that either the manufacturer or the supplier of tread and sidewall material issues specifications concerning the conditions of storage and use of the material in order to guarantee the material's qualities. If requested by the retreader, this information shall be in the national language of the country in which the materials are to be used.
- 6.6.4. The retreader must ensure that the repair material and/or compound is documented in a manufacturer's or supplier's certificate. The material compound must be suitable for the intended use of the tyre.
- 6.6.5. The processed tyre shall be cured as soon as possible after the completion of all repairs and building-up operations and at the latest according to the material manufacturer's specifications.
- 6.6.6. The tyre shall be cured for the length of time and at the temperature and pressure, appropriate to, and specified for, the materials and processing equipment used.
- 6.6.7. The dimensions of the mould shall be appropriate to the thickness of the new material and the size of the buffed casing. Radial ply tyres, when moulded, shall be cured in radial or radially divided moulds only.
- 6.6.8. The thickness of original material after buffing and the average thickness of any new material under the tread pattern after retreading shall be as given in paragraphs 6.6.8.1 and 6.6.8.2. The thickness of material at any point either across the breadth of the tread or around the circumference of the tyre shall be controlled in such a way that the provisions of paragraphs 6.7.5 and 6.7.6 are met.
- 6.6.8.1. For radial ply and bias belted tyres (mm)
- $$1.5 \leq (A+B) \leq 5 \text{ (minimum 1.5 mm; maximum 5.0 mm)}$$
- $$A \geq 1 \text{ (minimum 1.0 mm)}$$
- $$B \geq 0.5 \text{ (minimum 0.5 mm)}$$

P.D. = Pattern depth

X = Buff line

A = Average thickness of new material under pattern

B = Minimum thickness of original material above belt after buffing

- 6.6.8.2. For diagonal (Bias-ply) tyres.

The thickness of original material above the breaker shall be ≥ 0.00 mm.

The average thickness of new material above the buffed casing line shall be ≥ 2.00 mm.

The combined thickness of original and new material beneath the base of the grooves of the tread pattern shall be ≥ 2.00 and ≤ 5.00 mm.

- 6.6.9. The service description of a retreaded tyre shall not show either a higher speed symbol or a higher load index than that of the original, first life, tyre.
- 6.6.10. The minimum speed capability of a retreaded tyre shall be 120 km/h ('L' speed symbol) and the maximum shall be 240 km/h ('V' speed symbol).
- 6.6.11. Tread wear indicators shall be incorporated as follows:
- 6.6.11.1. The retreaded pneumatic tyre shall include not less than six transverse rows of wear indicators, approximately equi-spaced and situated in the principal grooves of the tread. The tread wear indicators shall be such that they cannot be confused with the material ridges between the ribs or blocks of the tread.
- 6.6.11.2. However, in the case of tyres designed for mounting on rims of a nominal diameter of code 12 or less, four rows of tread wear indicators are permissible.
- 6.6.11.3. The tread wear indicators shall provide a means of indicating, with a tolerance of $+0.60/-0.00$ mm, when the tread grooves are no longer more than 1.6 mm deep.
- 6.6.11.4. The height of the tread wear indicators shall be determined by measuring the difference between the depth from the tread surface to the top of the tread wear indicators and the base of the tread grooves, close to the slope at the base of the tread wear indicators.
- 6.7. Inspection:
- 6.7.1. After curing, whilst a degree of heat is retained in a tyre, each retreaded tyre shall be examined to ensure that it is free apparent defects. During or after retreading the tyre must be inflated to at least 1.5 bar for examination. Where there is any apparent defect in the profile of the tyre (e.g. blister, depression, etc.) the tyre shall be specifically examined to determine the cause of this defect.
- 6.7.2. Before, during or after retreading the tyre shall be checked at least once for the integrity of its structure by means of a suitable inspection method.
- 6.7.3. For the purposes of quality control a number of retreaded tyres shall be subjected to destructive and/or non-destructive testing examination. The quantity of tyres checked and the results shall be recorded.
- 6.7.4. After retreading, the dimensions of the retreaded tyre, when measured in accordance with annex 6 to this Regulation, must conform either to dimensions calculated according to the procedures in paragraph 7 or to annex 5 to this Regulation.
- 6.7.5. The radial run out of the retreaded tyre shall not exceed 1.5 mm (+ 0.4 mm measuring tolerance).
- 6.7.6. The maximum static imbalance of the retreaded tyre, measured at the rim diameter, shall not exceed 1.5 per cent of the mass of the tyre.
- 6.7.7. Tread wear indicators shall conform to the requirements of paragraph 6.6.11.
- 6.8. Performance test:
- 6.8.1. Tyres retreaded to comply with this Regulation shall be capable of meeting the load/speed endurance test as specified in annex 7 to this Regulation.
- 6.8.2. A retreaded tyre which after undergoing the load/speed endurance test does not exhibit any tread separation, ply separation, cord separation, chunking or broken cords shall be deemed to have passed the test.
- 6.8.3. The outer diameter of the tyre, measured six hours after the load/speed endurance test, must not differ by more than ± 3.5 per cent from the outer diameter as measured before the test.

7. SPECIFICATIONS

- 7.1. Tyres retreaded to comply with this Regulation shall conform to the following dimensions:

7.1.1. Section width:

- 7.1.1.1. The section width shall be calculated by the following formula:

$$S = S1 + K (A - A1)$$

where:

S: is the actual section width in millimetres as measured on the test rim;

S1: is the value of the 'Design Section Width', referred to the measuring rim, as quoted in the International Tyre Standard specified by the retreader for the tyre size in question;

A: is the width of the test rim in millimetres;

A1: is the width in millimetres of the measuring rim as quoted in the International Tyre Standard specified by the retreader for the tyre size in question.

K: is a factor and shall be taken to equal 0.4.

7.1.2. Outer diameter:

7.1.2.1. The theoretical outer diameter of a retreaded tyre shall be calculated by the following formula:

$$D = d + 2H$$

where:

D: is the theoretical outer diameter in millimetres;

d: is the conventional number defined in paragraph 2.21.3, in millimetres;

H: is nominal section height in millimetres and is equal to S_n multiplied by 0.01 R_a

where:

S_n : is the nominal section width in millimetres;

R_a : is the nominal aspect ratio

All of the above symbols are as quoted in the tyre size designation as shown on the sidewall of the tyre in conformity with the requirements of paragraph 3.2.2 and as defined in paragraph 2.21.

7.1.2.2. However, for tyres whose designation is given in the first column of the tables in annex 5 to ECE Regulation No 30, the outer diameter shall be that given in those tables.

7.1.3. Method of measuring retreaded tyres:

7.1.3.1. The dimensions of retreaded tyres shall be measured in accordance with the procedures given in annex 6 to this Regulation.

7.1.4. Section width specifications:

7.1.4.1. The actual overall width may be less than the section width or widths determined in paragraph 7.1.

7.1.4.2. The actual overall width may also exceed the value or values determined in paragraph 7.1 by:

7.1.4.2.1. 4 per cent in the case of radial ply tyres and

7.1.4.2.2. 6 per cent in the case of diagonal (bias-ply) or bias belted tyres.

7.1.4.2.3. in addition, if the tyre has a special protective band, the width may be greater by up to 8 mm above the tolerances given by paragraphs 7.1.4.2.1 and 7.1.4.2.2.

7.1.5. Outer diameter specifications:

7.1.5.1. The actual outer diameter of a retreaded tyre must not be outside the values of $D_{\min}$ and $D_{\max}$ obtained by the following formulae:

$$D_{\min} = d + (2H \times a)$$

$$D_{\max} = d + (2H \times b)$$

where:

For sizes not given in the tables in annex 5 to this Regulation, 'H' and 'd' are as defined in paragraph 7.1.2.1.

7.1.5.1.2. For sizes mentioned in paragraph 7.1.2.2 above:

$$H = 0.5 (D - d)$$

where 'D' is the outer diameter and 'd' the Nominal rim diameter quoted in the above-mentioned tables for the size in question

7.1.5.1.3. The coefficient 'a' = 0.97

7.1.5.1.4. The coefficient 'b' is:

	Radial tyres	Diagonal (bias-ply) and bias belted tyres
For normal use tyres 1.04	1.04	1.08

7.1.5.2. For snow tyres the maximum outer diameter ($D_{\max}$) calculated in paragraph 7.1.5.1 may be exceeded by not more than 1 per cent.

8. MODIFICATIONS TO THE APPROVAL

8.1. Every modification concerning a retreading production unit amending any of the information given by the retreading production unit in the Application for Approval, see paragraph 4, shall be notified to the approval authority which approved the retreading production unit. That authority may then either:

8.1.1. Consider that the modifications made are unlikely to have an appreciable adverse effect and that in any case the retreading production unit still meets the requirements; or

8.1.2. Require a further investigation of the approval.

8.2. Confirmation of, or refusal of, approval, specifying the modifications, shall be communicated by the procedure specified in paragraph 5.7 to the Parties to the Agreement which apply this Regulation.

9. CONFORMITY OF PRODUCTION

The conformity of production procedures shall comply with those set out in the Agreement, Appendix 2 (E/ECE/t24-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), with the following requirements.

9.1. The retreading production unit approved according to this Regulation shall conform to the requirements set out in paragraph 6.

9.2. The holder of the approval shall ensure that, during each year of production, and spread throughout that year, at least the following number of tyres, representative of the range being produced. Is checked and tested as prescribed in this Regulation:

9.2.1. 0.01 per cent of the total annual production but in any case not less than 5 and not necessarily more than 20.

9.3. If the requirements of paragraph 9.2 are carried out by or under the control of the approval authority, the results may be used as part of, or instead of, those prescribed in paragraph 9.4.

9.4. The authority which has approved the retreading production unit may at any time verify the conformity control methods applied in each production facility.

For each production facility the type approval authority shall take samples at random during each and every production year and at least the following number of tyres, representative of the range being produced, shall be checked and tested as prescribed in this Regulation:

9.4.1. 0.01 per cent of the total annual production but in any case not less than 5 and not necessarily more than 20.

9.5. The tests and checks of paragraph 9.4 may replace those required in paragraph 9.2.

10. PENALTIES FOR NON-CONFORMITY OF PRODUCTION

10.1. The approval granted in respect of a retreading production unit pursuant to this Regulation may be withdrawn if the requirements of paragraph 9 are not complied with or if the retreading production unit or the retreaded tyres produced by that retreading production unit have failed to meet the requirements prescribed in that paragraph.

10.2. If a Party to the Agreement which applies this Regulation withdraws an approval it has previously granted, it shall forthwith so notify the other Contracting Parties to the 1958 Agreement applying this Regulation, by means of a communication form conforming to the model shown in annex 1 to this Regulation.

11. PRODUCTION DEFINITELY DISCONTINUED

The authority which granted the approval of the retreading production unit shall be informed if operations and manufacture of retreaded tyres approved within the scope of this Regulation cease. On receipt of this information the authority shall communicate this information to the other Parties to the 1958 Agreement applying this Regulation by means of a communication form conforming to the model shown in annex 1 to this Regulation.

12. NAMES AND ADDRESSES OF TECHNICAL SERVICES RESPONSIBLE FOR CONDUCTING APPROVAL TESTS, OF TEST LABORATORIES, AND OF ADMINISTRATIVE DEPARTMENTS

12.1. The Parties to the 1958 Agreement which apply this Regulation shall communicate to the United Nations Secretariat the names and addresses of the technical services responsible for conducting approval tests and, where applicable, of the approved test laboratories and of the administrative departments which grant approval and to which forms certifying approval or refusal or withdrawal of approval, issued in other countries, are to be sent.

12.2. The Parties to the 1958 Agreement which apply this Regulation may use laboratories of tyre manufacturers or retreading production units and may designate, as approved test laboratories, those which are situated either in the territory of that Party or in the territory of another Party to the 1958 Agreement subject to a preliminary acceptance of this procedure by the competent administrative department of the latter.

12.3. Where a Party to the 1958 Agreement applies paragraph 12.2, it may, if it desires, be represented at the tests.

ANNEX 1

COMMUNICATION

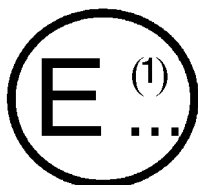
(maximum format: A4 (210 × 297 mm))

issued by: Name of administration:

.....

.....

.....

concerning: ⁽²⁾-9

APPROVAL GRANTED

APPROVAL EXTENDED

APPROVAL REFUSED

APPROVAL WITHDRAWN

PRODUCTION DEFINITELY DISCONTINUED

of a retreading production unit pursuant to Regulation No 108.

Approval No.: Extension No:

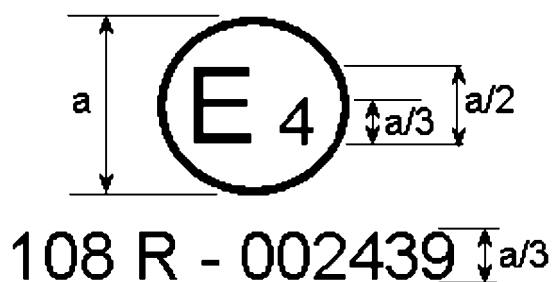
1. Retreader's name or trade mark:
2. Name and address of retreading production unit:
3. If applicable, name and address of retreader's representative:
4. Summarised description as in paragraphs 4.1.3 and 4.1.4 of this Regulation:
5. Technical service and, where applicable, test laboratory approved for purposes of approval or verification of conformity:
.....
6. Date of report issued by that service:
7. Number of report issued by that service:
8. Reason(s) of extension (if applicable):
9. Any remarks:
10. Place:
11. Date:
12. Signature
13. Annexed to this communication is a list of documents in the approval file deposited at the Approval Authority which has considered this approval and which can be obtained upon request.

(¹) Distinguishing number of the country which has granted/extended/refused/withdrawn an approval (see approval provisions in the Regulation).

(²) Delete that which does not apply.

ANNEX 2

ARRANGEMENT OF APPROVAL MARK

a = 12 mm (minimum)

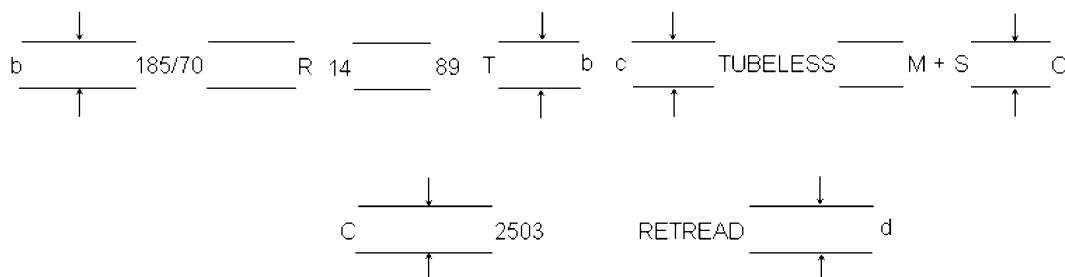
The above approval mark affixed to a retreaded tyre shows that the retreading production unit concerned has been approved in the Netherlands (E4) under approval number XXXR002439 meeting the requirements of this Regulation in its original form (00).

The approval number must be placed close to the circle and either above or below the 'E' or left or right of that letter. The digits of the approval number must be on the same side of the 'E' and face in the same direction. The use of Roman numerals as approval numbers should be avoided so as to prevent any confusion with other symbols.

ANNEX 3

ARRANGEMENT OF RETREAD TYRE MARKINGS

Example of the markings to be borne by retreaded tyres placed on the market after the entry into force of this Regulation

b: 6 mm (min.)

c: 4 mm (min.)

d: 3 mm (min.)

and from 1998, 4 mm (min.)

These markings define a retreaded tyre:

having a nominal section width of 185;

having a nominal aspect ratio of 70;

of radial-ply structure (R);

having a nominal rim diameter of code 14;

having a service description '89T' indicating a load capacity of 580 kg corresponding to a load index of '89' and a maximum speed capability of 190 km/h corresponding to a speed symbol 'T';

for fitting without an inner tube ('TUBELESS');

of snow type (M+S);

retreaded in the weeks 25, 26, 27 or 28 of the year 2003;

The positioning and order of the markings constituting the tyre designation shall be as follows:

- the size designation, comprising the nominal section width, the nominal aspect ratio, the type-of-structure symbol (where applicable) and the nominal rim diameter shall be grouped as shown in the above example: 185/70R14;
- the service description comprising the load index and the speed symbol shall be placed near the size designation. It may either precede the size designation or follow it or be placed above or below it;
- the symbols 'TUBELESS', 'REINFORCED', and 'M+S' may be at a distance from the size designation.
- the word 'RETREAD' may be at a distance from the size designation.

ANNEX 4

LIST OF LOAD INDICES AND CORRESPONDING LOAD CAPACITIES

Load index (LI) and load capacity — kg													
LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg
.0	45	40	140	80	450	120	1 400	160	4 500	200	14 000	240	45 000
1	46.2	41	145	81	462	121	1 450	161	4 625	201	14 500	241	46 250
2	47.5	42	150	82	475	122	1 500	162	4 750	202	15 000	242	47 500
3	48.7	43	155	83	487	123	1 550	163	4 875	203	15 500	243	48 750
4	50	44	160	84	500	124	1 600	164	5 000	204	16 000	244	50 000
5	51.5	45	165	85	515	125	1 650	165	5 150	205	16 500	245	51 500
6	53	46	170	86	530	126	1 700	166	5 300	206	17 000	246	53 000
7	54.5	47	175	87	545	127	1 750	167	5 450	207	17 500	247	54 500
8	56	48	180	88	560	128	1 800	168	5 600	208	18 000	248	56 000
9	58	49	185	89	580	129	1 850	169	5 800	209	18 500	249	58 000
10	60	50	190	90	600	130	1 900	170	6 000	210	19 000	250	60 000
11	61.5	51	195	91	615	131	1 950	171	6 150	211	19 500	251	61 500
12	63	52	200	92	630	132	2 000	172	6 300	212	20 000	252	63 000
13	65	53	206	93	650	133	2 060	173	6 500	213	20 600	253	65 000
14	67	54	212	94	670	134	2 120	174	6 700	214	21 200	254	67 000
15	69	55	218	95	690	135	2 180	175	6 900	215	21 800	255	69 000
16	71	56	224	96	710	136	2 240	176	7 100	216	22 400	256	71 000
17	73	57	230	97	730	137	2 300	177	7 300	217	23 000	257	73 000
18	75	58	236	98	750	138	2 360	178	7 500	218	23 600	258	75 000
19	77.5	59	243	99	775	139	2 430	179	7 750	219	24 300	259	77 500
20	80	60	250	100	800	140	2 500	180	8 000	220	25 000	260	80 000
21	82.5	61	257	101	825	141	2 575	181	8 250	221	25 750	261	82 500
22	85	62	265	102	850	142	2 650	182	8 500	222	26 500	262	85 000
23	87.5	63	272	103	875	143	2 725	183	8 750	223	27 250	263	87 500
24	90	64	280	104	900	144	2 800	184	9 000	224	28 000	264	90 000
25	92.5	65	290	105	925	145	2 900	185	9 250	225	29 000	265	92 500
26	95	66	300	106	950	146	3 000	186	9 500	226	30 000	266	95 000
27	97.5	67	307	107	975	147	3 075	187	9 750	227	30 750	267	97 500
28	100	68	315	108	1 000	148	3 150	188	10 000	228	31 500	268	100 000
29	103	69	325	109	1 030	149	3 250	189	10 300	229	32 500	269	103 000
30	106	70	335	110	1 060	150	3 350	190	10 600	230	33 500	270	106 000
31	109	71	345	111	1 090	151	3 450	191	10 900	231	34 500	271	109 000
32	112	72	355	112	1 120	152	3 550	192	11 200	232	35 500	272	112 000
33	115	73	365	113	1 150	153	3 650	193	11 500	233	36 500	273	115 000
34	118	74	375	114	1 180	154	3 750	194	11 800	234	37 500	274	118 000
35	121	75	387	115	1 215	155	3 875	195	12 150	235	38 750	275	121 500
36	125	76	400	116	1 250	156	4 000	196	12 500	236	40 000	276	125 000
37	128	77	412	117	1 285	157	4 125	197	12 850	237	41 250	277	128 500
38	132	78	425	118	1 320	158	4 250	198	13 200	238	42 500	278	132 000
39	136	79	437	119	1 360	159	4 375	199	13 600	239	43 750	279	136 000

ANNEX 5

TYRE SIZE DESIGNATION AND DIMENSIONS (IN ACCORDANCE WITH ECE REGULATION No 30)

For this information refer to annex 5 of ECE Regulation No 30.

ANNEX 6

METHOD OF MEASURING PNEUMATIC TYRES

1. Preparing the tyre

1.1. The tyre shall be mounted on the test rim specified by the retreader and inflated to the pressure of 3 to 3.5 bar.

1.2. The tyre pressure shall be adjusted as follows:

1.2.1. for standard bias belted tyres — to 1.7 bar;

1.2.2. for diagonal (bias ply) tyres — to:

Ply rating	Pressure (bar) for Speed symbol		
	L, M, N	P, Q, R, S	T, U, H, V
4	1.7	2.0	—
6	2.1	2.4	2.6
8	2.5	2.8	3.0

1.2.3. for standard radial tyres — to 1.8 bar;

1.2.4. for reinforced tyres — to 2.3 bar.

2. Measuring procedure

2.1. The tyre, mounted on its rim, shall be conditioned at the ambient room temperature for not less than 24 hr, save as otherwise required by paragraph 6.8.3 of this Regulation.

2.2. The tyre pressure shall be readjusted to the level specified in paragraph 1.2 of this annex.

2.3. The overall width shall be measured at six equally spaced points around the tyre, taking account of the thickness of any protective ribs or bands. The highest reading obtained shall be taken as the overall width.

2.4. The outer diameter shall be calculated from a measurement of the maximum circumference of the inflated tyre.

ANNEX 7

PROCEDURE FOR LOAD/SPEED ENDURANCE TESTS

(In principle in accordance with annex 7 of Regulation No 30)

1. Preparing the tyre
 - 1.1. Mount a retreaded tyre on the test rim specified by the retreader.
 - 1.2. Inflate the tyre, to the appropriate pressure as given (in bar) in the table below:

Speed Category	Diagonal (bias-ply) tyres			Radial Tyres		Bias-belted tyres
	Ply-rating			Standard	Reinforced	Standard
	4	6	8			
L, M, N	2.3	2.7	3.0	2.4	—	—
P, Q, R, S	2.6	3.0	3.3	2.6	3.0	2.6
T, U, H	2.8	3.2	3.5	2.8	3.2	2.8
V	3.0	3.4	3.7	3.0	3.4	—

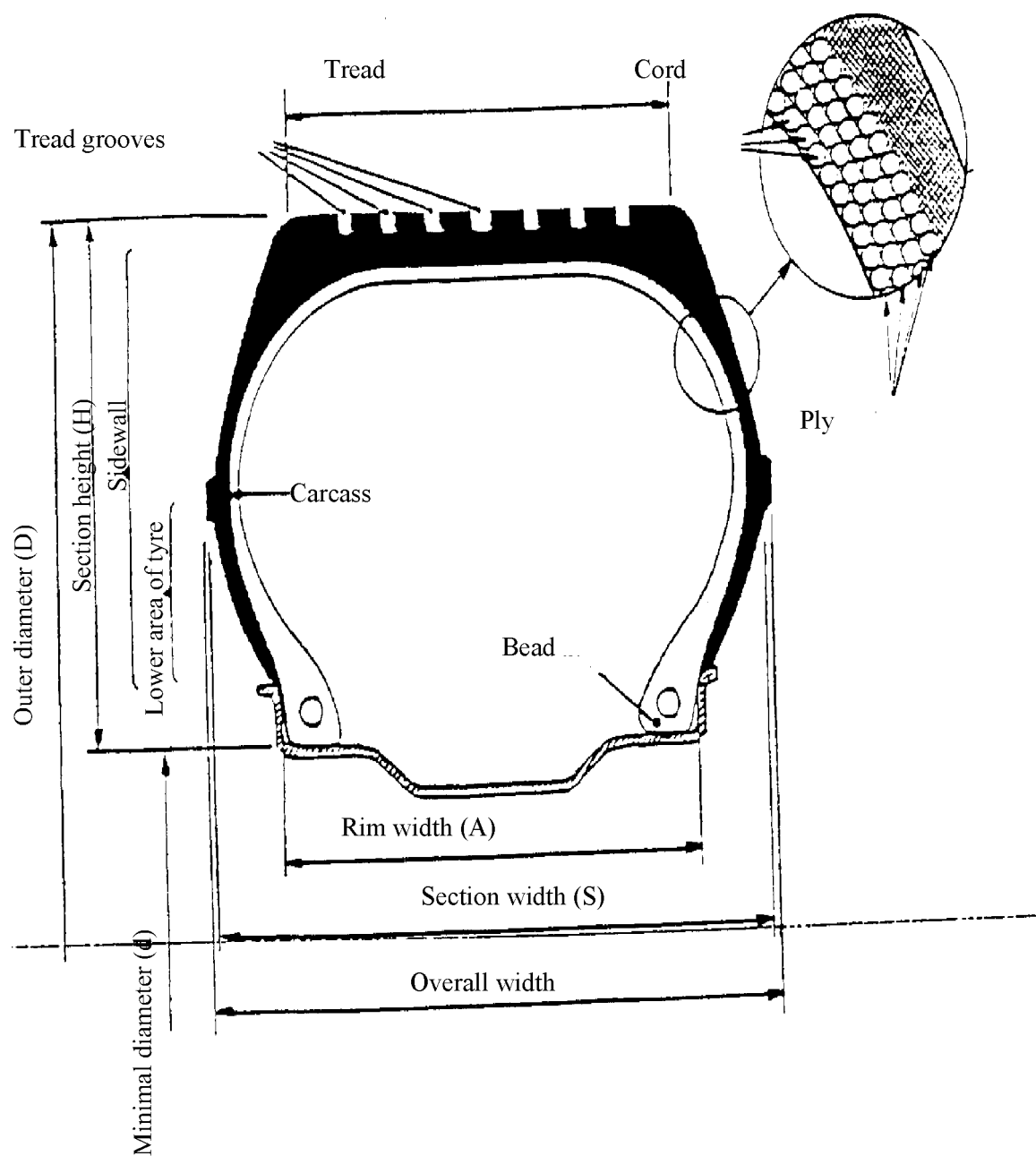
- 1.3. The retreading production unit may request, giving reasons, the use of a test inflation pressure different from those given in paragraph 1.2 of this annex. In this case the tyre shall be inflated to the requested pressure.
- 1.4. Condition the tyre and wheel assembly at test-room temperature for not less than three hours.
- 1.5. Readjust the tyre pressure to that specified in paragraph 1.2 or 1.3 of this annex.
2. Test procedure
 - 2.1. Mount the tyre and wheel assembly on a test axle and press it against the outer face of a smooth surfaced power driven test drum either 1.70 m $\pm$ 1 per cent or 2.00 m $\pm$ 1 per cent diameter
 - 2.2. Apply to the test axle a load equal to 80 per cent of:
 - 2.2.1. the maximum load rating corresponding to the Load Index for tyres with Speed Symbols L to H inclusive,
 - 2.2.2. the maximum load rating associated with a maximum speed of 240 km/h for tyres of Speed Symbol »V« (see paragraph 2.32 of this Regulation).
 - 2.3. Throughout the test the tyre pressure must not be corrected and the test load must be kept constant.
 - 2.4. During the test the temperature in the test-room must be maintained at between 20° and 30 °C unless the tyre manufacturer or retreader agrees to a higher temperature.
 - 2.5. The endurance test programme shall be carried out without interruption and shall be as follows:
 - 2.5.1. time taken from zero speed to initial test speed: 10 minutes;
 - 2.5.2. initial test speed: prescribed maximum speed for the tyre concerned, less 40 km/h in the case of a test drum of 1.70 m $\pm$ 1 per cent diameter or less 30 km/h in the case of a test drum of 2.00 m $\pm$ 1 percent diameter;
 - 2.5.3. successive speed increments: 10 km/h up to the maximum test speed;
 - 2.5.4. duration of test at each speed step except the last: 10 minutes;
 - 2.5.5. duration of test at last speed step: 20 minutes;
 - 2.5.6. maximum test speed: prescribed maximum speed for the tyre concerned, less 10 km/h in the case of a test drum of 1.70 m $\pm$ 1 per cent diameter or the prescribed maximum speed in the case of a test drum of 2.00 m $\pm$ 1 per cent diameter.
3. Equivalent test methods

If a method other than that described in paragraph 2 of this annex is used, its equivalence must be demonstrated.

ANNEX 8

EXPLANATORY FIGURE

See paragraph 2 of this Regulation

Forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(2000/C 177 E/09)

KOM(2000) 27 endelig udg. — 2000/0030(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 26. januar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2, litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I medfør af artikel 62, stk. 2, litra b), fastsætter Rådet visumregler for forventet ophold i højst tre måneder, og Rådet fastsætter derfor lister over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum, når de passerer de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for dette krav⁽¹⁾. Fastlæggelse af disse lister er blandt de ledsageforanstaltninger, der ifølge artikel 61 er direkte knyttet til den fri bevægelighed for personer i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(2) For at afgøre om statsborgere fra et givet tredjeland er underlagt visumpligt eller fritaget for denne forpligtelse, foretages der en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier vedrørende illegal indvandring, offentlig orden og sikkerhed samt EU's forbindelser med det pågældende tredjeland, samtidig med at der også tages hensyn til den regionale sammenhæng og gensidighed.

(3) Tredjelandstatsborgere, der lovligt har bopæl i en af medlemsstaterne, og som har opholdstilladelse i den pågældende medlemsstat, befinder sig i en situation, der gør det overflødigt at kræve nyt visum til passage af de ydre grænser. Princippet om sidestilling af opholdstilladelse og visum skal gælde for denne personkategori, uden at en sådan opholdstilladelse berører de øvrige betingelser for indrejse eller reglerne for fri bevægelighed inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ I medfør af artikel 1 i aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union, Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to landes associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, skal dette forslag ifølge artikel 4 i aftalen behandles af det fælles udvalg.

(4) For statsløse, der har mistet enhver forbindelse med en given medlemsstat, og konventionsflygtninge, der ikke har mulighed for at kræve beskyttelse i den stat, hvor de er statsborgere, skal beslutningen om visumpligt eller visumfritagelse træffes efter et enkelt kriterium, der tager udgangspunkt i det forhold, at den stat, hvor disse personer har bopæl, sikrer dem beskyttelse og udsteder rejsedokumenter til dem.

(5) I særlige tilfælde, der berettiger til en særordning på visumområdet, kan medlemsstaterne fritage visse personkategorier for visumpligten eller tværtimod pålægge dem visumpligt, bl.a. i overensstemmelse med folkeretlige bestemmelser eller sædvane.

(6) For at sikre, at systemet kan blive gennemsigtigt og de berørte personer modtager oplysninger, skal medlemsstaterne meddele de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilke foranstaltninger de træffer inden for rammerne af denne forordning. Disse oplysninger skal af samme grund offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(7) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 er det for at sikre en korrekt anvendelse af den fælles visumordning nødvendigt og hensigtsmæssigt at anvende en forordning for at fastlægge lister over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse.

(8) Denne forordning fastsætter en total harmonisering vedrørende de tredjelande, hvis statsborgere skal have visum for at passere de ydre grænser samt vedrørende de tredjelande, hvis statsborgere ikke er omfattet af dette krav. Derfor bør gældende EF-ret på området erstattes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag I, skal være i besiddelse af visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

2. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag II, er fritaget for det i stk. 1 omhandlede krav.

3. Statsborgere fra lande, der er opstået af lande, som er opført på de i bilag I og II omhandlede fælles lister, er underlagt kravene i stk. 1 og 2, indtil Rådet træffer anden afgørelse efter proceduren i den relevante artikel i traktaten.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved visum en tilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, som er truffet af en medlemsstat, og som kræves før indrejse på dennes område med henblik på:

- et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater på højst tre måneder i alt
- transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters områder bortset fra ophold i lufthavnes transitområde og overførsel mellem en medlemsstats lufthavne.

Artikel 3

For statsborgere fra tredjelande, der er opført i bilag I, gælder en gyldig opholdstilladelse udstedt af en af medlemsstaterne som visum i forbindelse med passage af de ydre grænser.

Artikel 4

Der gælder samme betingelser for statsløse og konventionsflygtnings visumpligt eller visumfritagelse som for statsborgere i det tredjeland, hvor de har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument.

Artikel 5

1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumpligten i artikel 1, stk. 1, eller fra visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for:

- a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas og andre officielle pas
- b) personale inden for civil luft- og skibsfart
- c) flypersonale og ledsagende personale på nødhjælps- eller redningsflyvninger og andet hjælpepersonale i katastrofe- og ulykkestilfælde

d) besætning på skibe i internationale farvande

e) indehavere af officielle dokumenter udstedt af internationale organisationer.

2. En medlemsstat kan indrømme visumfritagelse for skoleelever, der er statsborgere i et tredjeland, der er opført i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført i bilag II, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse, og der deltager en lærer fra institutionen.

Artikel 6

1. Senest ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden fremsender medlemsstaterne til de øvrige medlemsstater og Kommissionen listen over de relevante opholdstilladelser med henblik på gennemførelsen af artikel 3, samt de undtagelsesforanstaltninger, de har truffet i medfør af artikel 5. Efterfølgende ændringer af denne liste og af foranstaltningerne skal meddeles senest fem arbejdsdage herefter.

2. Meddelelserne i stk. 1 offentliggøres af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 7

1. Rådets forordning (EF) nr. 574/1999 ⁽¹⁾ erstattes af denne forordning.

2. Bilag I i den fælles konsulære instruktion og bilag V i den fælles håndbog, således som udformet efter Schengen-Eksekutivkomitéens beslutning af 28. april 1999 (SCH/Com-ex(99) 13) om den endelige udgave af den fælles håndbog og den fælles konsulære instruktion, erstattes af denne forordnings bilag I og II.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 72 af 18.3.1999, s. 2.

BILAG I

LISTE EFTER ARTIKEL 1, STK. 1

1. STATER

Afghanistan	Georgien	Pakistan
Albanien	Ghana	Palau
Algeriet	Grenada	Papua Ny Guinea
Angola	Guinea	Peru
Antigua og Barbuda	Guinea-Bissau	Qatar
Forenede Arabiske Emirater, De	Guyana	Rusland
Armenien	Haiti	Rwanda
Aserbajdsjan	Indien	Saint Christopher og Nevis
Ækvatorialguinea	Indonesien	Saint Lucia
Bahamas	Irak	Saint Vincent og Grenadinerne
Bahrain	Iran	Salomonøerne
Bangladesh	Jamaica	Samoa
Barbados	Jordan	São Tome og Principe
Belarus	Kap Verde	Saudi-Arabien
Belize	Kasakhstan	Senegal
Benin	Kenya	Seychellerne
Burma/Myanmar	Kina	Sierra Leone
Bhutan	Kirgisistan	Somalia
Bosnien-Hercegovina	Kiribati	Sudan
Botswana	Kuwait	Sri Lanka
Burkina Faso	Laos	Surinam
Burundi	Lesotho	Swaziland
Cambodja	Libanon	Sydafrika
Cameroun	Liberia	Syrien
Centralafrikanske Republik, Den	Libyen	Tadsjikistan
Colombia	Madagaskar	Tanzania
Comorerne	Malawi	Tchad
Congo	Maldiverne	Thailand
Demokratiske Republik Congo, Den	Mali	Togo
Côte d'Ivoire	Marokko	Tonga
Cuba	Marshalløerne	Trinidad og Tobago
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	Mauretanien	Tunesien
Djibouti	Mauritius	Turkmenistan
Dominica	Mikronesien	Tyrkiet
Dominikanske Republik, Den	Moldova	Tuvalu
Egypten	Mongoliet	Ukraine
Eritrea	Mozambique	Uganda
Etiopien	Namibia	Usbekistan
Fiji	Nauru	Vanuatu
Filippinerne	Nepal	Vietnam
Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro)	Niger	Yemen
Gabon	Nigeria	Zambia
Gambia	Nordkorea	Zimbabwe
	Nordmarianerne	
	Oman	

2. TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM EN STAT AF MINDST EN MEDLEMSSTAT

Den Palæstinensiske Myndighed
Østtimor
Taiwan

BILAG II

LISTE EFTER ARTIKEL 1, STK. 2

1. STATER

Andorra	Honduras	San Marino
Argentina	Israel	Schweiz
Australien	Japan	Singapore
Bolivia	Kroatien	Slovakiet
Brasilien	Letland	Slovenien
Brunei	Litauen	Sydkorea
Bulgarien	Malaysia	Tjekkiske Republik, Den
Canada	Malta	Ungarn
Chile	Mexico	Uruguay
Cypern	Monaco	Vatikanstaten
Costa Rica	New Zealand	Venezuela
Ecuador	Nicaragua	Island ⁽¹⁾
El Salvador	Panama	Liechtenstein ⁽¹⁾
Estland	Paraguay	Norge ⁽¹⁾
Forenede Stater, De	Polen	
Guatemala	Rumænien	

2. TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM EN STAT AF MINDST EN MEDLEMSSTAT

SAR Hongkong
SAR Macao

⁽¹⁾ Den visumfritagelse, der gælder for statsborgere fra dette land, er ikke baseret på denne forordning, men på EØS-aftalen.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

(2000/C 177 E/10)

KOM(2000) 30 endelig udg. — 2000/0032(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 28. januar 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 255, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdam-traktaten, fastslås princippet om åbenhed i artikel 1, stk. 2, hvori det hedder, at »denne traktat udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt«.
- (2) Åbenheden giver borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og sikrer forvaltningen en større legitimitet, effektivitet og gør den mere ansvarlig over for borgerne i et demokratisk system.
- (3) I konklusionerne fra de Europæiske Råd i Birmingham, Edinburgh og København understreges det, at det er nødvendigt at sikre større åbenhed i det arbejde, der udføres af Unionens institutioner. På baggrund af disse konklusioner har institutionerne iværksat en række initiativer, der tager sigte på at øge gennemsigtigheden i beslutningsprocessen, dels gennem mere målrettede foranstaltninger vedrørende information og kommunikation, dels gennem vedtagelse af regler vedrørende aktindsigt.
- (4) Formålet med nærværende forordning er at udvide adgangen til dokumenter mest muligt med størst mulig overholdelse af princippet om åbenhed. Den fastslår retten til aktindsigt og fastsætter betingelserne og begrænsningerne herfor i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 2.
- (5) Da spørgsmålet om aktindsigt ikke er genstand for bestemmelser i EKSF- og Euratom-traktaten, finder denne forordning anvendelse på dokumenter vedrørende aktiviteter, der henhører under disse to traktater. Dette bekræftes ved erklæring nr. 41, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

- (6) I henhold til artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union gælder retten til aktindsigt også i forbindelse med dokumenter, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager.
- (7) For at skabe større åbenhed i forbindelse med institutionernes arbejde og for at opnå en tilpasning til den gældende lovgivning i de fleste af medlemsstaterne bør retten til aktindsigt udvides til at omfatte alle dokumenter, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er i besiddelse af.
- (8) De principper, der fastslås ved denne forordning, berører ikke de særlige regler for aktindsigt, bl.a. de regler, der direkte vedrører personer med en særlig interesse i adgangen til dokumenter.
- (9) Det er absolut nødvendigt at sikre beskyttelsen af offentlighedens interesse og af visse personlige interesser gennem en undtagelsesordning. For at gøre ordningen så gennemsigtig som muligt bør der gives eksempler på sådanne interesser. Det er ligeledes nødvendigt at gøre det muligt for institutionerne at beskytte deres dokumenter til internt brug, som indeholder personlige overvejelser, eller som afspejler drøftelser eller holdninger, der er kommet til udtryk i forbindelse med interne konsultationer og drøftelser.
- (10) For fuldt ud at sikre retten til aktindsigt bør den nuværende administrative procedure med to faser opretholdes med mulighed for domstolsprøvelse eller klage til Ombudsmanden, ligesom der bør indføres det princip, at manglende svar på en bekræftende begæring betragtes som et positivt svar.
- (11) De enkelte institutioner bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at informere offentligheden om de nye gældende bestemmelser; for at gøre det lettere for borgerne at benytte sig af de rettigheder, der følger af denne forordning, bør hver institution desuden give adgang til et register over dokumenter.
- (12) Denne forordning hverken tilsigter eller medfører en ændring af de nationale lovgivninger om aktindsigt. Det er dog klart, at medlemsstaterne, i kraft af det loyalitetsprincip, der anvendes i forbindelserne mellem fællesskabsinstitutionerne og medlemsstaterne, skal sørge for ikke at hindre anvendelsen af denne forordning.

(13) I henhold til artikel 255, stk. 3, i EF-traktaten skal hver enkelt institution indarbejde særlige bestemmelser om aktindsigt i sin forretningsorden. Denne gennemførelse af forordningen er en nødvendig forudsætning for, at den kan finde anvendelse. Denne forordning og disse gennemførelsesbestemmelser erstatter Rådets afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter ⁽¹⁾, Kommissionens afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets afgørelse 97/632/EF, EKSF, Euratom af 10. juli 1997 om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter ⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Generelt princip og definition af de personer, der har ret til aktindsigt

Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til den videst mulige adgang til institutionernes dokumenter som defineret i denne forordning, uden at skulle begrunde, hvorfor der ønskes aktindsigt, jf. dog de undtagelser, der er nævnt i artikel 4.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle dokumenter, som institutionerne er i besiddelse af, dvs. både dokumenter udarbejdet af dem selv og dokumenter hidrørende fra tredjemand.

Retten til adgang til dokumenter hidrørende fra tredjemand er begrænset til de dokumenter, der er sendt til institutionen efter det tidspunkt, fra hvilket denne forordning gælder.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på dokumenter, der allerede er offentliggjort, eller som borgerne på anden måde har adgang til.

Den finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor der findes særlige bestemmelser om aktindsigt.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »dokument«: ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser,

⁽¹⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43, ændret ved beslutning 96/705/EF, EKSF, Euratom (EFT L 325 af 14.12.1996, s. 19).

⁽²⁾ EFT L 46 af 18.2.1994, s. 58, ændret ved beslutning 96/567/EF, EKSF, Euratom (EFT L 247 af 28.9.1996, s. 45).

⁽³⁾ EFT L 263 af 25.9.1997, s. 27.

audiovisuelle optagelser); kun administrative dokumenter er omfattet, dvs. dokumenter vedrørende emner, der har at gøre med politikker, foranstaltninger og beslutninger, der henhører under institutionens kompetenceområde, med undtagelse af dokumenter til internt brug som f.eks. baggrundsdokumenter og debatoplæg, udtalelser fra tjenestegrene samt uformelle meddelelser

b) »institution«: Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

c) »Europa-Parlamentet«: dets organer (navnlig præsidiets og formandskonferencen), parlamentsudvalgene, de politiske grupper og tjenestegrene

d) »Rådet«: dets forskellige sammensætninger og organer (navnlig De Faste Repræsentanternes Komité og arbejdsgrupperne), tjenestegrene og de udvalg, der ved traktaten eller af lovgiver er oprettet til at bistå Rådet

e) »Kommissionen«: kollegiet, kommissionsmedlemmerne og deres kabinetter, generaldirektoraterne og tjenestegrene, repræsentationerne og delegationerne samt de udvalg, Kommissionen har oprettet, eller som er blevet oprettet til at bistå den under udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser

f) »tredjemand«: enhver fysisk eller juridisk person uden for institutionen, herunder medlemsstaterne, andre institutioner og organer i eller uden for fællesskabsregi og tredjelande.

Listen over de udvalg, der er omhandlet i stk. 1, litra d) og e), vil blive udarbejdet som led i gennemførelsen af denne forordning som omhandlet i artikel 10.

Artikel 4

Undtagelser

Institutionerne afslår at give adgang til dokumenter, hvis udbredelse kunne være til betydelig skade for:

a) beskyttelsen af offentlighedens interesse, navnlig med hensyn til:

— offentlig sikkerhed

— forsvar og internationale forbindelser

— forbindelser mellem og/eller med medlemsstaterne eller institutioner og organer i eller uden for fællesskabsregi

— finansielle eller økonomiske interesser

— valutastabilitet

— stabiliteten i Fællesskabets retssystem

— retlige procedurer

- inspektioner, undersøgelser og revision
 - gennemførelsen af overtrædelsesprocedurer, herunder de forberedende stadier
 - institutionernes mulighed for at fungere effektivt
- b) beskyttelsen af enkeltpersoner og af privatlivets fred, navnlig med hensyn til:
- personlige aktmapper
 - oplysninger, udtalelser og bedømmelser afgivet i fortrolighed med henblik på ansættelser eller udnævnelser
 - personoplysninger eller dokumenter, hvis udbredelse kunne skade privatlivets fred eller gøre det lettere at skade privatlivets fred, f.eks. oplysninger omfattet af lægers tavshedspligt
- c) beskyttelsen af forretnings- og erhvervshemmeligheder og beskyttelsen af en bestemt fysisk eller juridisk persons økonomiske interesser, navnlig med hensyn til:
- forretnings- og erhvervshemmeligheder
 - intellektuel og industriel ejendomsret
 - erhvervs-, finans-, bank- og forretningsoplysninger, herunder oplysninger vedrørende forretningsforbindelser og kontrakter
 - oplysninger om omkostninger og bud i forbindelse med udbud
- d) beskyttelsen af den fortrolighed, som kræves af den tredje-
mand, hvorfra dokumentet eller oplysningerne hidrører, eller som kræves ifølge lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

Artikel 5

Behandling af oprindelige begæringer

1. Begæring om aktindsigt skal indgives skriftligt og være affattet tilstrækkelig præcist til, at institutionen kan identificere det ønskede dokument. Institutionen kan anmode den, der har fremsat begæringen, om at præcisere den.

I tilfælde af gentagne begæringer og/eller begæringer vedrørende større dokumenter, bestræber institutionen sig på, sammen med den, der har fremsat begæringen, i mindelighed at nå frem til en rimelig løsning.

2. Institutionen meddeler den, der har fremsat begæringen, om begæringen kan imødekommes eller ej; det sker ved, at den inden en måned efter registreringen af begæringen sender ham et skriftligt og behørigt begrundet svar.

3. Hvis institutionen giver den, der har fremsat begæringen, et negativt svar, oplyser den ham samtidig om, at han, inden en

måned efter modtagelsen af svaret, kan bekræfte sin begæring over for institutionen med henblik på at få denne til at tage begæringen op til fornyet behandling; i modsat fald formodes han at have frafaldet sin oprindelige begæring.

4. I undtagelsestilfælde kan den i stk. 2 nævnte frist forlænges med en måned, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

Er der ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette som afslag.

Artikel 6

Behandling af bekræftende begæringer og klageadgang

1. I tilfælde, hvor den, der har fremsat begæringen, indgiver en bekræftende begæring, har institutionen en frist på en måned regnet fra registreringen af sidstnævnte begæring til at give vedkommende et skriftligt svar. Hvis institutionen beslutter fortsat at afslå at give adgang til det ønskede dokument, skal den på behørig vis begrunde afslaget og oplyse den, der har fremsat begæringen, om klagemulighederne, nemlig domstolsprøvelse og klage til ombudsmanden, efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og 195.

2. I undtagelsestilfælde kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med en måned, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

Er der ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette som imødekommelse af begæringen.

Artikel 7

Udøvelse af retten til aktindsigt

1. Aktindsigten udøves enten ved læsning på stedet eller ved udlevering af en kopi.

Ansøgeren kan betale omkostningerne ved aktindsigten.

2. Dokumenterne leveres i en af de eksisterende sprogudgaver, idet der tages hensyn til, hvad den, der har fremsat begæringen, foretrækker.

Der gives adgang til en beskåret udgave af dokumentet, hvis en del af dokumentet er dækket af en af de undtagelser, der er nævnt i artikel 4.

Artikel 8

Reproduktion i kommercielt øjemed samt anden økonomisk udnyttelse

En person, der har fået et dokument udleveret, må ikke reproducere det i kommercielt øjemed eller på anden måde udnytte det økonomisk uden forudgående tilladelse fra rettighedshaveren.

*Artikel 9***Information og registre**

Hver institution træffer de nødvendige foranstaltninger til at informere offentligheden om de rettigheder, der følger af denne forordning. For at gøre det lettere at udnytte disse rettigheder giver hver institution desuden adgang til et register over dokumenter.

*Artikel 10***Gennemførelse**

Hver institution fastsætter i sin forretningsorden de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne forordning. Bestem-

melserne træder i kraft senest ... [tre måneder efter vedtagelsen af denne forordning].

*Artikel 11***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den gælder fra ... [tre måneder efter vedtagelsen af denne forordning].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af listen over prioriterede stoffer inden for vandpolitik

(2000/C 177 E/11)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 47 endelig udg. — 2000/0035(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 7. februar 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

— dokumentation fra overvågning af udbredt miljøforurening og

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

— andre påviste faktorer, der kan tyde på mulighed for udbredt miljøforurening, såsom den producerede eller anvendte mængde af det pågældende stof og brugs-mønstre.

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og,

ud fra følgende betragtninger:

(5) Kommissionen har på dette grundlag udviklet en ordning til at fastlægge en prioritering på et kombineret grundlag af overvågning og modelberegning (COMMPS) i samarbejde med eksperter fra berørte parter, som involverer Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø, medlemsstater, EFTA-lande, Det Europæiske Miljøagentur, europæiske erhvervssammenslutninger, herunder sammenslutninger, der repræsenterer små og mellemstore virksomheder, og europæiske miljøorganisationer.

(1) Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽²⁾ og de direktiver, der er vedtaget i forbindelse hermed, er for øjeblikket Fællesskabets vigtigste middel til at kontrollere punktvis og diffuse udledninger af farlige stoffer.

(6) En første liste på 32 prioriterede stoffer eller grupper af stoffer er blevet identificeret på grundlag af COMMPS-proceduren efter en offentlig åben og gennemsigtig diskussion med de berørte parter.

(2) Fællesskabets kontrol under Rådets direktiv 76/464/EØF er blevet erstattet, harmoniseret og videreudviklet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

(7) Det er ønskeligt, at denne liste hurtigt vedtages af hensyn til en rimelig og fortsat gennemførelse af Fællesskabets kontrol med farlige stoffer efter den strategi, der er fastsat i artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, indfører således i artikel 16, stk. 2, en videnskabeligt baseret metodologi til identificering af prioriterede stoffer på grundlag af den fare, de udgør for vandøkosystemer;

(8) Den liste over prioriterede stoffer, der vedtages under denne beslutning, skal erstatte listen over stoffer i Kommissionens meddelelse til Rådet om farlige stoffer, som kan medtages i Liste I i Rådets direktiv 76/464/EØF ⁽³⁾.

(4) Den metodologi, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, giver en særdeles praktisk mulighed for at anvende en forenklet risikobaseret vurderingsprocedure, der er baseret på videnskabelige principper, hvor der navnlig tages hensyn til

(9) Bestemmelsen af prioriterede stoffer rettet mod gennemførelse af kontrol med emissioner til overfladevand fra landbaserede kilder bidrager til overholdelse af Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale konventioner vedrørende beskyttelse af havvand, og navnlig til gennemførelsen af den strategi med hensyn til farlige stoffer, der blev vedtaget på OSPAR's ministermøde i 1998 under konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav indgået ved Rådets afgørelse 98/249/EF ⁽⁴⁾.

— dokumentation for det pågældende stofs direkte farlighed, herunder navnlig dets akvatiske økotoksicitet og humane toksicitet via akvatiske eksponeringsveje,

⁽¹⁾ EFT C 184 af 17.6.1997, s. 20, EFT C 16 af 20.1.1998, s. 14 og EFT C 108 af 7.4.1998, s. 94.

⁽²⁾ EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23.

⁽³⁾ EFT C 176 af 14.7.1982, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 104 af 3.4.1998, s. 1.

(10) COMMPS-proceduren er udformet som et dynamisk middel til prioriteringen af farlige stoffer åben for kontinuerlige forbedringer og ændringer med henblik på eventuel revision og tilpasning af den første prioritetsliste senest inden 6 år efter vedtagelsen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Listen over prioriterede stoffer inden for vandpolitik fastsættes herved, som angivet i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Den liste over prioriterede stoffer, der fastlægges ved denne beslutning erstatter listen over stoffer i Kommissionens medde-

lelse til Rådet af 22. juni 1982 om farlige stoffer, som kan medtages i Liste I i Rådets direktiv 76/464/EØF.

Artikel 3

Listen over prioriterede stoffer inden for vandpolitik bliver, ved Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse, til bilag X til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

Artikel 4

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik ⁽¹⁾

	CAS-nummer	EU-nummer	Navn
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor
(2)	120-12-7	204-371-1	Anthracen
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen
(5)	—	—	Bromdiphenylether ⁽¹⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium og forbindelser heraf
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -chloralkaner
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos
(10)	75-09-2	200-838-9	Dichlormethan
(11)	107-06-2	203-458-1	1,2-Dichlorethan
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP)
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan
	959-98-8	—	(alpha-endosulfan)
(15)	118-74-1	204-273-9	Hexachlorbenzen
(16)	87-68-3	201-765-5	Hexachlorbutadien
(17)	608-73-1	210-158-9	Hexachlorcyclohexan
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomer, Lindan)
(18)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon
(19)	7439-92-1	231-100-4	Bly og forbindelser heraf
(20)	7439-97-6	231-106-7	Kviksølv og forbindelser heraf
(21)	91-20-3	202-049-5	Naphthalen
(22)	7440-02-0	231-111-4	Nikkel og forbindelser heraf
(23)	25154-52-3	246-672-0	Nonylphenoler
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonylphenol)
(24)	1806-26-4	217-302-5	Octylphenoler
	140-66-9	—	(para-tert-octylphenoler)
(25)	—	—	Polyaromatiske hydrokarboner
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pyren,
	205-99-2	205-911-9	Benzo(b)fluoranthren,
	191-24-2	205-883-8	Benzo(g,h,i)perylene,
	207-08-9	205-916-6	Benzo(k)fluoranthren,
	206-44-0	205-912-4	Fluoranthren,
	193-39-5	205-893-2	Indeno(1,2,3-cd)pyren)
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorbenzen
(27)	122-34-9	204-535-2	Simazin
(28)	87-86-5	201-778-6	Pentachlorphenol
(29)	688-73-3	211-704-4	Tributyltinforbindelser
	36643-28-4	—	(Tributyltin-kation)
(30)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzener
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-Trichlorbenzen)
(31)	67-66-3	200-663-8	Trichlormethan (chloroform)
(32)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin

⁽¹⁾ Disse grupper af stoffer omfatter normalt en lang række individuelle forbindelser. Der kan ikke for øjeblikket angives egnede indikatorparametre.

CAS: Chemical Abstract Service.

EU-nummer, dvs. nummer i den europæiske fortegnelse over markedsførte kemiske stoffer (EINECS) eller den europæiske liste over notificerede stoffer (ELINCS)

— —: foreligger ikke.

⁽¹⁾ Hvor der er udvalgt grupper af stoffer, er typiske individuelle repræsentanter anført i parentes som indikatorparametre. Gennemførelsen af kontrolforanstaltninger vil blive målrettet mod disse individuelle stoffer, uden at dette udelukker, at der medtages andre individuelle repræsentanter, hvor dette findes hensigtsmæssigt.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin

(2000/C 177 E/12)

KOM(2000) 59 endelig udg. — 2000/0036(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 7. februar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

forsøgt for at finde bedre alternativer til visse bestemmelser i nævnte direktiv.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Af de nedenfor anførte grunde bør der foretages en ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- (2) Som led i konsolideringen af det indre marked bør visse bestemmelser i direktivet ændres eller ophæves for at fjerne enhver handelshindring, som kan hæmme den fri omsætning af formeringsmateriale af vin i EF; til det formål bør medlemsstaternes mulighed for ensidigt at fravige direktivets bestemmelser, fjernes.
- (3) Det bør under visse omstændigheder være muligt at bringe nye typer formeringsmateriale i handelen.
- (4) Det bør være Kommissionen med bistand fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug, der fastsætter, på hvilke betingelser medlemsstaterne kan give tilladelse til handel med formeringsmateriale, der skal bruges til forsøg, videnskabelige formål eller fremavlsarbejde.
- (5) Medlemsstaterne bør bemyndiges til ved handel med vegetativt formeringsmateriale af vin i hele eller visse dele af deres område, at træffe strengere forholdsregler end dem, der er fastsat i bilag I og II, over for skadegørere, der ser ud til at udgøre en særlig fare for vindyrkningen i de pågældende regioner.
- (6) På baggrund af de erfaringer, der er gjort inden for andre områder med handel med frø og formeringsmateriale, bør der på visse betingelser gennemføres tidsbegrænsede

- (7) Som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling er det nu muligt at foretage genetiske modifikationer af vinsorter. Medlemsstaterne må derfor, når de skal træffe afgørelse om eventuel godkendelse af genetisk modificerede sorter, sikre sig, at udsætningen af dem i miljøet hverken udgør nogen fare for menneskers sundhed eller for miljøet. Der bør desuden indføres procedurer for markedsføring af formeringsmateriale af sådanne sorter.
- (8) Forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser indeholder bestemmelser om genetisk modificerede levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser; for at afgøre, om der kan gives tilladelse til markedsføring af en genetisk modificeret vinsort, må det af hensyn til folkesundheden sikres, at nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser underkastes en sikkerhedsvurdering efter en EF-procedure, der benytter den godkendelsesprocedure, de evalueringsprincipper og kriterier, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 258/97, herunder høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.
- (9) For at sikre en rimelig kontrol med transporten af det vegetative formeringsmateriale af vin bør det fastsættes, at en følgeskrivelse skal ledsage partierne.
- (10) Det er vigtigt at sikre, at genressourcerne bevares.
- (11) Proceduren for et snævert samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i en Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug bør ajourføres.
- (12) Erfaringen viser, at det vil være nyttigt at præcisere og ajourføre visse bestemmelser i ovennævnte direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 68/193/EØF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 2, stk. 1, indsættes efter litra A) følgende som litra AA) og AB):

»AA) Sort: en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksionomisk gruppe af lavest kendte rang, der kan:

⁽¹⁾ EFT L 93 af 17.4.1968, s. 15.

- defineres på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper
- skelnes fra enhver anden bestand af planter på grundlag af mindst et af de nævnte kendetegn og
- betragtes som en enhed hvad angår dens egnethed til at blive formeret uforandret.

AB) Klon: en klon er et vegetativt afkom af en sort, der er identisk med en vinstok, som er udvalgt på grund af moderplantens identitet, fænotypiske kendetegn og sundhedstilstand.

2. Artikel 2, stk. 1, litra B), affattes således:

»B) Formeringsmateriale:

i) Vinplanter

- a) stiklinger med rod: rodede, men ikke podede delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, der er bestemt til direkte udplantning eller til anvendelse som grundstamme
- b) podet vin: grundstammer med rod, der er podede med træagtige eller urteagtige ædelris

ii) Vegetativt materiale af vin

- a) ranker: 1-årige stiklinger
- b) urteagtige stiklinger: ikke-træagtige stiklinger
- c) grundstammestiklinger: delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, bestemt til produktion af grundstammer
- d) podede stiklinger: delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, bestemt til podning af grundstammer
- e) stiklinger uden rod: delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, der er bestemt til produktion af vinplanter.

3. I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende definition efter litra D) som litra DA):

»DA) Udgangsformeringsmateriale: Formeringsmateriale,

- a) som er produceret på avlerens ansvar efter generelt anerkendte metoder til bevarelse af sortens eller, hvis det er relevant, klonens identitet og til forebyggelse af sygdomme
- b) som er bestemt til produktion af basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale

c) som opfylder betingelserne i bilag I og II for basisformeringsmateriale. Disse bilag kan ændres efter proceduren i artikel 17 med henblik på at fastsætte supplerende eller strengere betingelser for anerkendelse af udgangsformeringsmateriale

d) for hvilket det ved officiel kontrol er konstateret, at de førnævnte betingelser er opfyldt.»

4. Artikel 2, stk. 1, litra E, affattes således:

»E. Basisformeringsmateriale: Formeringsmateriale:

- a) som er produceret på avlerens ansvar efter generelt anerkendte metoder til bevarelse af sortens eller, hvis det er relevant, klonens identitet og til forebyggelse af sygdomme, og som ad vegetativ vej stammer umiddelbart fra udgangsformeringsmateriale
- b) som er bestemt til produktion af certificeret formeringsmateriale
- c) som opfylder betingelserne i bilag I og II for basisformeringsmateriale, og
- d) for hvilket det ved officiel kontrol er konstateret, at de førnævnte betingelser er opfyldt.»

5. Artikel 2, stk. 1, litra F), a), affattes således:

»der direkte stammer fra basisformeringsmateriale eller udgangsformeringsmateriale.»

6. I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende definition:

»I. Handel:

Salg, besiddelse med henblik på salg, udbud til salg og enhver overdragelse, levering eller overførsel af formeringsmateriale til tredjepart, mod vederlag eller vederlagsfrit, med henblik på kommerciel udnyttelse.

Betingelserne for anvendelse af denne bestemmelse fastlægges efter proceduren i artikel 17.»

7. Artikel 3 affattes således:

»1. Medlemsstaterne foreskriver, at vinformeringsmateriale kun må bringes i handelen,

— hvis det er blevet officielt anerkendt som udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale eller for så vidt angår formeringsmateriale, der ikke skal bruges til grundstammer, hvis det drejer sig om officielt kontrolleret standardformeringsmateriale, og

— hvis det opfylder betingelserne i bilag II.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne give producenter på deres eget område tilladelse til at bringe passende mængder formeringsmateriale i handelen, hvis det skal bruges til

- a) forsøg eller videnskabelige formål
- b) fremavlsarbejde
- c) foranstaltninger til bevarelse af genetisk diversitet.

Betingelserne for, at medlemsstaterne kan give sådanne tilladelser, kan fastlægges efter proceduren i artikel 17.

I forbindelse med genetisk modificeret materiale kan denne tilladelse kun gives, hvis der er truffet alle foranstaltninger for at undgå risiko for menneskers sundhed og miljøet. Ved den vurdering af miljøvirkningen, der skal foretages i denne forbindelse, finder bestemmelserne i artikel 5ba i nærværende direktiv tilsvarende anvendelse.

3. For formeringsmateriale, der er produceret ved mikroformering, kan følgende bestemmelser fastsættes efter proceduren i artikel 17:

- undtagelse fra specifikke bestemmelser i nærværende direktiv
- betingelser gældende for denne form for formeringsmateriale
- betegnelser for denne form for formeringsmateriale.

4. For officielt anerkendt formeringsmateriale kan følgende fastlægges efter proceduren i artikel 17:

- EF-klasser inden for hver kategori
- betingelser gældende for disse klasser
- betegnelser for disse klasser.

Medlemsstaterne kan fastsætte, i hvilken udstrækning de vil anvende disse EF-klasser i forbindelse med anerkendelsen af deres egen produktion.

5. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 17:

- a) fastsætte, at formeringsmateriale — bortset fra materiale, der skal bruges til grundstammer — kun må bringes i handelen fra bestemte datoer, hvis det er blevet anerkendt officielt som udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale

— for så vidt angår visse vinsorter på hele EF's område, i det omfang EF's behov for disse sorter kan dækkes — eventuelt efter et fastlagt program — ved hjælp af formeringsmateriale, der er blevet anerkendt officielt som udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale, og

— for så vidt angår formeringsmateriale af andre sorter end dem, der er nævnt i første led, hvis det skal bruges på de medlemsstaters områder, som senest på datoen for dette direktivs vedtagelse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, havde foreskrevet, at formeringsmateriale af kategorien standardmateriale ikke længere kunne bringes i handelen.

- b) uanset stk. 1 bemyndige medlemsstaterne til med henblik på anvendelse i visse områder at bringe formeringsmateriale af kategorien standardformeringsmateriale i handelen, der skal bruges til grundstammer for visse sorter, i det omfang EF's behov ikke kan dækkes af formeringsmateriale af kategorien udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale, og fastsætte betingelserne herfor.«

8. Efter artikel 3 indsættes som artikel 3a:

»Artikel 3a

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 17 bemyndige medlemsstaterne til, når det gælder handel med formeringsmateriale i hele eller visse dele af en medlemsstats eller flere medlemsstaters område, at træffe strengere forholdsregler end dem, der er fastsat i bilag I og II, over for skadegørere, der ser ud til at udgøre en særlig fare for vindyrkningen i de pågældende regioner.«

9. I artikel 4 indsættes som stk. 2:

»Denne bestemmelse anvendes ikke, når det gælder podning, for vegetativt materiale produceret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, jf. artikel 15, stk. 2.«

10. I artikel 5 indsættes »og, hvis det er relevant, kloner« efter »Enhver medlemsstat udfærdiger et katalog over de på dens område til anerkendelse samt til kontrol med standardformeringsmateriale officielt godkendte vinsorter.«

11. I artikel 5 indsættes som stk. 3:

»Medlemsstaterne sørger for, at sorter og kloner, der er optaget i andre medlemsstaters kataloger, også godkendes til anerkendelse på deres eget område, jf. dog Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾«

⁽¹⁾ EFT L 271 af 21.10.1999, s. 47.

12. Artikel 5b affattes således:

»Artikel 5b

1. En sort anses for at være selvstændig, når den på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper, tydeligt adskiller sig fra enhver anden sort, hvis eksistens er almindeligt kendt i EF.

En sort, der er kendt i EF, er enhver sort, der på det tidspunkt, hvor der behørigt indgives ansøgning om godkendelse af den — enten er optaget i den berørte medlemsstats eller en anden medlemsstats katalog — eller søges godkendt i den berørte medlemsstat eller i en anden medlemsstat medmindre de i stk. 1, første afsnit, nævnte betingelser, ikke længere er opfyldt i alle de berørte medlemsstater, når der skal træffes afgørelse om anmodningen om godkendelse af den sort, der skal bedømmes.

2. En sort anses for at være stabil, hvis forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen, forbliver uændret efter gentagen forering.

3. En sort anses for at være ensartet, hvis den, bortset fra den variation, der kan forventes som følge af særlige forhold ved foreringen, er tilstrækkelig ensartet med hensyn til forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen.«

13. Efter artikel 5b indsættes som artikel 5ba:

»Artikel 5ba

1. Når det drejer sig om en genetisk modificeret vinsort som omhandlet i artikel 2, nr. 1 og 2, i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽¹⁾, godkendes sorten kun, hvis der er truffet alle foranstaltninger for at undgå risiko for menneskers sundhed og miljøet.

2. Når det drejer sig om en genetisk modificeret sort som omhandlet i stk. 1,

a) skal der foretages en miljørisikovurdering svarende til den, der er fastsat i direktiv 90/220/EØF

b) fastlægges de procedurer, der skal sikre, at vurderingen af risikoen for miljøet og andre relevante elementer svarer til den, der er fastsat i direktiv 90/220/EØF, efter forslag fra Kommissionen i en rådsforordning med det relevante retsgrundlag i traktaten; Indtil nævnte forordnings ikrafttrædelse optages de genetisk modificerede sorter først i den nationale fortegnelse

efter at være godkendt til at blive bragt i handlen efter direktiv 90/220/EØF

c) artikel 11—18 i direktiv 90/220/EØF finder ikke længere anvendelse på genetisk modificerede vinsorter, der er godkendt efter den i litra b) nævnte forordning

d) de nærmere tekniske og videnskabelige bestemmelser om gennemførelsen af miljørisikovurderingen fastlægges efter proceduren i artikel 17.

3. Hvis produkter, som er fremstillet af vinformeringsmateriale, er bestemt til anvendelse som et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens henhørende under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, må det, før genetisk modificerede vinsorter godkendes, sikres, at de deraf fremstillede levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, ikke:

— udgør en fare for forbrugerne

— vildleder forbrugerne

— afviger så meget fra de levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som de skal erstatte, at normal indtagelse af dem vil være ernæringsmæssigt uheldigt for forbrugerne.

Er et materiale fra en af de sorter, der er omhandlet i nærværende direktiv, bestemt til anvendelse som et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens henhørende under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽²⁾, godkendes sorten kun, hvis levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen allerede er tilladt efter forordning (EF) nr. 258/97.

Træffes den beslutning om tilladelse, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 258/97, i forbindelse med den officielle procedure for godkendelse af sorten, følges proceduren i artikel 17 i nærværende direktiv.«

14. I artikel 5c indsættes »og, hvis det er relevant, kloner« efter »Medlemsstaterne sikrer, at sorter«.

15. Artikel 5e, stk. 2, affattes således:

»Ansøgninger eller tilbagetrækning af ansøgninger om godkendelse af en sort, optagelse af sorter i en sortliste samt forskellige underretninger om denne meddeles straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Kommissionen kan på grundlag af medlemsstaternes meddelelser offentliggøre sorterne i EF's sortliste.«

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

16. Efter artikel 5e indsættes følgende som artikel 5f og 5g:

»Artikel 5f

Medlemsstaterne sørger for, at genetisk modificerede sorter, der er blevet godkendt, klart er anført som sådanne i sortlisten. De skal desuden sørge for, at enhver, der bringer en sådan sort i handelen, klart i sit salgskatalog anfører, at sorten er genetisk modificeret.

Artikel 5g

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de på listen optagne sorter eller, hvis det er relevant, kloner bevares ved systematisk opretholdelsesavl.

2. Systematisk opretholdelsesavl skal altid kunne kontrolleres på grundlag af de registreringer, der er foretaget af den eller de ansvarlige for sortens bevarelse.

3. Den ansvarlige for sortens bevarelse kan blive bedt om at udlevere prøver. De kan om nødvendigt udtages officielt.»

17. I artikel 7 indsættes »udgangsformeringsmateriale,« for »basisformeringsmateriale«.

18. Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»Uanset bestemmelserne i stk. 1 om behandling, emballering, lukning og mærkning, kan medlemsstaterne give producenter på deres eget område tilladelse til at sælge små mængder til den endelige forbruger samt bringe urtepotte-, kasse- og kartonagevinstokke i handelen.

De betingelser, som medlemsstaterne kan give sådanne tilladelser på, kan fastlægges efter proceduren i artikel 17.»

19. Artikel 9 affattes således:

»Medlemsstaterne foreskriver, at pakninger og bundter af formeringsmateriale lukkes officielt eller under officiel kontrol på en sådan måde, at de ikke kan åbnes, uden at lukkeanordningen ødelægges, eller uden at det kan ses på den i artikel 10, stk. 1, omhandlede mærkeseddel eller — i tilfældet af pakninger — på pakningen. For at sikre, at pakningen er lukket, skal der på lukkeanordningen mindst være anbragt ovennævnte mærkeseddel eller en officiel forsegling. Efter proceduren i artikel 17 kan det konstateres, om en bestemt lukkeanordning er i overensstemmelse med nærværende artikel. Hvis der foretages en eller flere nye lukninger, skal det foregå officielt eller under officiel kontrol.»

20. Artikel 10 affattes således:

»1. Medlemsstaterne foreskriver, at pakningerne og bundterne af formeringsmateriale på den udvendige side i overensstemmelse med bilag IV forsynes med en officiel mærkeseddel på et af Fællesskabets officielle sprog. Befæstigelsen sikres af lukkeanordningen. Mærkesedlens farve er

hvid med en diagonal violet tværstribet for udgangsformeringsmateriale, hvid for basisformeringsmateriale, blå for certificeret formeringsmateriale og mørkegul for standardformeringsmateriale.

2. Medlemsstaterne kan dog give producenter på deres eget område tilladelse til samlet at sælge flere pakninger eller bundter af podede vinstokke eller af stiklinger med rod med samme egenskaber og forsynet med kun én mærkeseddel i overensstemmelse med bilag IV. I så fald bindes disse pakninger eller bundter sammen, så at båndet ved adskillelse af pakningerne eller bundterne bliver ødelagt og ikke kan genanbringes. Mærkesedlen fastgøres med dette bånd. Det er ikke tilladt at foretage ny sammenbinding.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at hvert parti desuden ledsages af en følgeskrivelse. De nærmere bestemmelser vedrørende denne følgeskrivelse fastsættes efter proceduren i artikel 17.

4. Det plantepas, der er omhandlet i Kommissionens direktiv 92/105/EØF om en vis standardisering af plantepas (¹), kan udgøre den i stk. 1 omhandlede officielle mærkeseddel. Derudover skal alle de i stk. 1 fastsatte betingelser for den officielle mærkeseddel være opfyldt.»

21. Efter artikel 10 indsættes som artikel 10a:

»Artikel 10a

Når det drejer sig om formeringsmateriale af en genetisk modificeret sort, skal det på mærkesedler og dokumenter af enhver art, såvel officielle som uofficielle, der er fastgjort til eller ledsager det pågældende parti formeringsmateriale, jf. bestemmelserne i dette direktiv, være klart angivet, at sorten er genetisk modificeret.»

22. Artikel 11, stk. 2, ophæves.

23. Artikel 12 affattes således:

»Medlemsstaterne sørger for, at formeringsmateriale, der bringes i handelen i overensstemmelse med dette direktiv enten gennem obligatoriske eller frivillige foranstaltninger, kun er underlagt de i dette direktiv fastsatte handelsbegrænsninger, hvad angår dets egenskaber, kontrolforanstaltningerne, mærkningen og lukningen.»

24. Artikel 12a affattes således:

»Medlemsstaterne sørger for, at formeringsmateriale af sorter og, hvis det er relevant, kloner, som i en medlemsstat officielt er godkendt til anerkendelse samt til kontrol med standardformeringsmateriale i overensstemmelse med dette direktiv, ikke på deres område er underlagt nogen handelsbegrænsning, hvad sorten angår, jf. dog forordning (EF) nr. 1493/1999.»

(¹) EFT L 4 af 8.1.1993, s. 22.

25. Artikel 14, stk. 1 affattes således:

»For at afhjælpe midlertidige vanskeligheder i EF med hensyn til den almindelige forsyning med basisformeringsmateriale, certificeret formeringsmateriale eller standardformeringsmateriale, der ikke kan overvindes på anden måde, kan der efter proceduren i artikel 17 træffes afgørelse om, at medlemsstaterne for en bestemt periode giver tilladelse til, at der i hele EF bringes den nødvendige mængde formeringsmateriale i handelen af en kategori, der er underlagt mindre strenge krav.«

26. Efter artikel 14 indsættes som artikel 14a:

»Artikel 14a

For at finde bedre løsninger til erstatning for visse bestemmelser i nærværende direktiv kan der efter proceduren i artikel 17 træffes afgørelse om, at der på EF-niveau skal gennemføres tidsbegrænsede forsøg på særlige betingelser.«

27. Artikel 17 affattes således:

»1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF under henvisning til artikel 8 i samme afgørelse.

Det tidsrum, der omhandles i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.«

Artikel 2

Medlemsstaterne kan indtil den 1. januar 2009 som en overgangsforanstaltning uanset artikel 3, stk. 1, tillade, at standardformeringsmateriale bringes i handelen, hvis det skal bruges til grundstammer og kommer fra moderkvarterer, der stadig eksisterer ved nærværende direktivs ikrafttræden.

Artikel 3

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2001. De underretter omgående Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen

(2000/C 177 E/13)

KOM(2000) 61 endelig udg. — 2000/0037(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 7. februar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse 77/586/EØF⁽¹⁾ indgik Fællesskabet konventionen om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening samt tillægsoverenskomsten til den i Bern den 29. april 1963 undertegnede overenskomst om Den Internationale Kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening.
- (2) På det 25. møde i koordineringsgruppen under Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening anså Rhinlandene det for nødvendigt at udarbejde en ny konvention om beskyttelse af Rhinen og at indlede forhandlinger herom.
- (3) Europa-Kommissionen har deltaget i disse forhandlinger på Fællesskabets vegne i overensstemmelse med Rådets forhandlingsdirektiver, og forhandlingerne blev afsluttet i januar 1998.
- (4) I lyset af resultaterne af disse forhandlinger besluttede Rådet i marts 1999, at Fællesskabet skulle undertegne den nye konvention om beskyttelse af Rhinen, med forbehold af senere indgåelse, og gav bemyndigelse til undertegnelsen på Fællesskabets vegne. Den nye konvention for beskyttelse af Rhinen blev undertegnet i Bern (Schweiz) den 12. april 1999.
- (5) Formålet med konventionen om beskyttelse af Rhinen er at styrke det multilaterale samarbejde, som skal sikre en bære-

dygtig udvikling af Rhinens økosystem, forebygge og bekæmpe forureningen af Rhinen, beskytte miljøet, sikre en bæredygtig udnyttelse af vandressourcerne, forbedre sedimenternes kvalitet, forebygge vandstigninger og beskytte mod oversvømmelser i global sammenhæng under hensyntagen til de økologiske aspekter og at bidrage til at sanere Nordsøen.

- (6) Fællesskabets politik på miljøområdet tager navnlig sigte på et højt beskyttelsesniveau; den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb overfor miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. Ved gennemførelsen af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen bør de kontraherende parter bl.a. følge disse principper.
- (7) Ved at indgå konventionen bidrager Det Europæiske Fællesskab til at opfylde målsætningerne og principperne i artikel 174 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den nye konvention om beskyttelse af Rhinen godkendes på Fællesskabets vegne.

Teksten til konventionen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den (de) person(er), der er beføjet til at deponere godkendelsesinstrumentet hos regeringen i Schweiz i overensstemmelse med konventionens artikel 17.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 19.9.1977, s. 35.

KONVENTIONEN OM BESKYTTELSE AF RHINEN

Regeringerne i

Forbundsrepublikken Tyskland,

Den Franske Republik,

Storhertugdømmet Luxembourg,

Kongeriget Nederlandene,

Schweiz

og Det Europæiske Fællesskab,

som på baggrund af et globalt perspektiv ønsker at virke for en bæredygtig udvikling af Rhinens økosystem under hensyntagen til den naturrigdom i og ved floden, dens bredder og dens alluviale zoner,

som ønsker at styrke deres indbyrdes samarbejde om bevaring og forbedring af Rhinens økosystem,

som henviser til konventionen af 17. marts 1992 om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer og til konventionen af 22. september 1992 om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav

som tager hensyn til den indsats, der er gjort inden for rammerne af overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening og den dertil hørende tilægsoverenskomst af 3. september 1976;

som tager i betragtning, at der bør gøres en fortsat indsats for at forbedre den vandkvalitet, der er opnået i kraft af konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod forurening og handlingsprogrammet for Rhinen af 30. september 1987,

som er opmærksomme på, at det også er påkrævet at sanere Rhinen for at bevare og forbedre Nordsøens økosystem,

som er opmærksomme på Rhinens betydning som europæisk vandvej og på dens forskellige anvendelser,

er blevet enige om følgende

Artikel 1**Definitioner**

I denne konvention forstås ved:

a) »Rhin«

Rhin fra dens udløb af Untersee med de nederlandske forgreninger Bovenrijn, Bijlands Kanaal, Pannerdensch Kanaal, IJssel, Nederrijn, Lek, Waal, Boven-Merwede, Beneden-Merwede, Noord, Oude Maas, Nieuwe Maas og Scheur samt Nieuwe Waterweg ud til basislinjen, som defineret i artikel 5 sammenholdt med artikel 11 i FN's havrets-konvention, Ketelmeer og IJsselmeer;

b) »Kommissionen«

Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening (CIPR).

Artikel 2**Anvendelsesområde**

Denne konventions anvendelsesområde omfatter:

a) Rhinen

b) grundvand, der vekselvirker med Rhinen

- c) akvatiske og terrestriske økosystemer, som vekselvirker med Rhinen, eller hvis vekselvirkning med Rhinen kunne genetableres
- d) Rhinens afstrømningsområde i den udstrækning, hvori forurening, der skyldes stoffer i dette område, har skadelige virkninger for Rhinen
- e) Rhinens afstrømningsområde, når det spiller en væsentlig rolle for forebyggelse af kraftige pludselige højvandsstigninger og beskyttelse mod oversvømmelse langs Rhinen

Artikel 3

Mål

De kontraherende parter stiler med denne konvention mod følgende mål:

- 1. at sikre en bæredygtig udvikling af Rhinens økosystem, navnlig:
 - a) ved at bevare og forbedre kvaliteten af Rhinens vand, herunder kvaliteten af opslemmede stoffer, sedimenter og grundvand, idet der navnlig skal stiles mod
 - så vidt muligt at forebygge, reducere eller eliminere forurening med skadelige stoffer og næringsstoffer fra punktkilder (f.eks. fra industri og byer), fra diffuse kilder (f.eks. fra landbrug og trafik) - herunder stoffer, der kommer fra grundvandet - og fra sejlads
 - at opretholde og forbedre anlæggenes sikkerhed og forebygge hændelser og ulykker
 - b) ved at beskytte populationerne af organismer og artsrigdommen og mindske forurening med stoffer, der er skadelige i organismerne
 - c) ved at bevare, forbedre og restaurere vandets naturlige funktion; ved at sikre, at gennemstrømningen forvaltes under hensyntagen til den naturlige strøm af faste stoffer og beforder vekselvirkningerne mellem floden, grundvandet og de alluviale zoner; ved at bevare, beskytte og genskabe de alluviale zoners funktion som naturlige overløbsbassiner
 - d) ved at bevare, forbedre og restaurere levesteder, der er så naturlige som muligt for vildtlevende dyr og vildtvoksende planter i vandet, på bunden og på bredderne samt i de tilstødende områder, herunder ved at forbedre fiskenes levesteder og genoprette deres bevægelsesfrihed
 - e) ved at sikre en ansvarlig og miljømæssigt forsvarlig ressourceforvaltning
 - f) ved at tage økologiske hensyn ved teknisk regulering af floden, f.eks. for at beskytte mod oversvømmelser, af hensyn til sejladsen eller for at udnytte vandkraften
- 2. at sikre produktionen af drikkevand fra Rhinens vand

- 3. at forbedre sedimenternes kvalitet for at kunne udlægge klappmateriale uden skader for miljøet
- 4. at forebygge flomme og sikre beskyttelse mod oversvømmelser i en overordnet sammenhæng under hensyntagen til de økologiske krav
- 5. at bidrage til at sanere Nordsøen i sammenhæng med de andre foranstaltninger til beskyttelse af dette hav

Artikel 4

Principper

De kontraherende parter går i denne forbindelse frem efter følgende principper:

- a) forsigtighedsprincippet
- b) princippet om aktiv forebyggelse
- c) princippet om regulering, først og fremmest ved kilden
- d) princippet om at forurenere betaler
- e) princippet om at skader ikke må forøges
- f) princippet om kompensering af meget alvorlige skader ved større tekniske indgreb
- g) princippet om bæredygtig udvikling
- h) princippet om udvikling af det tekniske stade og om bedste miljøpraksis
- i) princippet om ikke-overførsel af miljøforurening fra et miljø til et andet.

Artikel 5

De kontraherende parters forpligtelser

For at nå de mål, der er anført i artikel 3, og som overholdelse af de principper, der er anført i artikel 4, forpligter de kontraherende parter sig til:

- 1. at styrke deres samarbejde og underrette hinanden, ikke mindst om, hvad de gør på deres område for at beskytte Rhinen
- 2. at iværksætte på deres område de internationale måleprogrammer og de undersøgelser af Rhinens økosystem, som kommissionen træffer beslutning om, og at underrette kommissionen om deres resultater
- 3. at udføre analyser for at finde frem til årsagerne til og de ansvarlige for forurening
- 4. at træffe sådanne egne foranstaltninger på deres område, som de finder nødvendige, og som et minimum at sikre:

- a) at udledninger af spildevand, som kan påvirke vandkvaliteten, gøres betinget af forudgående udledningstilladelse eller underkastes generelle bindende regler med grænseværdier for udledning
 - b) at udledningerne af farlige stoffer gradvis nedbringes med det mål at bringe dem til ophør
 - c) at overholdelsen af betingelserne for udledningstilladelser, af de generelle regler og af de faktiske udledninger overvåges
 - d) at udledningstilladelserne og de generelle regler periodisk gennemgås og tilpasses i det omfang, hvori væsentlige ændringer i teknikens stade gør det muligt, eller recipientmiljøets tilstand gør det nødvendigt
 - e) at risikoen for forurening ved hændelser eller ulykker nedbringes mest muligt ved fastsættelse af regler, og at der træffes de nødvendige forholdsregler i tilfælde af nødsituationer
 - f) at tekniske indgreb, der kan føre til alvorlig skade på økosystemet, underkastes forudgående tilladelser, der indeholder de fornødne betingelser, eller underkastes generelle regler
5. at træffe de nødvendige foranstaltninger på deres område for at iværksætte kommissionens beslutninger i overensstemmelse med artikel 11;
 6. omgående at underrette kommissionen og de kontraherende parter, som kan blive berørt deraf, om episoder eller ulykker, hvis virkninger kunne indebære en risiko for Rhinens vandkvalitet, og om umiddelbart forestående kraftige pludselige højvandssituationer i overensstemmelse med de varslings- og alarmeringsplaner, som koordineres af kommissionen.

Artikel 6

Kommission

1. De kontraherende parter viderefører deres samarbejde inden for rammerne af kommissionen med henblik på gennemførelsen af denne konvention.
2. Kommissionen har status som juridisk person. På de kontraherende parters område besidder den samme retsevne som juridiske personer har efter national ret. Den repræsenteres af sin formand.
3. Spørgsmål vedrørende arbejds- og sociallovgivning reguleres af gældende lov i den stat, hvor kommissionen har sit hovedkontor.

Artikel 7

Kommissionens opbygning

1. Kommissionen består af delegationer fra de kontraherende parter. Hver kontraherende part udpeger sine delegerede og heriblandt en delegationsleder.
2. Delegationerne har ret til at medbringe sagkyndige.

3. Formandskabet i kommissionen varetages tre år i træk ad gangen af hver delegation i den rækkefølge, hvori de er anført i præambelen. Den delegation der varetager formandskabet udpeger kommissionens formand. Formanden optræder ikke som talsmand for sin delegation.

Hvis en kontraherende part giver afkald på at varetage formandskabet, overtages det af den næste kontraherende part.

4. Kommissionen vedtager sin egen forretningsorden og sit eget interne finansregulativ.

5. Kommissionen træffer afgørelse om interne organisatoriske forhold, om de arbejdsgrupper, som den finder påkrævet, og om det årlige driftsbudget.

Artikel 8

Kommissionens opgaver

1. Med det formål at nå de i artikel 3 fastsatte mål, varetager kommissionen følgende opgaver:

- a) den tilrettelægger internationale måleprogrammer og undersøgelser af Rhinens økosystem og udnytter resultaterne herfra, om nødvendigt i samarbejde med videnskabelige institutioner
 - b) den udarbejder forslag til enkeltforanstaltninger og handlingsprogrammer, eventuelt med inddragelse af økonomiske virkemidler og under hensyntagen til deres forventede omkostninger
 - c) den samordner de kontraherende Rhinstaters varslings- og alarmeringsplaner.
 - d) den evaluerer effektiviteten af de truffene foranstaltninger, bl.a. på grundlag af rapporter fra de kontraherende parter og resultater af måleprogrammer og undersøgelser af Rhinens økosystem
 - e) den varetager sådanne andre opgaver, som de kontraherende parter tildeler den.
2. Med henblik herpå træffer kommissionen beslutninger i overensstemmelse med artikel 10 og 11.
 3. Kommissionen forelægger årligt de kontraherende parter en beretning om sin virksomhed.
 4. Kommissionen informerer offentligheden om Rhinens tilstand og om resultaterne af sin virksomhed. Den kan udarbejde og offentliggøre rapporter.

Artikel 9

Kommissionens plenarmøder

1. Kommissionen mødes ordinært i plenum en gang om året efter indkaldelse fra formanden.

2. Ekstraordinære plenarmøder kan indkaldes af formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra mindst to delegationer.

3. Formanden foreslår dagsordenen. Hver delegation har ret til at få punkter, den ønsker drøftet, optaget på dagsordenen

Artikel 10

Beslutningsprocedure i kommissionen

1. Kommissionens beslutninger træffes enstemmigt.

2. Hver delegation har en stemme.

3. Hvis foranstaltninger, der skal iværksættes af de kontraherende parter i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b, henhører under Det Europæiske Fællesskabs kompetenceområde, udøver dette uanset stk. 2 sin stemmeret med et antal stemmer svarende til antallet af de medlemsstater, der er kontraherende parter i denne konvention. Det Europæiske Fællesskab udøver ikke sin stemmeret i de tilfælde, hvor dets berørte medlemsstater udøver deres og omvendt.

4. Enstemmigheden berøres ikke af, at en enkelt delegation afholder sig fra at stemme. Denne bestemmelse gælder ikke for Det Europæiske Fællesskabs delegation. Er en delegation fraværende, svarer det til at den afholder sig fra at stemme.

5. Forretningsordenen kan indeholde en bestemmelse om skriftlig procedure.

Artikel 11

Iværksættelse af kommissionens beslutninger

1. Kommissionen retter sine beslutninger om de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b, til de kontraherende parter i form af rekommandationer, som iværksættes i overensstemmelse med de kontraherende parters interne retsregler.

2. Kommissionen kan bestemme, at disse beslutninger:

a) skal gennemføres af de kontraherende parter ifølge en tidsplan

b) skal iværksættes efter en samordnet fremgangsmåde.

3. De kontraherende parter aflægger regelmæssigt rapport for kommissionen om:

a) hvilke love, andre retsfor skrifter eller andre foranstaltninger de har truffet for at iværksætte denne konventions bestemmelser og Kommissionens beslutninger

b) hvilke resultater de ifølge litra a) gennemførte foranstaltninger har medført

c) hvilke problemer der er opstået i forbindelse med iværksættelsen af de i litra a) nævnte foranstaltninger.

4. Hvis en kontraherende part helt eller delvis er ude af stand til at iværksætte kommissionens beslutninger, aflægger den rapport herom inden for en frist, som kommissionen fastsætter fra sag til sag, og redegør for grundene hertil. Enhver delegation kan indgive en anmodning om samråd, som skal efterkommes inden to måneder.

På grundlag af rapporterne fra de kontraherende parter eller på grundlag af samrådene kan kommissionen beslutte, at der træffes foranstaltninger for at fremme anvendelsen af beslutningerne.

5. Kommissionen udarbejder en fortegnelse over sine beslutninger henvendt til de kontraherende parter. De kontraherende parter supplerer årligt senest to måneder før kommissionens plenarmøde kommissionens fortegnelse med ajourføring af status for iværksættelsen af kommissionens beslutninger.

Artikel 12

Kommissionens sekretariat

1. Kommissionen råder over et fast sekretariat, som varetager de opgaver, det får tildelt af kommissionen; det ledes af en sekretariatsleder.

2. De kontraherende parter afgør hvor sekretariatet skal ligge.

3. Kommissionen udpeger sekretariatslederen.

Artikel 13

Fordeling af omkostninger

1. Hver kontraherende part betaler omkostningerne ved sin repræsentation i kommissionen og dens arbejdsgrupper, og hver kontraherende stat betaler udgifterne til de undersøgelser og foranstaltninger, som den iværksætter på sit eget område.

2. Hvordan udgifterne til det årlige driftsbudget fordeles mellem de kontraherende parter, fastsættes i kommissionens forretningsorden og interne finansregulativ.

Artikel 14

Samarbejde med andre stater, andre organisationer og eksterne sagkyndige

1. Kommissionen samarbejder med andre mellemstatslige organisationer og kan rette rekommandationer til dem.

2. Som observatører kan kommissionen anerkende:

a) stater, der har interesse i kommissionens virksomhed

b) mellemstatslige organisationer, hvis virksomhed har forbindelse til konventionen

c) ikke-statslige organisationer i det omfang, hvori deres interesser eller opgaver berøres.

3. Kommissionen udveksler oplysninger med ikke-statslige organisationer i det omfang, hvori deres interesser eller opgaver berøres. Kommissionen indhenter navnlig disse organisationers udtalelser, før den drøfter beslutninger, som kan få særlig stor betydning for organisationerne, og underretter dem derpå, så snart beslutningerne er truffet.

4. Observatører kan forelægge kommissionen oplysninger eller rapporter, der har betydning for konventionens mål. De kan indbydes til at deltage i kommissionens møder uden stemmeret.

5. Kommissionen kan beslutte at høre specialister, der repræsenterer anerkendte ikke-statslige organisationer, eller andre eksperter og indbyde dem til kommissionens møder.

6. Samarbejdsvilkårene og betingelserne for anerkendelse og deltagelse er fastsat i forretningsordenen og det interne finansregulativ.

Artikel 15

Arbejdssprog

Kommissionens arbejdssprog er tysk, fransk og nederlandsk. Nærmere bestemmelser herom fastsættes i forretningsordenen og det interne finansregulativ.

Artikel 16

Bilæggelse af tvister

1. Opstår der en tvist mellem de kontraherende parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, søger parterne en løsning ved forhandling eller ved enhver anden metode til løsning af tvister, som de finder acceptabel.

2. Hvis tvisten ikke kan løses på denne måde, overdrages den, medmindre parterne i tvisten træffer anden bestemmelse, efter den ene parts anmodning til mægling efter bestemmelserne i bilaget til denne konvention, som udgør en integrerende del af konventionen.

Artikel 17

Ikrafttrædels

Hver kontraherende part notificerer den schweiziske regering om, at den har afsluttet de nødvendige procedurer for denne konventions ikrafttræden. Den schweiziske regering bekræfter modtagelsen af denne notifikation og underretter de andre kontraherende parter. Konventionen træder i kraft på den første dag i den anden måned efter at den sidste notifikation er modtaget.

Artikel 18

Udtrædelse

1. Når der er gået tre år efter konventionens ikrafttrædelse, kan hver af de kontraherende parter når som helst udtræde af den ved en skriftlig erklæring henvendt til Det Schweiziske Forbunds regering.

2. Udtrædelsen af konventionen får virkning ved udgangen af året efter udtrædelsen.

Artikel 19

Ophævelse og opretholdelse af gældende ret

1. Uanset stk. 2 og 3 ophæves ved denne konventions ikrafttrædelse

a) overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening

b) tillægsoverenskomsten af 3. december 1976 til overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening

c) konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening.

2. Beslutninger, rekommandationer, grænseværdier og andre arrangementer, der er vedtaget på grundlag af overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening, tillægsoverenskomsten af 3. december 1976 og konventionen om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening anvendes fortsat uden ændring af deres retslige karakter, hvis de ikke udtrykkelig ophæves af kommissionen.

3. Fordelingen af udgifter til det årlige driftsbudget som fastlagt i artikel 12 i overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening som ændret ved tillægsoverenskomsten af 3. december 1976, gælder fortsat indtil kommissionen har fastlagt en fordeling i forretningsordenen og det interne finansregulativ.

Artikel 20

Originaltekst og deponering

Denne konvention er udfærdiget på tysk, fransk og nederlandsk, idet de tre sprogversioner har samme gyldighed; den deponeres hos den schweiziske regering, som overdrager en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

BILAG

Voldgift

1. Medmindre parterne i tvisten bestemmer andet, skal voldgiftsproceduren foregå i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.
2. Voldgiftsretten er sammensat af tre medlemmer. Den klagende og den indklagede part udpeger hver en voldgiftsmand. De to voldgiftsmænd udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som varetager formandskabet i retten.

Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget ved udløbet af en frist på to måneder efter udnævnelsen af den anden voldgiftsmand, skal præsidenten for Den Internationale Domstol efter begæring fra den part, der handler først, udpege ham inden for en yderligere frist på to måneder.

3. Hvis en af parterne i tvisten ikke inden to måneder efter modtagelsen af den i artikel 16 i denne konvention omhandlede begæring har foretaget den udpegelse, som påhviler ham, kan den anden part underrette præsidenten for Den Internationale Domstol, som udpeger formanden for voldgiftsretten inden for en yderligere frist på to måneder. Straks efter sin udpegelse anmoder formanden for voldgiftsretten den part, der ikke har udnævnt en voldgiftsmand, om at gøre dette inden for en frist på to måneder. Overskrides denne frist, underretter han præsidenten for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som foretager den pågældende udnævnelse inden for en yderligere frist på to måneder.
4. Er præsidenten for Den Internationale Domstol i de tilfælde, der er anført i foranstående stykker, forhindret, eller er han statsborger i en af de stater, der er part i tvisten, påhviler udpegelsen af formanden for voldgiftsretten eller udnævnelsen af voldgiftsmanden vicepræsidenten for domstolen eller det ældste medlem af domstolen, som ikke er forhindret og som ikke er statsborger i en stat, der er part i tvisten.
5. Foranstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse ved besættelse af pladser, der måtte blive ledige.
6. Voldgiftsretten træffer afgørelse efter folkerettens regler og i særdeleshed efter bestemmelserne i denne konvention.
7. Voldgiftsrettens afgørelser såvel vedrørende procedure som substans træffes ved flertalsafgørelse mellem medlemmerne; det forhold, at et medlem af retten, udpeget af en af parterne har forfald eller undlader at stemme, er ikke til hinder for, at retten kan træffe afgørelse. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Rettens afgørelser er bindende for parterne. Parterne afholder omkostningerne med hensyn til de af dem udpegede voldgiftsmænd og deler de øvrige omkostninger ligeligt. Med hensyn til andre spørgsmål træffer voldgiftsretten selv bestemmelse om sin procedure.
8. I tilfælde af tvist mellem to kontraherende parter, hvoraf kun én er medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab - som på sin side selv er kontraherende part - retter den anden part samtidig den samme begæring til denne medlemsstat og til Fællesskabet, som inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af begæringen i forening meddeler denne part, om medlemsstaten, Fællesskabet eller medlemsstaten og Fællesskabet i forening optræder som part i tvisten. Hvis en sådan meddelelse ikke gives inden for nævnte frist, anses medlemsstaten og Fællesskabet som værende én og samme part i tvisten for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette bilag. Det samme gælder, såfremt medlemsstaten og Fællesskabet i forening optræder som part i tvisten.

Protokol om undertegnelse

Ved undertegnelsen af konventionen om beskyttelse af Rhinen er delegationslederne i CIPR blevet enige om følgende:

1. Konventionen berører ikke:
 - a) konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod forurening med chlorider
 - b) brevveksling af 29. april / 13. maj 1983 om nævnte konvention, trådt i kraft den 5. juli 1985
 - c) erklæringen af 11. december 1986 fra delegationslederne for de regeringer, der er kontraherende parter i overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening
 - d) tillægsprotokollen af 25. september 1991 om konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod forurening med chlorider.
 - e) erklæringen af 25. september 1991 fra delegationslederne for de regeringer, der er kontraherende parter i overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening.

2. Udtrykkene »teknikkens stade« og »bedste tilgængelige teknologi« er synonyme og skal inden for rammerne af konventionen om beskyttelse af Rhinen ligesom udtrykket »bedste miljøpraksis« forstås på samme måde som i konventionen af 17. marts 1992 om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer (bilag I og II) og konventionen af 22. september 1992 om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (bilag 1).
 3. Kommissionens hovedsæde ligger fortsat i Koblenz.
 4. I tilfælde af tvister mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som ikke involverer en anden stat, finder artikel 219 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse.
-

Forslag til Rådets forordning om støtte til visse enheder, som det internationale samfund etablerer efter konflikter til at sikre den civile administration af visse regioner i en overgangsperiode og gennemførelsen af fredsftaler

(2000/C 177 E/14)

KOM(2000) 95 endelig udg. — 2000/0042(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 21. februar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at bidrage til at løse konflikter kan det være nødvendigt, at det internationale samfund etablerer enheder, der skal varetage den civile administration af visse regioner i en overgangsperiode og gennemførelsen af fredsftaler.

(2) Det Europæiske Fællesskab skal være i stand til at deltage fuldt ud i disse enheders etablering og funktion.

(3) Det er nødvendigt at fastlægge juridiske rammer, som giver mulighed for at dække Fællesskabets finansielle bidrag til disse enheder og sikre gennemførelsen i dette.

(4) Der er oprettet to sådanne enheder i henholdsvis Kosovo og Bosnien-Hercegovina, nemlig De Forenede Nationers midlertidige mission i Kosovo (UNMIK) og Den Høje Repræsentants Kontor i Bosnien-Hercegovina (OHR).

(5) Det er derfor nødvendigt at fastsætte et retsgrundlag, der giver Fællesskabet mulighed for at deltage i disse to enheders funktion.

(6) Retsgrundlaget må kunne udvides således at Fællesskabet får mulighed for at deltage i etableringen og funktionen af enheder med samme karakteristika, som det internationale samfund måtte oprette i fremtiden, og som Fællesskabet måtte beslutte at give sin støtte.

(7) Da de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning er forvaltningsforanstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af

29. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør disse foranstaltninger vedtages efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(8) Traktaten indeholder ikke andre handlingsbeføjelser end dem i artikel 308 med hensyn til vedtagelsen af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet bidrager finansielt til etableringen og driften af de enheder, der er opført i bilaget, og som er indført af det internationale samfund efter konflikter til at sikre den civile administration af visse regioner i en overgangsperiode og gennemførelsen af fredsftaler.

2. Ændringerne i bilaget er fastsat af Rådet, som træffer beslutning med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 2

1. Finansieringen sker i form af et tilskud til budgettet for de i artikel 1 omhandlede enheder.

2. Finansieringsafgørelserne træffes efter den i artikel 4, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 3

1. Aktioner, der er omfattet af denne forordning og finansieret over De Europæiske Fællesskabers budget, gennemføres af Kommissionen i henhold til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Tilskuddets størrelse, støtteberettigede udgifter, den omfattede periode, gennemførelsesbestemmelser samt de nærmere bestemmelser for kontrol med forvaltningen af og den endelige bestemmelse for Fællesskabets tilskud indgår i en finansieringsaftale, som indgås mellem Kommissionen, der handler på Fællesskabets vegne, og de enheder, der modtager støtten.

Artikel 4

1. Kommissionen bistås af et forvaltningsudvalg bestående af medlemsstaternes repræsentanter og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. I de tilfælde, hvor der henvises til dette stykke, anvendes den i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forvaltningsprocedure.

3. Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.

Artikel 5

Finansieringsaftaler samt alle deraf følgende kontrakter og gennemførelsesinstrumenter foreskriver udtrykkeligt, at

Kommissionen, de af Kommissionen bemyndigede organer, Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

Enheder, der er omhandlet i artikel 1 i denne forordning

FN's midlertidige mission for Kosovo (UNMIK). Fjerde søjle.

Den Høje Repræsentants Kontor i Bosnien-Hercegovina (OHR).

Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 69/169/EØF og 92/12/EØF for så vidt angår en midlertidig kvantitativ restriktion på indførsel til Finland af øl

(2000/C 177 E/15)

KOM(2000) 76 endelig udg. — 2000/0038(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 23. februar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 26 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽¹⁾, giver Finland ret til at opretholde en kvantitativ begrænsning på 15 liter øl erhvervet i andre medlemsstater som fastlagt i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, uden at der skal betales punktafgifter.

(2) Finland bør træffe foranstaltninger til at sikre, at indførslen af øl fra tredjelande ikke tillades på mere favorable vilkår end tilsvarende indførsel fra andre medlemsstater.

(3) I henhold til artikel 26 i direktiv 92/12/EØF bemyndiges Finland til indtil den 31. december 2003 at fortsætte med at anvende de samme begrænsninger for den mængde varer, der kan indføres til dets område uden betaling af yderligere punktafgifter, som landet anvendte den 31. december 1996, og disse begrænsninger afskaffes gradvis.

(4) Artikel 4 og 5 i Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik ⁽²⁾, fastsætter afgiftsfritagelse for varer, som rejsende, der kommer fra andre lande end medlemsstaterne, medfører i deres personlige bagage, når indførslen ikke har erhvervsmæssig karakter.

(5) Bestemmelserne i artikel 26 i direktiv 92/12/EØF er en afvigelse fra et af de grundlæggende principper i det indre

marked, nemlig et lands borgeres ret til at transportere varer erhvervet til eget forbrug omkring i Fællesskabet uden pålæggelse af nye afgifter, så at det er nødvendigt at begrænse dens virkninger så vidt muligt.

(6) Det er hensigtsmæssigt på dette tidspunkt at hæve det nuværende kvantitative loft for køb af øl fra andre medlemsstater i flere faser, så der i Finland sker en gradvis tilpasning til EF-reglerne, der er fastlagt i artikel 8 og 9 i direktiv 92/12/EØF, og så det sikres, at de afgiftsfri rationer for øl afskaffes fuldstændigt inden for EF senest den 31. december 2003 som omhandlet i artikel 26 i nævnte direktiv.

(7) Finland har haft problemer med hensyn til sin alkohol-, social- og sundhedspolitik samt den offentlige orden som et resultat af øget privat indførsel af bl.a. øl.

(8) Finland har anmodet om en undtagelse for at anvende en begrænsning på mindst 6 liter på indførslen af øl fra andre lande end medlemsstaterne.

(9) Der tages hensyn til Finlands geografiske beliggenhed, de økonomiske vanskeligheder for den finske detailhandel i grænseområderne og det betydelige provenutab som følge af den øgede indførsel af øl fra andre lande end medlemsstaterne.

(10) Det er derfor nødvendigt at bemyndige Finland til at anvende en begrænsning på mindst 6 liter på indførslen af øl fra andre lande end medlemsstaterne.

(11) Det er hensigtsmæssigt at opretholde denne undtagelse to år længere end begrænsningen, der gælder for øl indført i Finland fra andre medlemsstater, så der gives den finske detailhandel mulighed for at tilpasse sig den nye situation

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 5 i direktiv 69/169/EØF indsættes som stk. 9:

»9. Uanset artikel 4, stk. 1, bemyndiges Finland til at anvende en kvantitativ begrænsning på mindst 6 liter for indførsel af øl fra andre lande end medlemsstater indtil den 31. december 2005.«

⁽¹⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 96/99/EF (EFT L 8 af 11.1.1997, s. 12).

⁽²⁾ EFT L 133 af 4.6.1969, s. 6. Direktiv senest ændret ved direktiv 94/4/EF (EFT L 60 af 3.3.1994, s. 14).

Artikel 2

I artikel 26, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 92/12/EØF indsættes følgende punktum:

»Finland øger de kvantitative restriktioner for øl til mindst 24 liter fra ikrafttrædelsen af den finske lovgivning om gennemførelse af stk. 5 og 9 i direktiv 69/169/EØF, til mindst 32 liter fra den 1. januar 2001 og til mindst 64 liter fra den 1. januar 2003.«

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. april 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 for så vidt angår midlertidig undtagelse for afgiftsfri import af øl til Finland

(2000/C 177 E/16)

KOM(2000) 76 endelig udg. — 2000/0039(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 23. februar 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 26 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽¹⁾, giver Finland ret til at opretholde en kvantitativ begrænsning på 15 liter øl erhvervet i andre medlemsstater som fastlagt, uden at der skal betales punktafgifter.

(2) Finland træffer foranstaltninger til at sikre, at indførslen af øl fra tredjelande ikke tillades på mere favorable vilkår end tilsvarende indførsel fra andre medlemsstater.

(3) Det fastsættes i artikel 45 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 ⁽²⁾ af 28. marts 1983, at der indrømmes fritagelse for importafgifter for varer, der fra et tredjeland indføres i rejsendes personlige bagage i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

(4) I henhold til artikel 47 i forordning (EØF) nr. 918/83 må den samlede toldfri indførsel af øl ikke overstige 175 euro pr. rejsende; i henhold til artikel 47, andet afsnit, kan medlemsstaterne nedsætte dette beløb til 90 euro for rejsende under 15 år.

(5) Finland har anmodet om en undtagelse fra disse værdier og om at anvende en kvantitativ begrænsning for toldfri indførsel fra tredjelande.

(6) En grænse på mindst 6 liter øl forekommer passende i betragtning af Finlands geografiske beliggenhed, de økonomiske vanskeligheder for de finske detailhandlere, der befinder sig i grænseområderne, og det betydelige provenutab som følge af den øgede ølimport fra tredjelande.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte en tidsfrist for denne undtagelse for at sikre en ensartet behandling af rejsende i hele EF efter en overgangsperiode.

(8) Det er hensigtsmæssigt at opretholde denne undtagelse to år længere end restriktionen for øl indført til Finland fra andre medlemsstater for at gøre det muligt for den finske detailhandel at tilpasse sig den nye situation —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 918/83 indsættes som artikel 47B:

»Artikel 47B

Som undtagelse fra de værdier, der er fastsat i artikel 47, bemyndiges Finland til indtil den 31. december 2005 at anvende en kvantitativ grænse på mindst 6 liter for toldfri indførsel af øl.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Direktivet senest ændret ved direktiv 96/99/EF, EFT L 8 af 11.1.1997, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 355/94, EFT L 46 af 18.2.1994, s. 5.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 95/50/EF om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej

(2000/C 177 E/17)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 106 endelig udg. — 2000/0044(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 28. februar 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 71,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 94/55/EF ⁽¹⁾ af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej fastsatte ensartede regler for transport af farligt gods i Fællesskabet.

(2) Bilagene til Rådets direktiv 95/50/EF ⁽²⁾ af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej er forbundet med bilagene til direktiv 94/55/EF. Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af bilagene til direktiv 94/55/EF kan påvirke bilagene til direktiv 95/50/EF.

(3) Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af bilagene til direktiv 94/55/EF sker ved hjælp af en udvalgsprocedure.

(4) Det skal være muligt hurtigt at tilpasse bilagene til direktiv 95/50/EF til den videnskabelige og tekniske udvikling. Med dette mål for øje bør der også nedsættes et udvalg for dette direktiv.

(5) Da de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv er generelle foranstaltninger i betydningen i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽³⁾ af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør de vedtages ved anvendelse af forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5.

(6) Bilag I til direktiv 95/50/EF bør ændres med henblik på at tage højde for Kommissionens Direktiv 1999/47/EF ⁽⁴⁾ af 21. maj 1999 om anden tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 94/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej.

(7) Direktiv 95/50/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 95/50/EF foretages følgende ændringer:

1. Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

De ændringer, der måtte være nødvendige for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling på de af direktivet omfattede områder, herunder navnlig for at tage højde for ændringer af direktiv 94/55/EF, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 9b.

Artikel 9b

1. Kommissionen bistås af det udvalg for transport af farligt gods, der er nedsat i henhold til artikel 9 i direktiv 94/55/EF ⁽⁵⁾, og som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i nævnte afgørelse.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.»

2. I bilag I foretages følgende ændringer:

a) I punkt 13 erstattes udtrykket »Bruttomængde af farligt gods pr. transportenhed« med udtrykket »Total mængde af farligt gods pr. transportenhed«

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 249 af 17.10.1995, s. 35.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 169 af 5.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 7.

- b) i punkt 15 erstattes udtrykket »beholderbatteri« med udtrykket »batterikøretøj«
- c) i punkt 32 erstattes udtrykket »Værktøjssæt til nødreparationer« med udtrykket »En håndlygte til hvert medlem af køretøjets mandskab«
- d) i punkt 34 erstattes udtrykket »To orange advarselslygter« med udtrykket »To selvstående advarselsmarkeringer«
- e) i punkt 36 erstattes udtrykket »Beskyttelsesudstyr til føreren« med udtrykket »en egnet advarselsvest eller advarselsbeklædning til hvert medlem af køretøjets mandskab«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ...⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ 6 måneder regnet fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen

(2000/C 177 E/18)

KOM(2000) 346 endelig udg. — 2000/0137(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 30. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum, og stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽¹⁾ træder euroen i stedet for valutaerne i de medlemsstater, der opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta på det tidspunkt, hvor Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Nævnte forordning indeholder også regler gældende for de pågældende medlemsstaters nationale valutaenheder i overgangsperioden, der slutter den 31. december 2001, og regler vedrørende pengesedler og mønter.
- (2) I henhold til beslutning 98/317/EF af 3. maj 1998 efter traktatens artikel 121, stk. 4, opfyldte Grækenland ikke de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta.
- (3) I henhold til beslutning (./. /EF af 20. juni 2000 efter traktatens artikel 122, stk. 2, opfylder Grækenland nu de nødvendige betingelser, og Grækenlands dispensation ophæves med virkning fra 1. januar 2001.
- (4) Indførelsen af euroen i Grækenland nødvendiggør, at Grækenland medtages i de bestemmelser om indførelsen af euroen, der gælder i de medlemsstater, hvor euroen blev indført, da Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

(5) For en medlemsstat, hvis valuta erstattes af euroen efter den dato, hvor Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, skal definitionen af »nationale valutaenheder« henvise til enheden af medlemsstatens valuta, således som den var defineret umiddelbart før medlemsstatens indførelse af euroen.

(6) Bestemmelserne om overgangsperioden finder anvendelse fra 1. januar 2002 for Grækenlands vedkommende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I artikel 1 i forordning (EF) nr. 974/98 foretages følgende ændringer:

— i første led indsættes ordet »Grækenland« mellem ordene »Tyskland« og »Spanien«

— i slutningen af tredje led tilføjes ordene »eller i henhold til stk. 5 i samme artikel«

— i slutningen af femte led tilføjes ordene »eller, i givet fald, dagen før euroen træder i stedet for valutaen i en medlemsstat, der indfører euroen på et senere tidspunkt«.

2. Artikel 2, første punktum, i forordning (EF) nr. 974/98 affattes således: »Fra den 1. januar 1999 skal valutaen for de deltagende medlemsstater med undtagelse af Grækenland være euroen. Fra den 1. januar 2001 skal Grækenlands valuta være euroen.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1-5.

**Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1103/97 om visse bestemmelser
vedrørende indførelsen af euroen**

(2000/C 177 E/19)

KOM(2000) 346 endelig udg. — 2000/0134(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 30. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen⁽¹⁾ indeholder regler om vedtagelsen af omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen, og om brugen af disse kurser ved omregning af pengebeløb. Disse regler finder anvendelse på omregningskurserne for valutaerne i de medlemsstater, der indførte euroen, da Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Det er nødvendigt at udvide disse regler til også at omfatte omregningskurserne for valutaerne i medlemsstater, der indfører euroen på et senere tidspunkt.

(2) For de medlemsstater, hvis valutaer erstattes af euroen efter den dato, hvor Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, skal definitionen af »nationale valutaenheder« henvise til enheden af medlemsstatens valuta, således som den var defineret umiddelbart før medlemsstatens indførelse af euroen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 1103/97 foretages følgende ændringer:

— i slutningen af tredje led tilføjes ordene »eller i henhold til stk. 5 i samme artikel«

— i slutningen af fjerde led tilføjes ordene »eller, i givet fald, dagen før euroen træder i stedet for valutaen i en medlemsstat, der indfører euroen på et senere tidspunkt«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 162 af 14.6.1997, s. 1-3.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2866/98 om omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen

(2000/C 177 E/20)

KOM(2000) 346 endelig udg. — 2000/0138(CNB)

(Forelagt af Kommissionen den 30. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, første punktum, og stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 2866/98 af 31. december 1998 om omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen ⁽¹⁾, er fastsat omregningskurserne pr. 1. januar 1999 i henhold til forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽²⁾.
- (2) I henhold til beslutning 98/317/EF af 3. maj 1998 efter traktatens artikel 121, stk. 4, opfyldte Grækenland ikke de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta.
- (3) I henhold til beslutning ./. /EF af 20. juni 2000 efter traktatens artikel 122, stk. 2, opfylder Grækenland nu de nødvendige betingelser, og Grækenlands dispensation ophæves med virkning fra 1. januar 2001.

(4) I henhold til forordning (EF) nr. 974/98 som ændret ved forordning (EF) nr. ./. vil Grækenlands valuta være euroen fra den 1. januar 2001.

(5) Indførelsen af euroen i Grækenland kræver, at der vedtages en omregningskurs mellem euroen og drakmen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

På listen med omregningskurser i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2866/98 indsættes følgende mellem kurserne for den tyske mark og den spanske peseta:

»= 340,750 græske drakmer«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 359 af 31.12.1998, s. 1-2.

⁽²⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1-5.